

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

กิตติพิชญ์ เอียดช่วง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563

Approaches for developing academic management of sports
classroom program in schools of the secondary educational service
area office Ratchaburi province based on the concept of multiple
intelligences

KITTIPITCH AEDZANG

A Master Project Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
For the degree of Master of Education Program in Education Management
Department of Education Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2020

หัวข้อสารนิพนธ์	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด ราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา
โดย	นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจน์รัตนวานิชย์)

กิตติพิชญ์ เอียดช้าง : แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา (Approaches for developing academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห, 183 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 26 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 19 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 40 คน และครูผู้สอนรายวิชา จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{Modified}$) ฐานนิยม (Mode) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.120$) รองลงมา คือการวัดและประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.111$) และการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.101$) ตามลำดับ และ 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา มี 3 แนวทางหลัก ได้แก่ แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วย 4 แนวทางรอง 8 วิธีดำเนินการ แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วย 2 แนวทางรอง 5 วิธีดำเนินการ และแนวทางหลักที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วย 3 แนวทางรอง 7 วิธีดำเนินการ

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือ อ.ที่ปรึกษา

KITTIPITCH AEDZANG : Approaches for developing academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences
 ADVISOR: Asst. Prof. CHAYAPIM USAHO, Ph.D., 183 PP

The purpose of this research were to 1) study the priority needs of academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences and 2) propose approaches for developing academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences. This study applied descriptive research method. The population consisted of 26 schools in the Secondary Educational Service Area Office, Ratchaburi Province. The informants consisted of 5 school directors, 19 school deputy directors, 40 heads of subject area group and 205 teachers. The research instrument were a questionnaire and a feasibility assessment form for the approaches. Data were analyzed by were frequency, distribution, percentage, mean, standard deviation, Priority Necessity Index ($PNI_{Modified}$), mode and content analysis.

The results of the research revealed as follow 1) The priority needs of academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences, found that the first priority needed for academic management was curriculum development ($PNI_{Modified} = 0.120$), assessment and evaluation ($PNI_{Modified} = 0.111$) and teaching and learning management ($PNI_{Modified} = 0.101$) respectively and 2) Approaches for developing academic management of sports classroom program in schools of the secondary educational service area office Ratchaburi province based on the concept of multiple intelligences had 3 main approaches, (1) Developing a curriculum development of school that promotes students' multiple intelligences abilities consisted of 4 sub approaches and 8 procedures (2) Developing assessment and evaluation that promotes students' multiple intelligences abilities consisted of 2 sub approaches and 5 procedures and (3) Improving teaching and learning management that promote students' multiple intelligences abilities consisted of 3 sub approaches and 7 procedures.

Department: Education Policy, Management,
 and Leadership
 Field of Study: Educational Management
 Academic Year: 2020

Student's Signature.....
 Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโห อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็นในการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ อย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

กราบขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พงษ์ลลิต เพชรผล ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ให้คำปรึกษาและสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำในการจัดทำสารนิพนธ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.นิพัชรา ไรจน์รัตนวาณิช กรรมการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งให้ความกรุณาถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษา และคำแนะนำ และขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาบริหารการศึกษาที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะประสบการณ์ ด้านการบริหารการศึกษาและการวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กราบขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ดร. เพ็ญวรา ชูประวัติ อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายธนวันธิ์ แพทย์ชีพ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ดร.สุรินทร์ สำลี ผู้อำนวยการโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ และ ดร.กษิณภูมิ มีพรหม ผู้บริหาร สถาบันเบรนนีคอะคาเดมี (ควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ) และ บริษัทเบรนนียูจำกัด ที่ให้ความกรุณาในการประเมินเครื่องมือและ (ร่าง)แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระ คณะครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ครุศาสตร์ ในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาคนอกเวลาราชการ รุ่นที่ 29 และ ภาคในเวลาราชการ รุ่นที่ 57 ที่ให้ความช่วยเหลือ กำลังใจ ร่วมแบ่งปันมิตรภาพที่ดี ร่วมเป็นแรงผลักดัน และสร้างความทรงจำที่ดีตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนจบการศึกษา

และขอขอบพระคุณคุณบิดา มารดาและครอบครัว ที่ได้ให้กำลังใจ ดูแลช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม และคอยผลักดันส่งเสริมด้านการศึกษาของผู้วิจัยเสมอมา ซึ่งผู้วิจัยจะระลึกทุกช่วงเวลาที่เกิดขึ้นตลอดไป

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดความสามารถของปัญญาอย่างหลากหลาย (พหุปัญญา)	10
2.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี	24
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ.....	31
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
3.1 การออกแบบวิจัย.....	64
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	81

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2 ความต้องการจำเป็นของ การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา.....	85
4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา จากแบบสอบถาม	108
4.4 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา(โดยผู้วิจัย)	110
4.5 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียน กีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย.....	122
4.6 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไป ได้.....	128
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	134
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	134
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	140
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	142
รายการอ้างอิง	144
ภาคผนวก.....	147
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและผลการวิเคราะห์ค่า IOC.....	148
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการวิจัย.....	156
ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด ราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา	168
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและพิจารณา (ร่าง) แนวทางพัฒนา การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา.....	175

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก จ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	177
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	183

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสรุปข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ.....	37
ตารางที่ 2.2 การสรุปข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ.....	56
ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	76
ตารางที่ 4.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	81
ตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา โดยภาพรวม.....	85
ตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	86
ตารางที่ 4.4 ...สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญาด้านการจัดการเรียนรู้.....	87
ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล.....	88
ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร (รายชื่อย่อย).....	89
ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร (รายชื่อย่อย).....	91
ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี แนวคิดพหุปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร (รายชื่อย่อย).....	93
ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายชื่อย่อย).....	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิด พหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย).....	97
ตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย).....	99
ตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย).....	101
ตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด ราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล (รายช้อย่อย).....	103
ตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด ราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล (รายช้อย่อย).....	105
ตารางที่ 4. 15 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา.....	107
ตารางที่ 4. 16 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาด้านการพัฒนา หลักสูตรจากแบบสอบถาม.....	108
ตารางที่ 4. 17 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาด้านการจัดการ เรียนรู้จากแบบสอบถาม.....	109
ตารางที่ 4. 18 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาด้านการวัดและ ประเมินผล จากแบบสอบถาม.....	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4. 19 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาโดยรวม.....	111
ตารางที่ 4. 20 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา..	114
ตารางที่ 4. 21 (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา.....	116
ตารางที่ 4. 22 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิด พหุปัญญา.....	122
ตารางที่ 4. 23 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาที่มีความ เหมาะสมและความเป็นไปได้.....	129

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
แผนภาพที่ 2.1 พหุปัญญา.....	15
แผนภาพที่ 2.2 แผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีเพื่อ ส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ที่หลากหลาย	31
แผนภาพที่ 3.1 ผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย.....	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

คำว่า “อัจฉริยภาพ” หรือ “ความฉลาด” เป็นคำที่ใช้เปรียบเปรยกับบุคคลที่มีผลคะแนนการทดสอบทางเชาว์ปัญญาหรือ IQ ที่มีค่าสูง ค่าผลคะแนนการทดสอบที่สูงกว่าผู้อื่น มักจะได้รับคำชมเชยยกย่องเป็นคนที่มีความฉลาดทางเชาว์ปัญญา และเป็นที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในสังคมว่าเป็นคนเก่ง มีความรู้ความสามารถ และโดยปกติคำว่า อัจฉริยภาพ บ่อยครั้งจะถูกตีความไปในเรื่องศักยภาพของสมอง ในมุมมองการใช้ปัญญาเท่านั้น หลายคนมองว่าความฉลาดทางเชาว์ปัญญาเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด

ดร.โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) กล่าวว่า อัจฉริยภาพไม่ได้มีเฉพาะในเรื่องของสติปัญญาเท่านั้นแต่ยังมีอีกหลายประเภท เช่น ดนตรี มิติสัมพันธ์ และ ภาษา เป็นต้น ทุก ๆ คนล้วนแล้วแต่มีความเป็นอัจฉริยภาพในรูปแบบของตน เช่น ผู้ที่มีอัจฉริยภาพด้านดนตรี ก็จะมีความถนัดเฉพาะตัวเรื่องดนตรีที่เหนือกว่าผู้ที่มีอัจฉริยภาพด้านตรรกะและคณิตศาสตร์, ธรรมชาติวิทยา, ภาษา หรือมิติสัมพันธ์ การศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญา จะช่วยให้สามารถเข้าใจจุดแข็งของตัวเอง ความสามารถที่หลากหลาย “ ทฤษฎีพหุปัญญา ” (Theory of Multiple Intelligences) มีแนวคิดที่ว่า สติปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านไหนบ้าง แล้วแสดงออกมาเป็นความสามารถในเรื่องใด เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน ในปัจจุบันพหุปัญญา มีองค์ประกอบ 9 ด้าน ดังนี้ (1) ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) (2) ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical / Mathematical Intelligence) (3) ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) (4) ความฉลาดทางปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily / Kinesthetic Intelligence) (5) ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี / จังหวะ (Musical Intelligence) (6) ความฉลาดทางปัญญาด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) (7) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) (8) ความฉลาดทางปัญญาด้านการรอบรู้ธรรมชาติ (Natural Intelligence) (9) ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิตร (Intelligence of Existentialism) การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพสามารถใช้ชีวิตได้ในยุคปัจจุบัน จึงควรพัฒนาพหุปัญญาโดยการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนั้นพหุปัญญา

ได้ถูกนำไปใช้ในแวดวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง นักการศึกษาหลายท่านได้นำไปต่อยอดและผนวกกับทฤษฎีการสอนและนำไปใช้จริงในชั้นเรียน

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพคือ การจัดการศึกษา การจัดการศึกษาจำเป็นต้องสร้างผู้เรียนเพื่อรองรับการทำงานในตลาดแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนต้องสร้างผู้เรียนให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อนำทักษะไปสู่การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี การจัดการศึกษาในโรงเรียนจำเป็นต้องจัดศาสตร์การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อรองรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถแตกต่างกันในการรับรู้ในสื่อต่างกัน เนื่องจากศักยภาพและคุณภาพของประชากรเป็นปัจจัยท้าทายที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยการปรับปรุงระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งจะช่วยเพิ่มศักยภาพ โอกาส และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2562)

การบริหารวิชาการ คือ กระบวนการหรือการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน และการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ถือเป็นงานหลักและหัวใจสำคัญของการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร (สรเสรีญ โปรงจันทร์, 2553 อ้างถึงใน สาวิตรี และ ลัดดาวัลย์, 2562) โดยขอบข่ายและภารกิจหลักของการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผล ดังนั้นการบริหารวิชาการจึงเป็นงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาของผู้เรียนให้มีคุณภาพและลักษณะตามวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์ของสถานศึกษาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับประเทศ การบริหารวิชาการจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรบุคคล กระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580)

การเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยมุ่งเน้นจัดการศึกษาในรูปแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเพิ่มคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2546 มาตรา 24 ที่กล่าวเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาว่า ให้ครูผู้สอนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยถือว่า “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน

เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่หลากหลายสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มี คุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะ และมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาความสามารถพหุปัญญาแต่ละ ประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบ สนับสนุนแต่ละบุคคลมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง การ พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา ต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ เพื่อส่งเสริม สร้างประสบการณ์ สร้าง เด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุล มีทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต เกิด อาชีพบนฐานพหุปัญญาที่สังคมยอมรับอย่างมั่นคง

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี เป็นเครือข่ายทาง การศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป้าหมายสำคัญเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้องค์ความรู้ต่าง ๆ ในการ พัฒนาและสร้างศักยภาพผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีมีบริบทสภาพแวดล้อมความพร้อมเป็นที่น่าสนใจทั้งด้าน หลักสูตรที่สามารถเปิดสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬา รายวิชาเพิ่มเติม สอนกีฬา และโรงเรียนเชื่อมโยง ตลอดจนแหล่งประกอบการทางศาสตร์วิชาชีพ อาทิเช่น สโมสรฟุตบอลอาชีพราชบุรี มิตรผล สถานที่ ท่องเที่ยวตามธรรมชาติและ สถานประกอบการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผลผลิตทางการศึกษาได้ศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติมและได้ปฏิบัติจากสภาพจริง นอกจากนี้ สถาบันในระดับอุดมศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ในที่ตั้งของโรงเรียนมีความพร้อมในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การสร้างสภาพแวดล้อม และระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญาเป็นการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ปัจจุบันนี้สโมสรกีฬาอาชีพใน ประเทศไทยได้ให้ความสนใจโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี และได้ร่วมกับสถานศึกษาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยใช้กีฬาพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจัดการ เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตามโปรแกรมห้องเรียนกีฬายังไม่เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองมีความเข้าใจว่าผู้เรียนมีวิชาเรียนเฉพาะในรายวิชาพลศึกษา อาจส่งผลเสียต่อ คุณภาพการศึกษามีผลให้ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาเป้าหมายที่วางแผนไว้ได้ และการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษาโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี พบว่าผลคะแนนบางกลุ่มสาระการ เรียนรู้มีผลคะแนนต่ำ ซึ่งแนวคิดพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) เป็นแนวคิดที่จะ ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาทักษะ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญาพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพหุปัญญาในประเทศไทยยังมีจำนวนไม่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการการศึกษาของประเทศไทยพบว่างานวิจัยที่ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีความเกี่ยวข้องในการบริหารวิชาการมีจำนวนน้อย ทำให้ไม่สามารถทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ได้ จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา และแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษา และสังคมสืบต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาเป็นอย่างไร
2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา
2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

1.4 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อจัดทำหลักสูตรตามแนวคิดพหุปัญญา 9 ด้าน

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมทักษะพหุปัญญา 9 ด้านของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดพหุปัญญา 9 ด้าน

การวัดและประเมินผล หมายถึง การดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติและผลงานของนักเรียน ในด้านทักษะพหุปัญญา 9 ด้านของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดพหุปัญญา 9 ด้าน

พหุปัญญา (Multiple Intelligences) หมายถึง ทักษะความรู้ที่เป็นการแสดงออกทางความสามารถที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ที่ใช้ในการใช้เป็นทักษะในการดำเนินชีวิตในสังคม โดยความหลากหลายทางปัญญา ทั้ง 9 ด้าน ประกอบด้วย

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง สามารถจดจำภาษาต่าง ๆ ได้รวมถึงมีทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถเข้าใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence) หมายถึง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถคิดวิเคราะห์ สรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้าน การเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily/Kinesthetic Intelligence) หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) หมายถึง สามารถสร้างสรรค์บรรเลงเพลงได้ไพเราะตลอดจนสามารถร้องเพลง ใช้เครื่องดนตรีสื่อสาร ความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์ ปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง รับรู้และสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองได้ กระตุ้นให้กำลังใจตนเองและรู้จักมองโลกในแง่บวก

ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence) หมายถึง สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน

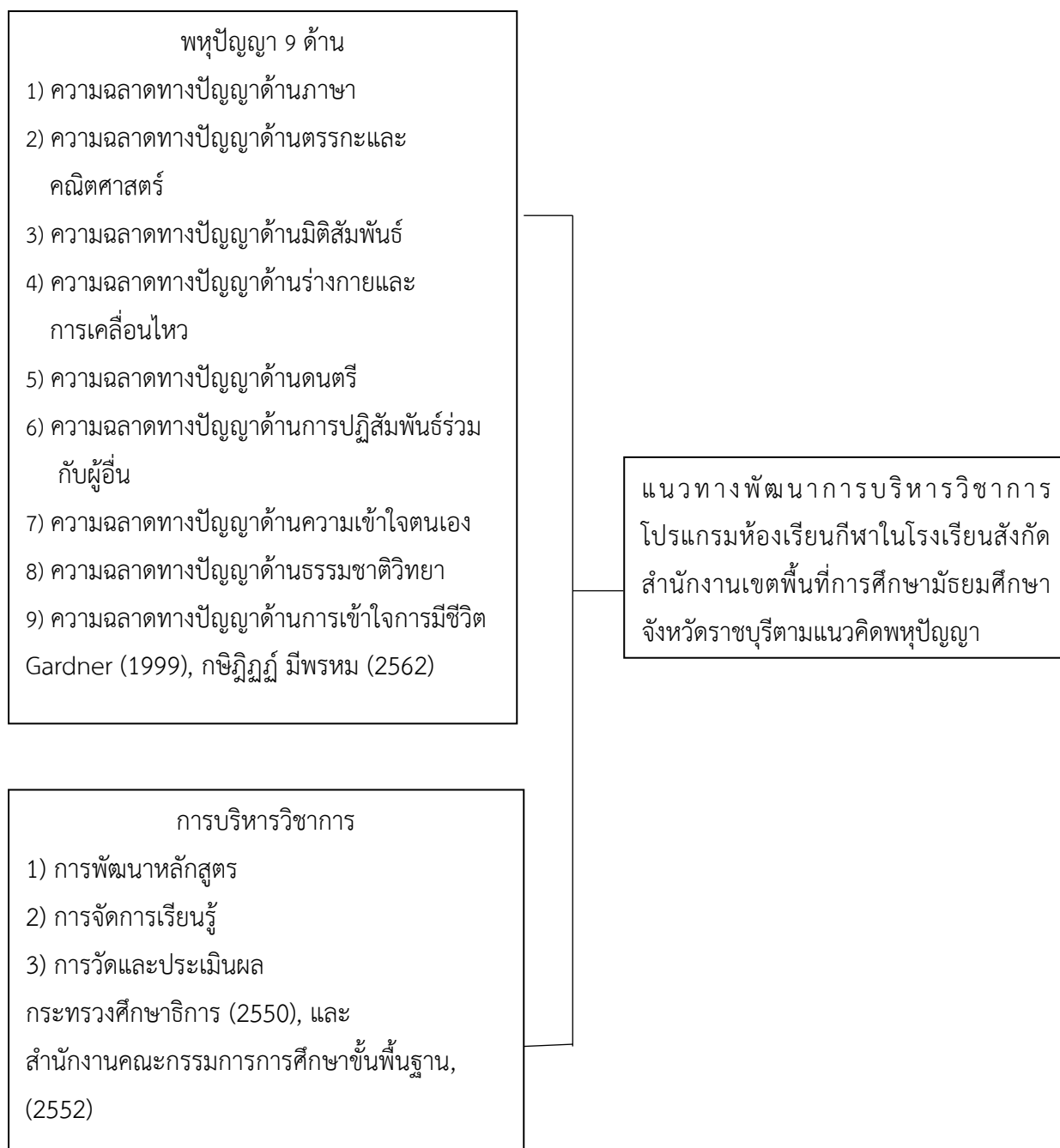
ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (intelligence of Existentialism)

หมายถึง สามารถสร้างสรรค์และถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้อื่นใช้แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารวิชาการ และการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทำให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภาพที่ 1.1

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตประชากร

ประชากร คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และครู

1.6.2 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี มีขอบเขตเนื้อหา 2 ประเด็น คือ การบริหารวิชาการ และแนวคิดทฤษฎี

1.6.3 ขอบเขตระยะเวลา

เดือนตุลาคม 2563 – เดือนมิถุนายน 2564

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารและครูได้แนวทางการบริหารวิชาการหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียน
2. ครูได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียน
3. หน่วยงานทางการศึกษาได้ผลวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตบุคลากรในมีความพร้อมในการเสริมสร้างทักษะพหุปัญญา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความเป็นมาของการศึกษาความสามารถของปัญญาอย่างหลากหลาย (พหุปัญญา)

- 2.1.1 ความหมายของพหุปัญญา
- 2.1.2 ความสำคัญของการเรียนการสอนโดยพหุปัญญา
- 2.1.3 รูปแบบและองค์ประกอบสำคัญของพหุปัญญา
- 2.1.4 การจัดการเรียนการสอนพหุปัญญาตามแนวคิดของ Howard Gardner

2.2 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

- 2.2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
- 2.2.2 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- 2.2.3 การบริหารวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน

2.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

- 2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ
- 2.3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
- 2.3.3 หลักการบริหารวิชาการ
- 2.3.4 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ
- 2.3.5 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
- 2.3.6 หลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬา

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดความสามารถของปัญญาอย่างหลากหลาย (พหุปัญญา)

2.1.1 ความหมายของพหุปัญญา

ทฤษฎีพหุปัญญา (The Theory of Multiple Intelligences) ซึ่ง สตีเฟน การ์ดเนอร์ อธิบายไว้คือ ความสามารถของมนุษย์ใน การแก้ปัญหาหรือการทำอะไรสักอย่างที่มีคุณค่าในสังคม เดียวหรือหลายสังคม การออกแบบ ผลผลิตที่ทันสมัยในสถานการณ์ธรรมชาติ โดยความสามารถนั้นมี สมอเป็นฐานรองรับ แนวคิดเกี่ยวกับเชาวน์ปัญญา (Intelligence) ที่มีมาตั้งแต่เดิมจำกัดอยู่ที่ ความสามารถทางด้านภาษา ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์และการคิดเชิงตรรกะหรือเชิง เหตุผล เป็นหลัก การวัดเชาวน์ปัญญาของผู้เรียนจะวัดจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทาง สติปัญญา ประกอบด้วย การทดสอบความสามารถทั้ง 2 ด้านดังกล่าว คะแนนจากการวัดเชาวน์ปัญญาจะเป็น ตัวกำหนดเชาวน์ปัญญาของบุคคลนั้นต่อไป เพราะเชื่อว่า องค์ประกอบของเชาวน์ ปัญญาจะไม่ เปลี่ยนแปลงไปตามวัยหรือประสบการณ์มากนัก แต่เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่ กำเนิดการ์ดเนอร์ ให้นิยาม เชาวน์ปัญญา ไว้ว่าหมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาใน สภาพแวดล้อมต่างๆหรือการ สร้างสรรค์งานต่างๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมใน แต่ละแห่งรวมทั้งความสามารถ ในการตั้งปัญหาเพื่อจะหาคำตอบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ การ์ดเนอร์มี ความเชื่อพื้นฐาน ที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการที่ 1 เชาวน์ปัญญาของบุคคลมิได้มีเพียงความสามารถทางภาษา และทาง คณิตศาสตร์เท่านั้น แต่มีอยู่อย่างหลากหลายถึง 8 ประเภทด้วยกัน ซึ่งบอกว่า ความจริงอาจจะมี มากกว่านี้ คนแต่ละคนจะมีความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างไปจากคนอื่น และความสามารถ ใน ด้านต่างๆไม่เท่ากัน ความสามารถที่ผสมผสานกันออกมาทำให้บุคคลแต่ละคนมีแบบแผนซึ่ง เป็น เอกลักษณะเฉพาะตน ประการที่ 2 เชาวน์ปัญญาของแต่ละคนจะไม่คงที่ อยู่ในระดับที่ตนมีตอน เกิดแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม ทิศนา ขัมมณี (2548 : 86) กล่าวถึง ลักษณะเชาวน์ปัญญา ในความคิดของ การ์ดเนอร์ เชาวน์ปัญญาของบุคคลประกอบด้วย ความสามารถ 3 ประการ คือ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นไปตาม ธรรมชาติ และตามบริบททางวัฒนธรรมของบุคคลนั้น 2) ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี ประสิทธิภาพ และสัมพันธ์กับบริบท ทางวัฒนธรรม 3) ความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหา เพื่อหาคำตอบ และเพิ่มพูนความรู้ สรุปได้ว่า ทฤษฎีพหุปัญญา หมายถึง ทฤษฎีที่ส่งเสริมความฉลาด หรือเชาวน์ปัญญาของมนุษย์ ใน การตอบเรื่องราวที่ไม่เคยทำ ซึ่งเกี่ยวกับความสามารถในการ แก้ปัญหา ออกแบบงานและผลงาน ต่างๆ ในสถานการณ์ธรรมชาติ มีความเชื่อว่ามนุษย์มีความฉลาด หรือเชาวน์ปัญญา 8 ด้าน ซึ่ง ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้าน ร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านมนุษย์สัมพันธ์ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติ โดย คำนึงถึงศักยภาพของ บุคคลที่มีความแตกต่าง ทฤษฎีพหุปัญญาถูกนำไปใช้ในการจัดการศึกษาอย่าง กว้างขวาง ตั้งแต่การจัด การศึกษาระดับปฐมวัยจนถึงระดับมหาวิทยาลัย นับจากปีค.ศ.1983 ที่เริ่มมี

การเผยแพร่ทฤษฎี พหุปัญญาจนถึงปัจจุบัน มีโรงเรียนหลายพันแห่งที่นำแนวคิดทฤษฎี พหุปัญญาไปใช้ทั้งในประเทศอเมริกาและอีกหลายประเทศทั่วโลก ครูผู้สอนอีกจำนวนหนึ่งได้นำ แนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้จัดการเรียนการสอน (Armstrong, 2000) ทฤษฎีนี้ได้จุดประกายความคิดให้ นักวิชาการ และผู้จัดการศึกษาในหลากหลายสถาบัน ได้ค้นพบวิธีหรือรูปแบบมากมายที่จะนำ ทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ในโรงเรียนหรือห้องเรียน ทฤษฎีพหุปัญญาเคารพในความแตกต่างของ บุคคล และเนื่องจากความแตกต่างนี้จึงเห็นว่านักเรียนไม่ควรถูกสอนด้วยวิธีเดียวกันหมด เพราะ นักเรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน และครูควรใช้วิธีหลากหลายในการประเมินผล ผู้เรียน คนเรามีอัจฉริยะภาพหรือปัญญาอย่างน้อย 8 ด้าน และในคนหนึ่งก็มีครบทั้ง 8 ด้าน เพียงแต่จะมีบางด้านที่เด่นกว่าด้านอื่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชีววิทยาของบุคคล สภาพแวดล้อม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ครอบครัว และการฝึกฝนแต่วัยเยาว์

2.1.2 ความหมายของพหุปัญญา

ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ Howard Gardner (1983 : 209) ได้ให้ความหมายของพหุปัญญาว่า เป็น ความสามารถหรือปัญญาที่หลากหลาย ที่คนทุกคนสามารถแสดงออกซึ่งองค์แห่งปัญญาที่เขา สามารถ และพัฒนาความสามารถนั้นกับบริบทต่างๆตามสภาพแวดล้อมของตน พิธีรัตน์วิจิตร และคณะ (2545 : 2) ได้ให้ความหมายของพหุปัญญาไว้ว่า หมายถึงศักยภาพความสามารถของมนุษย์ที่หลากหลายในการเรียนรู้แก้ปัญหา และการปรับตัว ในสภาพการณ์ต่างๆ รวมถึงการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรมสถานการณ์ทางธรรมชาติ

วนิษา เรช (2550 : 23-24) กล่าวว่า พหุปัญญา หมายถึง อัจฉริยะภาพของบุคคล ซึ่งมีอย่างน้อยแปดประการ

2.1.3 องค์ประกอบของทฤษฎีพหุปัญญา

Gardner ได้แบ่งเขาวัดปัญญาของบุคคลออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้

2.1.3.1 เขาวัดปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) คือ ความสามารถ ในการใช้ภาษารูปแบบต่างๆ ตั้งแต่ภาษาพื้นเมือง จนถึงภาษาอื่นๆสามารถรับรู้ เข้าใจภาษา และสามารถสื่อภาษาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามที่ต้องการรวมถึงการใช้คำศัพท์และภาษา สามารถคิด เป็นคำได้ดีกว่าที่จะคิดเป็นภาพ

2.1.3.2 เขาวัดปัญญาด้านตรรกศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence) คือ ความสามารถในการคิดแบบมีเหตุผล ตรรกะและจำนวน และ รูปแบบทางด้านตัวเลข การคิดเชิงนามธรรม การคิดคาดการณ์ และการคิดคำนวณทาง คณิตศาสตร์ อีกทั้งยังสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลหลายๆด้าน ชอบถามคำถามและ ชอบการค้นคว้าทดลอง

2.1.3.3 เชาวนปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) คือ ความสามารถในการรับรู้ภาพและมิติต่างๆ มองเห็นพื้นที่ รูปทรง ระยะทาง และตำแหน่ง อย่างสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน แล้วถ่ายทอดแสดงออกอย่างกลมกลืน มีความไวต่อการรับรู้ในเรื่องทิศทาง มีลักษณะความคิดเป็นภาพ สามารถคงความทรงจำในสาระข้อมูลของภาพนั้นไว้ ชอบที่จะดูภาพ แผนที่ แผนภูมิ ภาพ วิดีทัศน์ และภาพยนตร์

2.1.3.4 เชาวนปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) คือ ความสามารถในการซึมซับและเข้าถึงสุนทรียะทางดนตรี ทั้งการได้ยิน การรับรู้ การจดจำ และการแต่งเพลง สามารถจดจำจังหวะ ทำนอง และโครงสร้างทางดนตรีได้ดีและถ่ายทอดออกมาโดยการฮัมเพลง เคาะจังหวะ เล่นดนตรี และร้องเพลง มีการตอบสนองต่อดนตรีและความไวต่อเสียงต่างๆ ในสภาพแวดล้อม

2.1.3.5 เชาวนปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ (Bodilykinesthetic) คือ ความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยในอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายสามารถควบคุมการใช้งานสิ่งต่างๆอย่างมีความชำนาญ ชำนาญ แสดงออกด้วย การเคลื่อนไหว มีประสาทสัมผัสที่ดีในเรื่องการทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความรวดเร็ว ความยืดหยุ่น ความประณีต และความไวทางประสาทสัมผัส

2.1.3.6 เชาวนปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์หรือการเข้าใจผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ในการเข้าใจผู้อื่น ทั้งด้านความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และเจตนาที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน มีความไวในการสังเกต สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง สามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม สร้างมิตรภาพได้ง่าย เจรจาต่อรอง ลดความขัดแย้ง สามารถจูงใจ ผู้อื่นและกระตุ้นการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการทำงานได้ดี

2.1.3.7 เชาวนปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จักตระหนักรู้ในตนเองควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ มองภาพตนเองตามความเป็นจริง รู้ถึงจุดอ่อน หรือข้อบกพร่องของตนเอง ในขณะเดียวกันก็รู้ว่า ตนมีจุดแข็ง หรือความสามารถในเรื่องใด มีความรู้เท่าทันอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความคาดหวัง ความปรารถนา และตัวตนของตนเองอย่างแท้จริง เป็นปัญญาด้านที่จำเป็นมีอยู่ในทุกคน เช่นกัน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และมีความสุข

2.1.3.8 เชาวนปัญญาด้านการเข้าใจธรรมชาติ (Naturalist Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จัก และเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง เข้าใจกฎเกณฑ์ และปรากฏการณ์ต่างๆ ของธรรมชาติ มีความไวในการสังเกต เพื่อคาดการณ์ความเป็นไปของธรรมชาติมีความสามารถในการจัดจำแนก แยกแยะประเภทของสิ่งมีชีวิต ทั้งพืชและสัตว์ เนื่องจากเชาวนปัญญาแต่ละด้านถูกควบคุมโดยสมองส่วนต่างๆกัน ดังนั้นหากสมอง ส่วนใดถูกทำลาย ความสามารถในด้านที่สมองส่วนนั้นควบคุมก็จะได้รับความกระทบกระเทือน หรือเสียไปด้วย สำหรับสมองส่วนที่ไม่ถูกทำลาย ความสามารถในส่วนที่

สมองนั้นควบคุมก็จะยัง เป็นปกติ อย่างไรก็ตามเขาวนปัญญาแต่ละด้านไม่ได้ทำงานแยกจากกัน แต่มักจะทำงานใน ลักษณะผสมผสานกันไปแล้ว แต่กิจกรรมที่ทำอยู่ว่าต้องการสติปัญญาส่วนใดบ้าง Gardner เชื่อว่าในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้จะดูเหมือนว่าใช้เขาวนปัญญาด้านหนึ่งด้านใด อย่างชัดเจน แต่แท้จริงแล้วต้องอาศัยเขาวนปัญญาหลายๆ ด้านผสมผสาน เช่น นักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ แม้จะดูเหมือนว่าต้องอาศัยเขาวนปัญญาด้านดนตรีแต่จริงๆ แล้วการประสบความสำเร็จ ยังอาจต้องอาศัยเขาวนปัญญาด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านภาษาและด้านการเข้าในตนเองด้วย เนื่องจากเขาวนปัญญาทุกด้าน เป็นส่วนหนึ่งของการถ่ายทอดทางการกรรมพันธุ์ เขาวน ปัญญาแต่ละด้านจึงแสดงออกในระดับพื้นฐานเหมือนกันทุกแห่ง โดยเป็นอิสระจากอิทธิพลทาง การศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งความสามารถนี้จะแสดงอย่างเด่นชัดในช่วงปีแรกของชีวิต และต่อมา จะค่อยๆ พัฒนา โดยการสัมพันธ์กับระบบสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แสดงออกทาง เสียงเพลง การวาดภาพ ข้อเขียน เรื่องราว เป็นต้น ต่อไปการพัฒนาจะค่อยๆ เพิ่มระดับความ ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ และในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่จะแสดงออกผ่านทางกิจกรรมและการประกอบ อาชีพต่างๆ ทฤษฎีพหุปัญญาไม่เพียงแต่จะอธิบายถึงลักษณะของปัญญาทั้ง 8 ด้านเท่านั้นแต่มี สารสำคัญเกี่ยวกับปัญญาเหล่านี้ คือ 1) คนทุกคนมีปัญญาทั้ง 8 ด้าน เพียงแต่จะมากน้อยด้านใด คนส่วนใหญ่จะมีสูง เพียงหนึ่งถึงสองด้านเท่านั้น ส่วนด้านอื่นๆ จะไม่สูงมากนัก 2) คนทุกคนสามารถพัฒนาปัญญาแต่ละด้านให้สูงขึ้นถึงระดับที่ใช้การได้ มีการฝึกฝน อบรมและการได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วย 3) ปัญญาด้านต่างๆ ทำงานร่วมกันได้ ยกเว้นกรณีที่มีความพิการทางสมอง 4) ปัญญาแต่ละด้านจะมีการแสดงความสามารถหลายอย่าง เช่น บางคนไม่มี ความสามารถทางด้านการอ่าน แต่มีความสามารถเล่าเรื่องได้เก่งใช้ภาษาพูดได้คล่องแคล่ว สรุปว่าคนเรามีปัญญาอย่างน้อย 8 ด้านเพียงแต่จะมากน้อยในด้านใด ซึ่งคนทุกคน สามารถพัฒนาปัญญาแต่ละด้านให้สูงขึ้นถึงระดับที่ใช้การได้ถ้ามีการให้กำลังใจ มีการฝึกฝน อบรมที่ดีโดยปัญญาด้านต่างๆ สามารถทำงานร่วมกันได้ และปัญญาแต่ละด้านจะมีการแสดง ความสามารถหลายอย่างตามความถนัดของตนเอง จึงสามารถพัฒนาสู่อาชีพที่ใฝ่ฝันได้

พหุปัญญา (Multiple Intelligences) หมายถึง ทักษะความสามารถของที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ที่ใช้ในการใช้เป็นทักษะในการดำเนินชีวิตในสังคม ประกอบด้วย คือ ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา, ความฉลาดทางปัญญาด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์, ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย, ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี, ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น, ความฉลาดทางปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง, ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยาและความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต

ความฉลาดทางปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง สามารถจดจำ ภาษาต่าง ๆ ได้เร็วรวมถึงมีทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องสามารถจูงใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้าน ตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence) หมายถึง มีความคิดเป็นเหตุเป็นผลในการวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถคิดคำนวณที่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถอธิบายความรู้สึกให้ผู้พบเห็นได้เป็นอย่างดี

ความฉลาดทางปัญญาด้าน การเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Bodily/Kinesthetic Intelligence) หมายถึง สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมัดใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่วในการทำกิจกรรม ต่างๆ

ความฉลาดทางปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) หมายถึง สามารถผลิตผลงานเพลง แต่งเพลง สร้างสรรค์ทำนองเพลงได้ไพเราะตลอดจนสามารถร้องเพลง ใช้เครื่องดนตรีสื่อสารความคิดความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกันได้

ความฉลาดทางปัญญาด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง มีวิธีการหลากหลายในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น อีกทั้งสามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นผู้นำและผู้ตามได้มีประสิทธิภาพ

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง สามารถค้นหาพัฒนาศักยภาพตนเองได้เป็นอย่างดีรวมถึงรู้จักมองโลกในแง่บวกกระตุ้นให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ

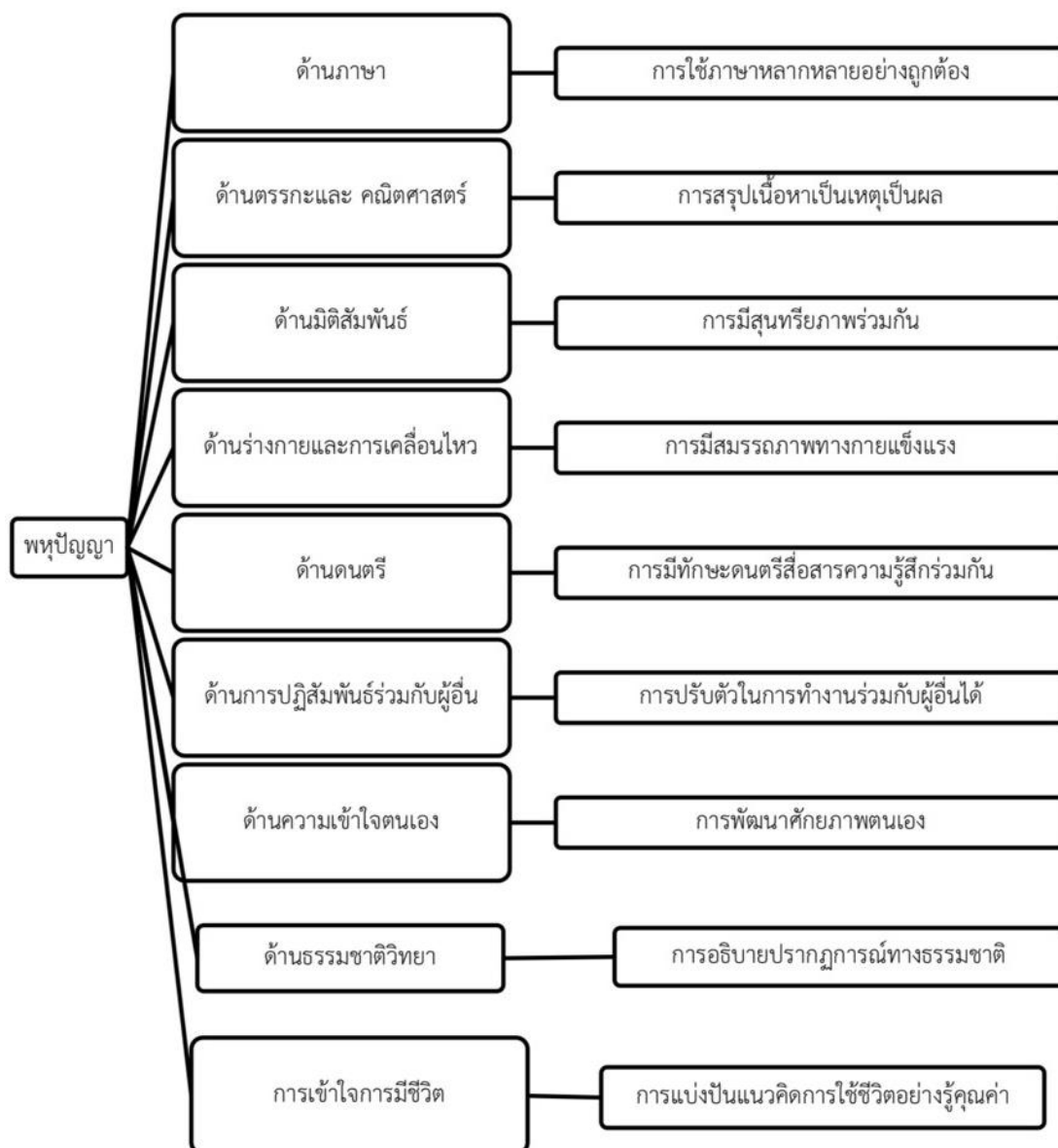
ความฉลาดทางปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Natural Intelligence) หมายถึง สังเกตการเปลี่ยนแปลงและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน

ความฉลาดทางปัญญาด้านการเข้าใจการมีชีวิต (intelligence of Existentialism) หมายถึง สามารถสร้างสรรค์และถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่างรู้คุณค่าบนพื้นฐานความจริงที่ เป็นไปตามกฎเกณฑ์การมีชีวิตของมนุษย์ อาทิ การหาความดีความชั่ว การเกิดแก่เจ็บตาย ความสุข ความทุกข์

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พหุปัญญา หมายถึง อัจฉริยภาพ หรือ ศักยภาพ หรือความสามารถของบุคคลที่มีอย่างน้อย 9 ด้าน ในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การ สร้างสรรค์ผลงาน ชนิดต่างๆ ตลอดจนการปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆโดยใช้ความหลากหลายทางปัญญาตามศักยภาพ ของตัวบุคคล

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของพหุปัญญาตามแนวคิด Howard Gardnerประกอบไปด้วย 9 ด้าน และ กษิณัญญ์ มีพรหม. (2562). ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต ประกอบไปด้วย 9 ด้าน เช่นกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์ปัจจัยความหลากหลายทางปัญญา ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้แนวคิดหลักของ Gardner (1999) และ กษิณภูมิ มีพรหม. (2562). ตามประเด็นส่งเสริมความสามารถทางพหุปัญญา ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปออกเป็น 9 ด้านพร้อมตัวบ่งชี้ ได้แก่

แผนภาพ ที่ 2.1 ขอบข่ายพหุปัญญา

จากแผนภาพที่ 2.1 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของพหุปัญญาพร้อมตัวบ่งชี้ทักษะ ความรู้ ความสามารถของปัญญาประกอบไปด้วย 9 ด้าน ดังนี้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
ด้านภาษา	คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง
ด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	คือ การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
ด้านมิติสัมพันธ์	คือ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน
ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง
ด้านดนตรี	คือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	คือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
ด้านความเข้าใจตนเอง	คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง
ด้านธรรมชาติวิทยา	คือ การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
ด้านการเข้าใจการมีชีวิตร	คือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตรอย่างรู้คุณค่า

วิธีสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของ อาร์มสตรอง (1994) ได้เสนอกิจกรรม การเรียนการสอนดังนี้

2.1.2.1 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านภาษา ได้แก่

- 1) การจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน เป็นการสร้างสรรค์เรื่องราวต่างๆ ที่ เกิดจากความคิดของ ครูผู้สอน มุ่งเน้นการใช้จินตนาการ ในนิทานที่เล่าควรมีการสรุปข้อคิดหรือ ความคิดรวบยอด
- 2) การระดมพลังสมอง เป็นการให้นักเรียนแสดงความคิดออกมาโดย การพูด ครูเป็นผู้จด ทุกความคิดบนกระดานดำและนำความคิดเหล่านั้นมาขัดกล่อมและนำไป เลือกใช้ สอดคล้องกับแนวคิด ของ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2544: 13) ซึ่งได้เสนอแนวทางการ พัฒนาตนเองของนักเรียนในการใช้ การระดมสมองเพื่อที่จะรวบรวมความคิดหรือจุดที่สำคัญ
- 3) การอัดเสียงลงเทป เป็นการบันทึกถ้อยคำของนักเรียนแล้วนำมาเปิด ฟัง เพื่อร่วมกัน วิเคราะห์ในถ้อยคำและไตร่ตรองอีกครั้ง อีกทั้งยังเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลได้
- 4) การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการให้นักเรียนได้เขียนเล่าเรื่อง บรรยายเรื่องราวที่ประสบ ในแต่ละวัน ซึ่งจะมีทั้งข้อคิด คำถาม และปฏิกิริยาของนักเรียนต่อเรื่อง ใดเรื่องหนึ่งอีกทั้งเป็นการ ส่งเสริมปัญญาด้านรู้จักตนเองด้วย
- 5) การตีพิมพ์หนังสือ เป็นการนำเสนอผลงานของนักเรียนที่เรียนอยู่ใน ห้องมาเผยแพร่ให้ ทราบทั่วกันเพื่อให้ผู้อื่น ได้ชื่นชมกับแนวความคิด ส่งเสริมให้มีปฏิกิริยาโต้ตอบ ระหว่างผู้เขียน และ ผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น

2.1.2.2 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านตรรกศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ ได้แก่

1) การคำนวณ และจำนวนเป็นการคำนวณตัวเลขซึ่งอาจจะไม่ใช่ใน วิชาคณิตศาสตร์เสมอไป อาจมีเรื่องราวของการคิดคำนวณในวิชาประวัติศาสตร์ หรือวรรณคดีก็ได้ เช่น การนับปีเพื่อให้อยู่ใน ชีวิตจริงของนักเรียนตลอดเวลา

2) การจัดหมวดหมู่และแยกประเภท เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนจัด หมวดหมู่เรื่องราวที่ได้ ยินได้ฟัง เป็นประเภท หรือชนิดเดียวกัน หรือลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจทำในลักษณะของ คำถามที่ขึ้นต้นว่า ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน หรือการใช้แผนภาพความคิด วิธีสอนรูปแบบที่มี สาระสำคัญอยู่ตรงกลาง และมีเนื้อหาประกอบอยู่ด้วย จะช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น

3) การตั้งคำถามโสคราตีส เป็นการสอนให้คิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ โดยครู เป็นผู้ตั้งคำถาม ถาม ความคิดเห็นของนักเรียน โดยเปลี่ยนจากการ “บอก” นักเรียนเป็นการ “สนทนา” แทนเพื่อค้นหา ความคิด ความเชื่อของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การตั้งสมมุติฐาน อาจเป็นการสมมุติฐานใด เหตุการณ์หนึ่งขึ้นมาแล้วให้นักเรียนพูด และคิดวิเคราะห์ออกมา

4) วิธีสอนฮิวริสติก เป็นการนำวิธีการสอนแบบต่างๆ ตลอดจนกฎเกณฑ์ ระเบียบที่มีมาใช้ในการ แก้ปัญหา อย่างมีเหตุผล เช่นการเปรียบเทียบเรื่องราวเพื่อการแก้ปัญหา การแยกส่วนต่างๆ ของ ปัญหา และเสนอวิธีการแก้ปัญหา แล้วทำเรื่องย้อนกลับไปที่ตอนต้น วิธีนี้ เป็นเสมือนแผนที่เหตุผลให้ นักเรียนค้นทางไปสู่วิทยาการที่ยังไม่รู้

5) การสอนการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นการสอนคิดตามหลักของเหตุ และผล ตามแนว วิทยาศาสตร์ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกวิชา เป็นการยกระดับการคิดให้มากและลึกซึ้ง ยิ่งขึ้น

2.1.2.3 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ได้แก่

1) การให้เห็นภาพ เป็นการสอนง่าย ๆ โดยให้นักเรียนแปลข้อความหรือ เนื้อหาที่เรียนให้ เป็นภาพ เพื่อส่งเสริมการคิดในใจ หรือเมื่อเรียนเรื่องใดจบลงให้นักเรียนคิด มองเห็นภาพของเรื่องที่ เพิ่งศึกษาจบไป ซึ่งอาจเป็นทั้งภาพ กลิ่น กายสัมผัส หรือเสียงก็ได้ เรียนรู้ จากภาพยนตร์ วีดีโอ สไลด์ เป็นต้น (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2544 : 13)

2) การใช้สี เป็นการใช้สีบอกความแตกต่างเพื่อแทนสัญลักษณ์เรื่องใด เรื่องหนึ่ง เช่น ข้อมูล สำคัญใช้สีแดง ข้อมูลสนับสนุนใช้สีเขียว ข้อมูลที่ไม่ชัดเจนใช้สีส้ม หรือใช้สีใน การแก้ปัญหาต่างๆ เช่น เมื่อพบเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ให้ใช้สีที่ชอบที่สุดแทน

3) รูปภาพเปรียบเทียบ เป็นการคิดเปรียบเทียบความคิดของตนออกมา เป็นรูปภาพเพื่อเกิด ความเข้าใจ และจดจำได้ง่าย

4) การวาดภาพความคิด เป็นการให้ความสำคัญของการคิดภาพ โดยให้ นักเรียนวาดภาพ แนวคิดสำคัญของเรื่องที่เรียน อาจเป็นการแข่งขันวาดภาพความคิดในหมู่ นักเรียนและนำมาอภิปราย หน้าชั้นเรียนถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพที่วาดกับหัวเรื่อง หรือ ความคิด

5) การใช้สัญลักษณ์กราฟิก เป็นการใช้สัญลักษณ์หรือลวดลายเส้น เช่นการแสดงสภาวะต่างๆ ของสสารที่เป็นของแข็งอาจทำเครื่องหมายหนักๆ ส่วนที่เป็นของเหลว อาจทำเป็นเส้นบางๆ ส่วนที่เป็นแก๊ส อาจใช้เป็นจุดๆ

2.1.2.4 วิธีสอนสำหรับปัญหาด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ได้แก่

1) ร่างกายพูดตอบ เป็นการให้นักเรียนใช้ร่างกายในการสื่อสาร เช่นการ ยกมือเมื่อรู้คำตอบ อาจเป็นการใช้สัญลักษณ์ การยิ้ม หรือขู่ นิ้ว ถ้าขู่ นิ้วเดียวแสดงว่าเข้าใจไม่มาก ถ้าขู่ ห้า นิ้วแสดงว่าเข้าใจหมด

2) โรงละครในห้องเรียน เป็นการดึงความสามารถด้านการแสดงออกจาก ตัวนักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทจากเรื่องที่เรียน ปัญหาที่ต้องแก้ อ่านข้อความและ สรุปเป็นท่าทางหรือเป็นการแสดงละครหุ่น

3) ความคิดรวบยอดทาง เป็นการให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอด โดย การแสดงท่าทาง หรือให้นักเรียนแสดงละครใบ้เพื่อแสดงความคำรวบยอดที่เรียน เช่นแสดงท่าเป็น บุคคลในประวัติศาสตร์เพื่อให้ผู้อื่นทาย

4) การคิดด้วยสิ่งของ เป็นการเรียนรู้จากการได้สัมผัสของจริง นักเรียนที่มี ปัญหาสูงทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว จะเรียนจะทำได้ดี ถ้าได้หยิบจับของหรือจับต้อง สิ่งของด้วยมือของตนเอง ครูได้นำสิ่งของมาเป็นอุปกรณ์ในการเรียนของนักเรียน เช่น แท่งไม้ บล็อกชนิดต่างๆ หรือการเรียนเรื่องประเพณีชาวอินเดียแดงก็มีการสร้างกระโจมที่อยู่เพื่อให้เข้ากับ เนื้อหาที่เรียน

5) แผนที่ร่างกาย เป็นการเรียนรู้โดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ซึ่งอาจนำมาใช้ สื่อในการสอนได้ เช่นให้เป็นจุดต่างๆของแผนที่ นอกจากนี้ร่างกายยังใช้เป็นอุปกรณ์ในการเรียน เลขโดยใช้การนับนิ้ว การวัด หรือในวิชาภูมิศาสตร์อาจสมมุติร่างกายเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ศีรษะจะหมายถึงทางเหนือของประเทศ นอกจากนี้ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2544: 13) ยังได้แนะนำวิธีพัฒนาหุปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวดังนี้

- 1) เอาชนะความกลัว
- 2) ออกกำลังกายเป็นประจำ
- 3) เสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
- 4) ฝึกความยืดหยุ่น โดยออกกำลังกายขั้นพื้นฐาน ทำโยคะ เดินรำ มวย ไ้เก็ก
- 5) ฝึกความสมดุล เล่นเกมที่ส่งเสริมความกระฉับกระเฉง และประสาท ด้านร่างกายและจิตใจ
- 6) ใช้บทละครเพื่อแสดงออกว่ากำลังเรียนอะไร
- 7) เรียนรู้จากสิ่งที่ทำ เปลี่ยนกิจกรรมที่ทำบ่อย

2.1.2.5 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านดนตรี ได้แก่

1) ดิสโกกราฟฟีส์ เป็นการใช้เทปประกอบการสอนเรื่องต่างๆ ให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และนำเรื่องราวในเพลงมาอภิปรายถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ต้องการ สอนหรือเริ่มต้นในเนื้อหาจากบทเพลงเพื่อเข้าสู่เนื้อหาของการเรียน หรือใช้เพลงในการสรุป ความคิดรวบยอด

2) ดนตรีช่วยจำ เป็นวิธีที่นักวิจัยในยุโรปตะวันออกค้นพบว่านักเรียนจะจำ เรื่องราวที่ครูสอนได้ดี ถ้าครูอธิบายโดยใช้ดนตรีมาประกอบรวมในเนื้อเรื่องที่เล่า

3) ความคิดรวบยอดดนตรี เป็นการใช้เสียง หรือจังหวะดนตรีมาประกอบ เรื่องราวหรือรูปร่างต่างๆ เช่น วงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ก็อาจใช้แทนเส้นเสียง หรือการใช้เสียง แทนตัวละครในเรื่องที่ต้องการสอน

4) ดนตรีตามอารมณ์ เป็นการจัดหาทำนองดนตรีที่จะเหมาะสมกับ บทเรียนเช่นในการอ่านนวนิยายที่เกี่ยวกับทะเล ครูอาจเปิดเทปให้ได้ยินเสียงคลื่น กระบือผิง เป็นต้น

2.1.2.6 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์หรือการเข้าใจผู้อื่น ได้แก่

1) แบ่งปันกับเพื่อน เป็นการให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันและคิดตั้งคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่จบไป หรือการที่ครูจะเริ่มขึ้นต้นบทเรียนใหม่ครูอาจให้นักเรียนพูดถึงความรู้พื้นฐาน ที่นักเรียนเคยเรียนเคยเรียนมาก่อน หรือการจัดกิจกรรม “เพื่อนกล่อ” โดยให้แต่ละคู่ทำงาน ด้วยกัน กำหนดระยะเวลาการร่วมคิดปรึกษาหารือกัน

2) มนุษย์แกะสลัก เป็นการนำบุคคลกลุ่มหนึ่งมาแสดงท่าทางแทน ความคิดเรื่องราว ถือว่าเป็นเรื่อง “ของมนุษย์แกะสลัก” เช่นในวิชาพีชคณิตเราอาจจะจัดตัว นักเรียนให้เป็นรูปสมการต่างๆ หรือในวิชาภาษาเราอาจจะสอนสะกดคำ โดยให้แต่ละคนถือบัตร พยัญชนะหรือสระนั้นไปยืนเข้าแถวเพื่อให้สะกดคำได้ และอาจให้นักเรียนช่วยออกคำสั่งด้วย

3) กลุ่มร่วมใจ เป็นการทำงานกลุ่มเล็กๆ เพื่อไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ ลักษณะ สำคัญของการเรียนแบบกลุ่มร่วมใจ คืออาจจัดจำนวนสมาชิก 3-8 คน เพื่อร่วมใจกันทำงานตาม วิธีของแต่ละกลุ่ม เช่นบางกลุ่มเวลาทำงานก็จะแบ่งกันทำเป็นตอนๆ คนหนึ่งทำตอนต้น คนหนึ่งทำ ตอนกลาง อีกคนทำตอนจบหรือบางกลุ่มอาจจะใช้วิธีการทำงานแบบ “ปริศนาตัดต่อ” (Jigsaw) คือแต่ละคนรับงานเป็นส่วนๆ แล้วนำมารวมต่อกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่และบทบาท ซึ่งวิธีการนี้ เหมาะกับ ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นอย่างมาก เพราะในกลุ่มได้รวมนักเรียนที่ถนัดคนละอย่าง นักเรียน ได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนเองได้เป็นอย่างดี (อารี สันทรวี, 2543 : 77 – 78)

4) บอร์ดเกม เป็นวิธีที่นักเรียน จะเรียนอย่างสนุกสนานในสถานการณ์ สังคม ในระดับต้นนักเรียนจะโยนลูกเต๋า สนทนาอภิปรายถึงกฎกติกา ในขั้นที่สูงขึ้นนักเรียนจะ เรียนทักษะหรือเนื้อหาจากเกมครูอาจสร้างบอร์ดเกมได้ง่ายโดยใช้กระดาษแข็ง ปากกา ลูกเต๋า และรูปหุ่นต่างๆ เพื่อใช้เป็น

สื่อ ปรับหัวเรื่องให้เข้ากับแต่ละวิชา มีการตั้งคำถามปลายเปิด ปลายเปิดแล้วให้นักเรียนตอบโดยอิสระ แล้วสลับกันทอดลูกเต๋าไปเรื่อยๆ

5) สถานการณ์จำลอง เป็นการจำลองสถานการณ์ ที่กลุ่มบุคคลมารวมกัน แล้วสร้างสถานการณ์สมมติขึ้น โดยเลียนแบบสภาพความเป็นจริง เช่นเรียนวิชาภูมิศาสตร์ นักเรียนอาจเปลี่ยนสภาพห้องเรียนเป็นระบบนิเวศที่มีฝนตกชุก

2.1.2.7 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง ได้แก่

1) การคิดตรึงตรองครึ่งละ 1 นาที เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกคิดทบทวน ตนเองเช่นในระหว่างที่ครูสอนอาจให้เวลานอกนักเรียนครึ่งละ 1 นาทีเพื่อคิดตรึงตรองถึงเรื่องที่ เรียนเวลา 1 นาที นอกจากจะช่วยให้ให้นักเรียนได้หยุดคิดแล้วก็ยังเป็นการเตรียมตัวสำหรับกิจกรรม ต่อไปด้วยการคิดตรึงตรองนี้จะประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะเวลาที่ครูสอนเรื่องสำคัญจบลง

2) การสร้างความสัมพันธ์กับตนโดยตรง เป็นการให้นักเรียนตั้งคำถาม เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งจะเป็นการพัฒนาปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง

3) โอกาสในการเลือก เป็นการให้นักเรียนได้ตัดสินใจเลือกในบางสิ่ง บางอย่างโดยเฉพาะกับนักเรียนที่ถนัดปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง การฝึกให้ตัดสินใจเลือกมี ลักษณะเหมือนการฝึกของนักกีฬาขว้างน้ำหนัก กล่าวคือ จะต้องมีโอกาสฝึกอย่างสม่ำเสมอ ยังมี โอกาสฝึกมากล้ามนักกีฬาก็ยังแข็งแรงมาก การฝึกให้นักเรียนได้ตัดสินใจเลือกบ่อยๆ ก็จะช่วยให้ กล้ามเนื้อแห่งความรับผิดชอบ แข็งแรงขึ้น อาจเริ่มจากการให้ออกาสฝึกใจเรื่องเล็กๆ ก่อน ครู พยายามคิดหาประสบการณ์และโอกาสให้นักเรียนได้ตัดสินใจเลือกให้มากๆ

4) เกิดอารมณ์เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้สมองแห่งอารมณ์ คือมีการสร้าง บรรยากาศเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีอารมณ์ร่วม ครูจึงต้องให้นักเรียนได้ยิ้มได้หัวเราะ ได้วิตก กังวล หรือเศร้า ครูอาจสร้างความลึกให้แก่แก่นนักเรียนเช่น มีความตื่นเต้นในเรื่องที่กำลังเรียน อยากรู้ เรื่องที่เรียนมากขึ้น หรือมีความรู้สึกเศร้าตามเนื้อหา ควรให้นักเรียนแสดงอารมณ์ได้อย่างปลอดภัย ไม่ส่งเสริมให้มีการตำหนิ วิจารณ์ ครูควรยอมรับอารมณ์ต่างๆของนักเรียน และจัดประสบการณ์ให้ เกิดอารมณ์ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ หรือประเด็นปัญหาสังคม

5) การตั้งจุดหมาย เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งจุดหมายหมายเพื่อ ความสำเร็จในชีวิตของบุคคล ครูควรฝึกให้นักเรียนตั้งจุดหมายหมายทุกวัน วิธีการที่มีประเมิณว่า นักเรียนถึงจุดหมายหมายหรือไม่ อาจจะดูจากบันทึกประจำวัน กราฟแสดงผลงาน

2.1.2.8 วิธีการสอนสำหรับปัญญาด้านการเข้าใจธรรมชาติได้แก่

1) กิจกรรมการสังเกตธรรมชาติรอบข้าง โดยนำเข้ามาเป็นส่วนในการเรียน การสอน เช่นการปลูกต้นไม้ศึกษาการเจริญเติบโต โดยการบันทึก หรือถ่ายภาพ

2) บันทึกข้อสังเกตที่ได้จากการพบเห็นในชีวิตประจำวันเพื่อนำมาสู่การ อภิปรายต่างๆ

3) การจำแนก และจัดประเภทของสิ่งที่พบเห็น เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ มองเห็นความต่าง หรือความเหมือนในธรรมชาติรอบตัว

4) ฝึกให้รักและเห็นคุณค่าของธรรมชาติรอบตัว เป็นการสร้างความ ตระหนักในตัวของนักเรียน กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว

5) ศึกษาธรรมชาติจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ โครงการเลี้ยง สัตว์ หรือ เยี่ยมชมแหล่งการเรียนรู้ในการเลี้ยงสัตว์ ทฤษฎีพหุปัญญาได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายใน กระบวนการ ส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นความสำคัญใน 3 เรื่องหลัก ดังนี้

1. แต่ละคน ควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ปัญญาด้านที่ถนัด เป็นเครื่องมือ สำคัญในการเรียนรู้

2. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ สอดรับ กับปัญญาที่มีอยู่หลายด้าน

3. ในการประเมินการเรียนรู้ ควรวัดจากเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ สามารถครอบคลุมปัญญาในแต่ละด้าน ทฤษฎีพหุปัญญา ของการ์ดเนอร์ชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายทาง ปัญญา ของมนุษย์ ซึ่งมีหลายด้าน หลายมุม แต่ละด้านก็มีความอิสระในการพัฒนาตัวของมันเองให้ เจริญ งอกงาม ในขณะเดียวกันก็มีการบูรณาการเข้าด้วยกัน เติบโตขึ้นซึ่งกันและกัน แสดงออกเป็น เอกลักษณ์ทางปัญญาของมนุษย์แต่ละคน คนหนึ่งอาจเก่งเพียงด้านเดียว หรือเก่งหลายด้าน หรือ อาจ ไม่เก่งเลยสักด้าน แต่ที่ชัดเจน คือ แต่ละคนมักมีปัญญาด้านใดด้านหนึ่งโดดเด่นกว่าเสมอ ไม่ มีใครที่มี ปัญญาทุกด้านเท่ากันหมด หรือไม่มีเลยสักด้านเดียว นับเป็นทฤษฎีที่ช่วยจุดประกาย ความหวัง เปิด กระบวนทัศน์ใหม่ในการศึกษาด้านสติปัญญาของมนุษย์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ได้ทั้งในกลุ่มเด็ก ปกติ เด็กที่มีความบกพร่อง และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

2.1.3 การวัดพหุปัญญา

Gardner (1999 : 103) กล่าวว่าข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะเลิกใช้แบบทดสอบ ทั้งหลาย รวมทั้งสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ แล้วมาค้นหาข้อมูลตามธรรมชาติเกี่ยวกับวิธีที่ คนทั่วโลกจะ พัฒนาทักษะที่จะเป็นต่อการดำรงชีวิต คงเป็นไปได้ที่เราใช้ยุทธวิธีการสอนแบบ พหุปัญญาเพื่อ พัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน แล้วกลับมาเอาแบบทดสอบมาตรฐานเดิมๆมาใช้วัดผล ผู้เรียน ดังนั้น ทฤษฎีพหุปัญญา จึงได้เสนอแนวทางการประเมินผลผู้เรียนแบบใหม่ ซึ่งจะไม่ใช้ ระบบแบบทดสอบ มาตรฐานแบบอิงกลุ่ม แต่จะเน้นการวัดผลตามสภาพจริงได้แก่แบบทดสอบที่ อิงเกณฑ์ อิงมาตรฐาน และวัดผลงานจริงๆ ซึ่งจะเปรียบเทียบก้าวหน้าในผลงานของแต่ละบุคคล ปรัชญาการประเมินผลของ ทฤษฎีพหุปัญญาสอดคล้องกับแนวโน้มของการ ประเมินแบบใหม่ที่ลดคำถามแบบเลือกตอบ แต่จะ

เน้นการประเมินผลงานตามสภาพจริงการประเมินผลจากประสบการณ์ในสภาพจริง การประเมินผลจากประสบการณ์ในสภาพความเป็นจริงจำเป็นต้องมีเครื่องประเมินและวิธีการประเมินหลากหลายเครื่องมือที่สำคัญคือ การสังเกต Gardner(1993 : 215) ได้กล่าวว่าเราจะสามารถประเมินพหุปัญญาของเด็กโดยการสังเกต การกระทำของนักเรียนที่บ่งบอกว่านักเรียนมีความถนัดปัญญาด้านใด เช่น เด็กชอบเล่นเกม คณิตศาสตร์หรือชอบร้องรำทำเพลงหรือดูจากวิธีการที่เด็กแก้ปัญหาหรือผลิตสิ่งใดในสภาพที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติอันจะช่วยให้เราเข้าใจและรู้ถึงปัญญาด้านเด่นของ นักเรียน องค์ประกอบสำคัญของประเมินในสภาพความเป็นจริง (Authentic Assessment) การจัดเก็บเอกสารข้อมูล (Documentation) ของผลงานและกระบวนการแก้ปัญหา ของนักเรียนซึ่งมีวิธีการเก็บเอกสารข้อมูลดังต่อไปนี้

- ระเบียบเหตุการณ์ (Anecdotal Record) เช่น มีสมุดบันทึกประจำวัน และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนทั้งด้านวิชาการและไม่ใช่วิชาการ ตลอดจนสัมพันธ์ภาพกับ เพื่อนๆ ของนักเรียนทุกคน

- ตัวอย่างผลงาน (Work Sample) เก็บตัวอย่างผลงานของนักเรียนไว้ใน แฟ้มตัวอย่างนี้อาจจะเป็นรูปถ่ายสำเนาของผลงาน ถ้านักเรียนต้องการเก็บต้นฉบับของตนเอง

- แถบเสียง (Audio Cassette) ใช้แถบเสียงบันทึกการอ่านหรือการพูด ตลอดจนการเล่าเรื่อง การอธิบาย หรือการเล่นดนตรีของนักเรียน

- วิดีโอเทป (Videotape) ใช้วิดีโอเทปบันทึกพฤติกรรมและกิจกรรมของ นักเรียนไว้ เช่น การแสดงละคร การแข่งกีฬา การประดิษฐ์สิ่งของ การทำงานแกะสลัก เป็นต้น

- ถ่ายภาพ (Photography) ครูควรมีก้องถ่ายภาพไว้ประจำเพื่อ ถ่ายภาพผลงานที่เก็บไว้ไม่ได้ เช่นผลงานโครงงานวิทยาศาสตร์ ผลงานศิลปะ เป็นต้น

- บันทึกประจำวันนักเรียน (Student Journal) นักเรียนเขียนบันทึก ประจำวันทุกวันถึงสภาพโรงเรียน ความรู้สึก การเขียนต่างในสมุดบันทึก

- บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Student-Kept Chart) นักเรียนมี สมุดบันทึกความก้าวหน้าในการเรียน เช่น จำนวนหนังสือที่ได้อ่าน จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และการ บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น

- สังคมมิติ (Socio gram) ครูสังเกตและบันทึกความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบ

- การทดสอบแบบไม่เป็นทางการ (Informal Test) สร้างแบบทดสอบเพื่อ จะทราบว่านักเรียนได้รู้อะไร มิใช่แบบทดสอบว่านักเรียนไม่รู้อะไร

- การใช้แบบทดสอบมาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Use of Standardized Test) ครูอาจจำแบบทดสอบมาตรฐานใช้ทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ โดยยืดหยุ่น เวลา มีการอ่าน

คำถามและให้มีการซักถาม และการตอบอาจจะเป็นรูปแบบเคลื่อนไหว เพลง วาดภาพหรืออื่นๆ จุดประสงค์ใหญ่คือเพื่อจะทราบว่านักเรียนมีความรู้จริงๆ อย่างไร คำตอบที่ผิดก็ ควรช่วยให้ครูค้นหาว่าทำไมจึงคิดเช่นนั้น การใช้แบบทดสอบมาตรฐานก็เพื่อกระตุ้นให้เด็กตื่นตัว ในวิชานั้น ๆ

- การประเมินแบบอิงเกณฑ์(Criteria-referenced Assessment) ใช้ ประเมินแบบอิงเกณฑ์ ไม่อิงกลุ่มเหมือนเปรียบเทียบกันในกลุ่ม แต่ทดสอบดีกว่าทำได้ในเรื่อง อะไร เช่น บวกลบสองหลัก โดยมีทศได้ เขียนเรียงความได้ 3 หน้า เป็นต้น

- แบบสำรวจ (Checklist) ครูทำแบบสำรวจถึงสิ่งที่ทำได้ หรือเนื้อหาที่ เข้าใจแล้วเพื่อ ตรวจสอบว่านักเรียนทำได้ถึงขั้นใด

- ทำแผนที่ห้องเรียน (Classroom Map) ครูทำแผนที่ห้องเรียนไว้ และแต่ละวันครูบันทึกว่า ใครทำอะไรตรงไหนกับใครเป็นรายวัน

- บันทึกปฏิทินประจำวัน (Calendar Record) ให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกัน ทำปฏิทินประจำวัน ว่าในวันหนึ่งๆ ได้ทำอะไร เมื่อครบเดือนครูก็จะเย็บเก็บไว้ และทำเช่นนี้ตลอดปี Bellanca (1997 : 2 - 3) กล่าวว่า เพื่อให้ผู้เรียนควบคุมและรับผิดชอบการเรียนรู้ ของตนเอง การจัดการภายนอกจะต้อง หลีกทางให้กับแรงจูงใจภายใน กระบวนการด้านคุณภาพ จะสำคัญในห้องเรียนก็ด้วยการเปลี่ยนแปลง ที่จุดนี้ และถือเป็นความรับผิดชอบของครูที่จะต้อง เอื้อและเป็นสื่อกลางให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ กล่าวในทางปฏิบัติก็คือ กระบวนการจัดการด้าน คุณภาพเริ่มต้นจากกำหนดมาตรฐานการวัดและ ประเมินผลนั่นเองกระบวนการวัดและประเมินผลตามทฤษฎีหุปัญญา สายมัธยมศึกษาตอนต้น อาจ เลือกใช้มาตรฐานการสอบออก (exit standard) ที่รับประกันการพัฒนาหุปัญญา โดยออกแบบ มาตรฐานการสอนออกด้วยการเลือกใช้มาตรฐานด้านความถูกต้อง (accuracy) การแก้ปัญหา (problem solving) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (creativity) และอภิปัญญาหรือการคิดเรื่องความคิด (met cognition)

2.1.4 เครื่องมือสำหรับวัดและประเมินหุปัญญา

ยุทธวิธีการเรียนหลากหลายที่นำมาใช้กระตุ้นหุปัญญา นับเป็นแหล่งสร้าง โอกาสมหาศาล ให้กับการวัดและประเมินการเรียนของนักเรียน หลังจากเลือกวิธีการที่จะใช้เป็น กิจกรรมการสอน ตามหลักสูตรแล้ว ครูสามารถเลือกวัดและประเมินที่มีอยู่มากมายมาใช้เป็น กิจกรรมเหล่านี้หาครูใช้ ความรอบคอบในการเลือก จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลเพื่อวัดและประเมิน นักเรียนว่านักเรียนได้เรียนอะไร และอย่างไร มากกว่าการใช้แบบทดสอบมาตรฐานทั่วไป เครื่องมือ สำหรับการวัดและประเมินหุ ปัญญา ได้แก่

- 1 แบบสังเกตพฤติกรรม (Observation check lists) ครูสามารถใช้แบบ สังเกตพฤติกรรมนี้ ประเมินตามเกณฑ์นักเรียนในระหว่างทำงานช่วงใดช่วงหนึ่ง หรืออาจให้ นักเรียนที่ได้รับมอบหมายเป็น

ผู้สังเกตได้ใช้ประเมินเพื่อน ตามทฤษฎีของการัดเนอร์ แบบพฤติกรรม นี้จะต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมากกว่าผลงานที่ได้ในตอนท้าย

2 บัตรสังเกตพฤติกรรม (Observation note cards) เป็นแผนบัตรสำหรับ ครูพกพาไปพร้อมกับสมุดลงคะแนน ใช้สำหรับจดบันทึกการสังเกตของนักเรียนประมาณ 5-7 คน ในแต่ละวันโดยสังเกตความสามารถพิเศษด้านใดด้านหนึ่งของนักเรียนในขณะที่ทำงานที่ได้รับ มอบหมายครูสามารถเจาะจงการสังเกตความสามารถเพียงด้านเดียวในแต่ละครั้ง หลังการสังเกต ให้มอบให้นักเรียนอ่านและเก็บเข้าแฟ้มสะสมงาน

3 แบบถาม – ตอบปลายเปิดและแนวทาง (Open – ended and guided responses) แบบถาม-ตอบปลายเปิดและแนวทางและให้แนวทางเป็นวิธีการที่จะช่วยกระตุ้น ผู้เรียนให้คิดเองมากขึ้นไม่เพียงแค่พูดไปเรื่องเฉื่อยตามที่คิดว่าครูอยากได้ยิน ในกรณีที่ครูต้องการ ประเมินออกมาเป็นคะแนน อาจใช้วิธีใช้วิธีการประเมินแบบ fluidity standard ผนวกกับวิธีการ แบบ insight standard

4 แบบทดสอบที่ครูสร้างแบบทดสอบย่อย (Teacher – made tests and quizzes) แบบทดสอบต้องเป็นโจทย์คำถามที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะความคิดระดับสูงในการตอบ อาจมีลักษณะเป็นความเรียง

5 ผังและแบบจัดระบบความคิด (Graphic organizers and designs) ผังและแบบจัดระบบความคิดนั้น นอกจากจะช่วยให้แก่นักเรียนได้เรียนในขณะที่จัดการกับข้อมูลแล้ว ยังช่วยในการวางแผนและประเมินผลด้วย โดยครูอาจวัดและประเมินจากจำนวนของรายการที่ได้มาและความถูกต้องหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ความเหมาะสมของรายการกับเกณฑ์การตัดสินใจ

2.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2563 ซึ่งเป็นผลจากการ ที่กระทรวงศึกษาธิการปรับโครงสร้างการบริหารราชการเป็นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2563 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองราชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา- ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 กฎกระทรวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น

2.2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการเพื่อส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ที่หลากหลาย

การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ด้านทักษะและ มิติดนตรีกีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถ อันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของ พหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงที่ครอบคลุม ทั้งการพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านกรอบระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับ ปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุล มีทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการ ดำรงชีวิต เกิดอาชีพบนฐานพหุปัญญาที่สังคมยอมรับและเห็นความสำคัญ รวมทั้งมีกลไกคัดกรองและส่งเสริม เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ จัดโรงเรียน ระบบเสริมประสบการณ์ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ตลอดจนสร้างมาตรการจูงใจ เพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทเด่น ในประชาคมโลก ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ ตลอดจนการวิจัย และการสร้างเส้นทาง อาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไก ต่าง ๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับ ศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความ แข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถ พิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

กฎหมาย นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้มีความสามารถพิเศษได้ถูกระบุไว้ในกฎหมายสำคัญ ๆ ของประเทศไทย ตั้งแต่สมัยอดีตมาจนถึงปัจจุบัน เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2550 และ 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 เป็นต้น รวมทั้งเป็นนโยบายและแผนที่รัฐบาลให้ความสำคัญ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ดังมีรายละเอียดของกฎหมาย นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ พอสังเขปต่อไปนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็น รัฐธรรมนูญฉบับแรกที่บัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตรา 81 และกำหนด สิทธิทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายไม่น้อยกว่าสิบสองปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพในมาตรา 43 ต่อมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ยังคง บัญญัติสิทธิการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายไว้ใน มาตรา 49 และรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ฉบับปัจจุบัน ยังคงไว้ซึ่งสิทธิทางการศึกษาที่รัฐต้องดำเนินการให้เด็ก ทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายไว้ในมาตรา 54 และวรรคสี่ การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มี วินัยภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และในมาตรา 65 บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว รวมถึง มาตรา 69 รัฐพึงจัดให้มีและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปวิทยาการ แขนงต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ การพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อความเข้มแข็งของสังคมและเสริมสร้าง ความสามารถของคนในชาตินอกจากนี้มาตรา 258 การดำเนินการปฏิรูปประเทศ จ.ด้านการศึกษา โดย (4) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และ ปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยสอดคล้องกัน ทั้งใน ระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยมีคณะกรรมการอิสระด้านการศึกษาตามมาตรา 261' ดำเนินการศึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย จัดทำขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 65 รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลัก ธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็น พลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561 - 2580 ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2561เป็นต้นมา กำหนดวิสัยทัศน์ให้ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนภารกิจหน้าที่ เพื่อให้บรรลุ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง "เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ประเทศ คือ "ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน" ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ คือ

(1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 - (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 - (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีความสามารถพิเศษ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันและการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม โดยมีเป้าหมายเพื่อ

- (1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และ

(2) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับผู้มีความสามารถพิเศษในประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ด้านทักษะและมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบ สนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อมรวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุล มีทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต เกิดอาชีพบนฐานพหุปัญญาที่สังคมยอมรับและเห็นความสำคัญ รวมทั้งมีกลไกคัดกรองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ จัดโรงเรียน ระบบเสริมประสบการณ์ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ตลอดจนสร้างมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ ผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทเด่นในประชาคมโลก ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรมสุนทรียศิลป์ ตลอดจนการวิจัย

2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในรูปแบบการ

ร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัย และนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัย ความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

3) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวรตามความเหมาะสมของเป้าหมายการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ รวมถึง ผู้มีความสามารถที่มีศักยภาพสูงด้านต่าง ๆ ลูกหลานชาวต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยที่มีความสามารถพิเศษ และการรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษจากทั่วโลก และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการรักษาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคนไทยหรือคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยได้แสดงศักยภาพ และใช้ความสามารถในการทำประโยชน์และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

1) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศโดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬานันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

2) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพ ด้านกีฬานันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทาง อาชีพที่มั่นคงควบคู่กับส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาการจัดการความรู้ และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศกีฬาเพื่อการอาชีพ และนันทนาการเชิงพาณิชย์

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาตามนโยบายและจุดเน้นของสำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมการจัดการศึกษา ด้วยวิธีการสอน

ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ซึ่งจะกระตุ้นให้นักเรียนสามารถบรรลุผลสำเร็จสูงสุดตามศักยภาพและความสามารถได้

2.2.2 การบริหารวิชาการกับพหุปัญญา

การบริหารวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา มุ่งเน้นการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และเจาะรายละเอียดในนักเรียนแต่ละคน ตามทักษะและความชอบ ผู้สอนออกแบบการเรียนการสอนโดยต้องระบุแผนการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนในทุกคาบการเรียน และมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินในด้านความแตกต่างของผู้เรียนแทรกอยู่ในการประเมินผลระหว่างเรียน (Formative Assessment) ของครูผู้สอนแต่ละรายวิชา สำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษทางโรงเรียนมีการจัดครูผู้เชี่ยวชาญโดยมีการใช้เกณฑ์การประเมินที่แตกต่างออกไป และเนื่องจากครูถือเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการนำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลมาปฏิบัติ โรงเรียนจึงเปิดโอกาสให้ครูเป็นผู้เลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยด้วยตนเอง ภายใต้มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีมีผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบ การบริหารงานของสถานศึกษาที่มีโครงสร้างการบริหารงานตามกฎหมายที่มีขอบข่ายภารกิจที่กำหนด ซึ่งการแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาเป็นไปตามกฎกระทรวงและระเบียบที่คณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษากำหนด ซึ่งจะแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่ม หรือฝ่าย หรืองาน ตลอดจนกำหนด อำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ ซึ่งจะต้องครอบคลุมขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี กำหนดขอบข่ายในส่วนของการบริหารงาน ประกอบไปด้วยงาน ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร
13. หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2.2.3 นโยบายสำคัญกับแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีเพื่อส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ที่หลากหลาย

แผนภาพที่ 2.2 แผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี เพื่อส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ที่หลากหลาย

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ เป็นกระบวนการดำเนินงานภายในสถานศึกษา ที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดทำแผนการสอน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การสื่อสาร การวัดและประเมินผล การนิเทศการสอน (หวน พินธุพันธ์, 2548) และการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคม (จรุณี แก้วเอี่ยม, 2557) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัด

การศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงาน บุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยัง คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีเป้าหมายของงานวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านสติปัญญาและร่างกาย พร้อมทั้งให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น สถานศึกษาจึงมีหน้าที่สำคัญในการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ต้องการ งานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหารวิชาการจึงเป็น งานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบ เอาใจใส่ พัฒนาวิชาการให้มีความก้าวหน้าเท่าทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (จรูญ แก้วเอี่ยม, 2557)

2.3.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 อ้างในราชกิจจานุเบกษา) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ
- 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 4) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
- 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
- 8) การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- 9) การนิเทศการศึกษา
- 10) การแนะแนว
- 11) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา
- 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
- 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
- 16) การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

สมาน อัสวภูมิ (2551) ได้เสนอขอบเขตของการบริหารวิชาการว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ ขอบเขตของงานพอสรุปได้ ดังนี้

- 1) การวางแผนวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลวิชาการ

จามจุรี จำเมือง (2552) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบสาระการเรียนรู้ บูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น สภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หลังจากนั้นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยต้องมีการบริหารจัดการ การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมอยู่เสมอ

2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม นอกจากนั้น ยังต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

3) การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพ

จริงจากระบวนการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการ

5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิตหรือจัดหา สื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ โดยประสานความร่วมมือกับบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น และประเมินผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

6) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสำรวจแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ ส่งเสริม พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

7) การนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย การจัดระบบการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย โดยประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบ และจัดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดระบบนิเทศศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

8) การแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย การจัดระบบและดำเนินการแนะแนวทางวิชาการ และวิชาชีพให้กับนักเรียน โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน และมีการติดตามประเมินผล รวมทั้งประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวศึกษากับสถานศึกษา หรือเครือข่ายการแนะแนวภายในพื้นที่

9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา และดำเนินการพัฒนางานตามแผน และติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ประกอบด้วย การสำรวจความต้องการของชุมชนในด้านวิชาการ และจัดเผยแพร่ความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน รวมทั้งเปิดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวิชาการของสถานศึกษา และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ประกอบด้วย การประสานความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบัน อื่น ๆ ประกอบด้วย การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1) การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงาน ดังนี้

- 1.1) แผนปฏิบัติการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดขั้นตอนและเวลาในเวลาการทำงาน
- 1.2) โครงการสอน เป็นการจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
- 1.3) บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2) การจัดทำเนื้องานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้

2.1) การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2) การจัดชั้นเรียน เป็นงานวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน

2.3) การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานที่ และความพร้อมบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4) การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5) การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6) การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียนรู้จักการนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง อีกทั้งมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

3) การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.1) การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.2) การจัดห้องสมุด เป็นที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็น แหล่งวิทยาการให้นักเรียนนักศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3) การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหา

4) การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

จากขอบข่ายงานวิชาการตามกฎหมายและนักวิชาการข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตาราง 2. 1 การสรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ที่	รายละเอียด	นักวิชาการ				สถาบันทาง การศึกษา		สรุป ขอบข่าย การ บริหาร วิชาการ
		สพม. อัครภูมิ (2551)	จามจุรี จำเมือง (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2550)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	
1	การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ	✓			✓			การพัฒนา หลักสูตร
2	การวางแผนงานด้านวิชาการ					✓		
3	การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น					✓		
4	การพัฒนาหลักสูตร	✓						
5	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา		✓	✓		✓	✓	
6	การจัดการเรียนการสอน	✓						การจัดการ เรียนรู้
7	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา					✓		
8	การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน				✓			
9	การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน				✓			
10	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		✓	✓		✓	✓	
11	การวัดและประเมินผล			✓	✓			การวัดและ ประเมินผล
12	การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน					✓	✓	
13	การประเมินผลวิชาการ	✓						
14	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้		✓					
15	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา			✓				การวิจัย

ที่	รายละเอียด	นักวิชาการ				สถาบันทางการศึกษา		สรุป ขอบข่าย การ บริหาร วิชาการ
		สมาน อัครภูมิ (2551)	จามจุรี จำเมือง (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2550)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	
16	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา					✓	✓	การพัฒนา สื่อ
17	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี			✓				
18	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา					✓	✓	
19	การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้			✓			✓	การพัฒนา แหล่งการ เรียนรู้
20	การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					✓		
21	การนิเทศและพัฒนากาเรียนการสอน	✓						การนิเทศ
22	การนิเทศการศึกษา			✓		✓	✓	
23	การแนะแนว					✓		การแนะ แนว
24	การแนะแนวการศึกษา			✓			✓	
25	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา			✓			✓	การประกัน คุณภาพ ภายใน
26	การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					✓		
27	การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน			✓			✓	การส่งเสริม และ
28	การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทาง					✓		

ที่	รายละเอียด	นักวิชาการ				สถาบันทางการศึกษา		สรุป ขอบข่าย การ บริหาร วิชาการ
		สมาน อัครภูมิ (2551)	จามจุรี จำเมือง (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2550)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	
	วิชาการ							สนับสนุน ทางวิชาการ
29	การประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น			✓		✓	✓	
30	การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา			✓		✓	✓	
31	การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ งานด้านวิชาการของสถานศึกษา					✓		จัดทำ ระเบียบ
32	การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ใน สถานศึกษา					✓		คัดเลือก หนังสือ

จากการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา สามารถสรุปความสอดคล้องของแนวคิด
นักวิชาการ 4 ท่าน และสถาบันทางการศึกษา 2 สถาบัน ออกเป็น 3 ขอบข่ายงาน ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผล

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีปัญหา พบว่า มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

สุรศักดิ์ ศิริ (2550) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร มีความหมายสองลักษณะ คือ ลักษณะแรก เป็นการนำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วมาปรับใหม่โดยใช้กรอบของหลักสูตรแกนกลาง ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และลักษณะที่สอง คือ การนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นแล้วไปใช้ และมีการตรวจสอบการใช้หลักสูตรตามระยะเวลา แล้วปรับปรุงหลักสูตรโดยพิจารณาถึงความ

ฉันท ธาตุทอง (2550) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสนองต่อความต้องการของผู้เรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางและสภาพท้องถิ่น ชุมชน ซึ่งเป็นภาระ หลักในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร โดยเป็นการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นรากฐานอยู่เลย การพัฒนาหลักสูตรมีความครอบคลุมไปถึงการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และเอกสารต่าง ๆ สำหรับผู้เรียน

พรณิธ อินทราเวช (2560) ให้ความหมายการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า เป็นการวางแผนและการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การจัดประสบการณ์ทั้งหมดทั้งในและนอกห้องเรียน
- 2) การทำความเข้าใจหลักสูตร
- 3) การควบคุมดูแลและจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

Good (1973) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอนรวมทั้งการประเมินผล ส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่

Saylor and Alexander (1974) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตร เดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรอาจหมายถึงการสร้างเอกสารอื่นสำหรับนักเรียนด้วย

หลักการ กระบวนการ และองค์ประกอบการพัฒนาหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดหลักการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง โดย

1.1) จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมและเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนอื่น

1.2) จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.3) จัดให้มีวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ

1.4) เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สูงและลึกซึ้งมากขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ การศึกษาด้านศาสนา ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา อาชีวศึกษา การศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศ ผู้ บกพร่อง พิกัด และการศึกษาทางเลือก

1.5) เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และโลก

2) สถานศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การสอนและอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียนตามกลุ่มเป้าหมายพิเศษ โดยความร่วมมือของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา และเครือข่ายสถานศึกษา

3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบหลักสูตรสถานศึกษา

4) นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และรายงานผลให้สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษารับทราบ

บุญเลี้ยง หุมทอง (2554) กำหนดกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1) การกำหนดความมุ่งหมายจะต้องชัดเจนว่าต้องให้ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ มีคุณสมบัติอย่างไร เมื่อ กำหนดความมุ่งหมายแล้วจะได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในการ เรียนรู้ต่อไป

2) การวางแผนกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร และการเลือกเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรจะต้อง กำหนด โครงสร้างอะไรบ้าง เช่น จะต้องใช้เวลาศึกษานานเท่าไร จะต้องเรียนทั้งหมดกี่หน่วยกิต หรือหน่วยการเรียนรู้จะจบหลักสูตรได้ จะต้องเข้าเรียนที่คาบต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน มีการวัดและ ประเมินผล อย่างไร ระบบการให้คะแนนเป็นอย่างไร มีวิชาใดบ้างที่จะต้องเรียน บังคับเท่าไร และเลือกเท่าไร และวิชาเหล่านั้นประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไร มีประสบการณ์อะไรบ้าง

3) การทดลองใช้หลักสูตรหรือกระบวนการเรียนการสอนหรือวิธีการ และการจัดการเกี่ยวกับ หลักสูตร เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องจัดหาและปรับปรุงกระบวนการสอน การจัดชั้นเรียน การใช้อุปกรณ์ การวัดผลและ

ประเมินผล และ การจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการ ตลอดจนการสอนซ่อมเสริมให้นำหลักสูตรไปใช้เกิดประโยชน์สูงสุด

4) การประเมินผลหลักสูตร เป็นการประเมินคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพเป็นอย่างไร เป็นกระบวนการที่ใช้พิจารณาว่า ความมุ่งหมายเป็นอย่างไร เนื้อหาวิชาและประสบการณ์ตรงกับ ความมุ่งหมายหรือไม่ การเรียนการสอนมีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง และการประเมินผลอย่างไร อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการสำรวจสภาพปัญหาความต้องการจำเป็นในการสร้างหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร โดยกำหนดจุดมุ่งหมายจากข้อมูลในขั้นที่ 1 กำหนดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรที่พัฒนาไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและติดตามผลหลักสูตร เพื่อตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สมบูรณ์

จากการศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตร สามารถสรุปได้ กระบวนการการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร การจัดหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หรือมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการบูรณาการภายในและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้หลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ

2) การจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ทิตินา แคมมณี (2556) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่า เป็นกระบวนการจัดการด้านการเรียนการสอน โดยทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การจัดการเรียนการสอนจะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยพิจารณาจากหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน วิธีสอน และการ ประเมินผล รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน

พรณิอร อินทราเวช (2560) ได้ให้ความหมายการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการจัดการประสบการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและต่อเนื่องตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้ รวมไปถึงการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนและสภาพแวดล้อมให้

ภูสุตา ภูเงิน (2560) ได้ให้ความหมายการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการจัดทำแผนการเรียนรู้ และการให้ความรู้กับครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

ขอบข่ายงานการจัดการเรียนการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กำหนดขอบข่ายงานและภารกิจ การจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- 1) จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 2) จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3) ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
 - 4) จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้
 - 5) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กำหนดขอบข่ายงานการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1) การจัดประมวลการสอน หลักสูตรได้กำหนดรายวิชาไว้ จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่ จะต้อง ดำเนินการโดยความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการและครูอาจารย์ ในการจัดทำประมวลการสอน เป็นรายวิชา ซึ่งในบางสถานศึกษาจะเรียกประมวลการสอนว่าโครงการสอน การจัดทำประมวลการ สอน หรือโครงการสอนนี้จะวางเป็นภาคการศึกษา โดยเฉพาะวิชาที่มีหน่วยกิตและสามารถเรียนจบใน แต่ละภาคการศึกษา ด้วยเหตุนี้ประมวลการสอนจึงเริ่มจากการวางแผนระยะยาวเป็นภาคการศึกษา แล้วจึงเป็นการวางแผนระยะสั้น เช่น รายสัปดาห์ เป็นต้น สถานศึกษาสามารถที่จะจัดตามความ เหมาะสม แต่เมื่อรวมแล้วก็จะได้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด

2) การจัดแผนการเรียน สถานศึกษาต้องจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถนัด ตามความสนใจ และความสามารถแผนการเรียนเป็นการ กำหนดรายวิชาให้เรียนวิชาบังคับวิชาเลือก และวิชาเลือกเสรีอย่างมีจุดมุ่งหมาย เป็นหน้าที่ของฝ่าย วิชาการที่จะต้องศึกษาโครงสร้างของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรให้เข้าใจโดยละเอียด

3) การจัดตารางสอน ตารางสอนเป็นการกำหนดวิชาและเวลาเรียนที่จะเรียนประจำวันตลอด สัปดาห์โดยละเอียด สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดตารางสอนคือ เค้าโครงของหลักสูตร การแบ่งหมวด วิชา แต่ละวิชาต้องใช้ห้องเรียนและอุปกรณ์เครื่องมือในลักษณะใดบ้าง จำนวนผู้เรียนในแต่ละวิชา ระยะเวลาหรือคาบชั่วโมง จำนวนครูที่รับผิดชอบในแต่ละวิชา ภาระงานของครูแต่ละคน

4) การจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนควรคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถของ นักเรียน จัดตามวิชาที่เป็นความสามารถพิเศษที่ผู้เรียนลงทะเบียนเรียน และจัดแบบผสมผสาน

5) การจัดครูอาจารย์เข้าสอน การจัดครูอาจารย์เข้าสอนเป็นงานของฝ่ายวิชาการในการ พิจารณา ความเหมาะสมของครูอาจารย์เพื่อเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ โดยสิ่งที่ควรคำนึงในการจัดครู อาจารย์เข้าสอน ได้แก่ การสำรวจในด้านต่าง ๆ คือ ความพร้อมของครูอาจารย์ ภาระงาน คุณสมบัติ ความถนัดและความต้องการในการสอน เป็นต้น นอกจากนี้ฝ่ายวิชาการต้องเตรียมพร้อมสำหรับ ปัญหาการขาดครูอาจารย์ รวมถึงการจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูอาจารย์ไม่มาสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังนี้

- 1) จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 2) จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิบัติการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
- 4) จัดกิจกรรมห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- 5) ส่งเสริมการวิจัย และการพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนพิการ ด้อยโอกาส และมีความสามารถพิเศษ

โดยได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ ได้อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในวิชา
- 5) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาวะแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนจากแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
- 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- 7) ศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบหรือการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า เพื่อเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา อยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความร่วมมือ

ของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะครู ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ ซึ่งลักษณะงานการจัดการเรียนการสอน มีดังต่อไปนี้

1) จัดครูเข้าสอน มีความสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะการจัดการเรียนการสอนจะเกิดผลดีเมื่อครูมีความรู้ความสามารถ เหมาะกับงานที่ได้รับผิดชอบ

2) การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชาและเวลาที่เรียน โดยผู้จัดต้องเข้าใจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร รู้เนื้อหาวิชา และมีความรู้เกี่ยวกับวัยและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละระดับชั้น

3) การจัดทำแผนการสอน เป็นการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครูมีเวลาและโอกาสในการคำนึงถึงจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล รวมทั้งยังช่วยให้การสอนของครูมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) กำหนดขอบข่ายงานและภารกิจ การจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- 1) จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 2) จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
- 4) จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- 5) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนพิการ ด้อยโอกาส และมีความสามารถพิเศษ

จามจุรี จำเมือง (2552) เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

กิจกรรม ทั้งนี้ การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ จะต้องเอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3) จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือ ช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน

4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนา

John Dewey กล่าวคือ กระบวนการสร้างความรู้เกิดจากการปรับเปลี่ยนประสบการณ์ โดยมีทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์รูปธรรม (Concrete Experience)

ขั้นที่ 2 การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation)

ขั้นที่ 3 การสรุปเป็นหลักการนามธรรม (Abstract Conceptualization)

ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติจริง (Active Experimentation)

โดยการทดลองปฏิบัติจริง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้แนวคิดในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการใช้ประยุกต์ใช้ โดยในขั้นตอนของการทดลองปฏิบัติจริงนักเรียนต้องนำข้อสรุปที่ได้ไปใช้ในการตอบคำถาม และขยายแนวคิดไปยังสถานการณ์อื่น ๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นการนำเอาหลักการคิดเชิงเหตุผลอย่างแยบคาย เพื่อนำมาตอบคำถามหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดเชื่อมโยงไปยังสิ่งอื่น ๆ ได้อย่างอิสระ

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นการจัดทำแผนการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้และพัฒนา

3) การวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมด้านวิชาการที่จะทำให้ทราบว่าการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด มีปัญหา มีอุปสรรค มีข้อบกพร่อง และมีข้อจำกัดในเรื่องใดอย่างไร อันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในด้าน การวัดผลและ ประเมินผล ดังนี้

- 1) กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
- 2) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สารการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้น การประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน
- 4) จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียน จากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
- 5) พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานจากแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลประเมินผล ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของ หลักสูตร วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถใน การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และควบคุมติดตามการประเมินผลและนา ผลการประเมิน มาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2551) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสิน หรือการตัดสินใจ โดยเทียบกับเกณฑ์ การตัดสินหรือตัดสินใจนี้ใช้ข้อมูลจากการ วัดผลมาเทียบกับเกณฑ์ก่อนสรุปผล ตัดสินผล

สุรศักดิ์ อมรัตน์ศักดิ์ (2554) กล่าวว่า การประเมินแตกต่างกันไปตามความเชื่อของแต่ละคน โดยบางท่านก็เห็นว่าการประเมินกับการวัดเป็นสิ่งเดียวกัน การประเมินเป็นการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินเป็นการรวบรวมสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ และเป็น การตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตาม มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับ การตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายใน และการประเมินภายนอกตามระบบประกัน คุณภาพการศึกษาได้

ภุสสุตา ภู่เงิน (2560) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นการ กำหนด ระเบียบ การพัฒนาเครื่องมือ การดำเนินการ การวัดและประเมินผลการเรียนตามตัวชี้วัดที่ สถานศึกษากำหนด การนำผลไปพัฒนาผู้เรียนและการเผยแพร่ข้อมูลจากการวัดและประเมินผล

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2550) กำหนดหลักการวัดและประเมินผล ดังนี้

- 1) การวัดและประเมินผลต้องยึดจุดประสงค์เป็นหลัก
- 2) การวัดผลการเรียนของผู้เรียนบางด้าน เช่น ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ไม่ควรใช้ เครื่องมือเพียงชนิดเดียว เช่น ข้อทดสอบ ควรใช้วิธีการวัดผลวิธีอื่น ๆ ประกอบด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูล เพียงพอสำหรับการประเมินผลการเรียน
- 3) การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ควรดำเนินการด้วยจำนวนบ่อยครั้ง อาจจะดำเนินการทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และภายหลังการเรียนเสร็จสิ้นแล้ว
- 4) เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนของผู้เรียน ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและ ทันสมัยยิ่งขึ้น
- 5) ผู้เรียนคนใดมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนซึ่งทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ครูควรหา วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เช่น การสอนซ่อมเสริม เป็นต้น
- 6) ครูต้องนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียน มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุง การสอนของครูให้ดีขึ้นด้วยในเวลาเดียวกัน
- 7) ครูควรเตรียมหรือสร้างเครื่องมือวัดผลและตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า ใช้เครื่องมือวัดผล อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชาและหลักสูตรที่กำหนดไว้
- 8) การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน สำหรับบางกรณี ควรใช้ภาษา หรือถ้อยคำ และเวลาให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและระดับชั้นเรียนของผู้เรียน เช่น บางกรณีอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ บางสถานการณ์อาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า หรือการใช้แบบทดสอบ เป็นต้น

พรณิอร อินทราเวช (2560) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นการ ประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ที่ได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการตรวจสอบ พัฒนาการในด้าน ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

ขอบข่ายงานประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายงานของสถานศึกษาด้านการวัดและ ประเมินผล ดังนี้

- 1) กำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาโดยให้ สอดคล้อง กับนโยบายระดับประเทศ

2) จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

3) วัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียน

4) จัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้นและจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

5) จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

6) จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

7) ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติผลการประเมินการเรียนด้านต่าง ๆ รายปี/รายภาค และตัดสินผลการเรียนการผ่านช่วงชั้นและจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จามจุรี จำเมือง (2552) เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างนี้

1) กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา

2) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน

4) จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

5) พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ประเภทของการวัดและประเมินผล

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้แบ่งประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1) การวัดและประเมินผลก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ เป็นวัดและประเมินผลพื้นฐาน การเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้ครูสามารถเตรียมการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัดและ ความสนใจของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกตหรือแบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ผล การประเมินมาเตรียมเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2) การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน เป็นวัดและประเมินผลที่ครูควรจัดให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต หรือแบบวัดเจตคติ เพื่อนำผลการวัดและ ประเมินผลมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล

3) การวัดและประเมินผลเพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนโดยวัดและประเมินผล ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งควรใช้เครื่องมือที่ เหมาะสมเพื่อให้สามารถหาข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

4) การวัดและประเมินผลการสอบปลายภาคเพื่อพิจารณาผลการเรียนรู้หลังผ่าน การเรียนรู้ มาตรฐานระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะสะท้อนความสามารถ การเรียนรู้ของ นักเรียน และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้แบ่งประเภทของการวัดและประเมินผล 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1) จำแนกตามขั้นตอนของการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนการสอน 4 ประเภท ดังนี้

1.1) การวัดและประเมินผลเพื่อจัดวางตำแหน่ง (Placement evaluation) เป็น การวัดและประเมินผลก่อนเริ่มเรียนเพื่อดูความพร้อม ความสนใจและทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อ การเรียนรู้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบวัดเจตคติ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบสังเกต

1.2) การวัดและประเมินผลความก้าวหน้า (Formative evaluation) เป็น การวัด และประเมินผลระหว่างเรียน หรือวัดและประเมินผลหลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการ สอน ความคลาดเคลื่อนของการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบประจำบท แบบสังเกต

1.3) การวัดและประเมินผลเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic evaluation) เป็นการวัดและ ประเมินผลเพื่อวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน เช่น ปัญหา เกี่ยวกับนักเรียน เนื้อหาวิชา สภาพแวดล้อมเพื่อให้แก้ไขปัญหานั้นได้ตรงประเด็น เครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบทดสอบวินิจฉัยทั่วไป แบบทดสอบวินิจฉัยที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสังเกต

1.4) การวัดและประเมินผลสรุปรวม (Summative evaluation) เป็นการวัดและ ประเมินผลเพื่อตัดสินคุณค่าการเรียนรู้แบบรวบยอดของนักเรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนเพื่อ ตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบทดสอบที่ครู สร้างขึ้นเอง แบบทดสอบขั้นการปฏิบัติ แบบสอบปากเปล่า

2) จำแนกตามวิธีการแปลความหมายคะแนน ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลอิงกลุ่ม และ อิงเกณฑ์ ดังนี้

2.1) การวัดและประเมินผลอิงกลุ่ม (Norm-referenced evaluation) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อบรรยายและตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ประเมินอิงกลุ่ม เช่น แบบสอบมาตรฐาน แบบสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง

2.2) การวัดและประเมินผลอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced evaluation) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อบรรยายและตัดสินความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดย เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ประเมินอิงเกณฑ์ เช่น แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสังเกต

จากการศึกษาประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จะวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเรียนการสอน วัดและประเมินผลโดยอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ ได้แก่ การวัดและประเมินผลก่อนจัดการเรียนรู้ เพื่อประเมินความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นประโยชน์ในการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้เพื่อประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้แต่ละหน่วย การเรียนรู้และวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน และการวัดและประเมินผลหลัง สิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ ระดับความสามารถของนักเรียนที่ได้เรียน ครบระยะเวลาที่กำหนด โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแต่ละครั้ง เช่น แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบสอบมาตรฐาน แบบสัมภาษณ์ แบบวัดเจตคติ แบบสังเกต แบบสอบถาม ประเมินตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ศิริเดช สุชีวะ (2546) ได้อธิบายขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนรู้ ระบุความต้องการของครูที่ ต้องการให้นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่ครูมุ่งหวังจากการจัดการเรียนรู้

2) กำหนดวิธีการวัดผลการเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีการวัด 3 วิธี ดังนี้

2.1) การทดสอบ (Testing) เหมาะกับการวัดความสามารถของนักเรียน

2.2) การสอบถาม (Questioning) เหมาะกับการวัดคุณลักษณะที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละบุคคล

2.3) การสังเกต (Observing) เหมาะกับการวัดคุณลักษณะที่แสดงออกให้เห็นได้อย่างชัดเจน

3) เลือกหรือสร้างเครื่องมือวัดผล ซึ่งครูสามารถใช้เครื่องมือมาตรฐาน ดัดแปลง เครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หรือสร้างเครื่องมือเองทั้งหมด ซึ่งสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือคุณภาพของ เครื่องมือ

4) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยอย่างน้อยเครื่องมือควรมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หลังจากที่ได้เครื่องมือในการวัดแล้ว ครูควรนำผลการตอบคำถามของนักเรียนมาตรวจสอบความเที่ยงและความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์หรือความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมืออีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่า เครื่องมือที่ใช้วัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีคุณภาพ

5) บริหารการวัดผล ครูวางแผนร่วมกับนักเรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้รวมถึงระยะเวลาในการวัดผลการเรียนรู้ จำนวนความถี่และช่วงเวลาของการวัดผลอย่างยุติธรรม เช่น การวัดผลโดยการทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การตรวจผลงานที่สะสมเพื่อใช้เป็นข้อมูลสะท้อน ความรู้ความสามารถของนักเรียน

6) การตัดสินค่าจากการวัดผล ครูจะต้องเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับเกณฑ์การวัด และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนตามที่กำหนด

7) ให้ผลย้อนกลับจากการวัดและประเมินผล หลังจากการที่ประเมินผลแล้ว ครูจะต้องให้ผลย้อนกลับโดยเร็วที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงตนเองได้โดยเร็ว

จากการศึกษาขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย ของการวัดและประเมินผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนด กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล เช่น การทดสอบ การสอบถาม การสังเกต สร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล อาจใช้เครื่องมือมาตรฐาน ดัดแปลงเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างเองทั้งหมด โดยจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของเครื่องมือเป็นสำคัญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิง เกณฑ์สัมพันธ์ ความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยง จากนั้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบ สังเกต ตรวจแฟ้มสะสมงาน วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามผลการเรียนรู้ที่มุ่งวัดและประเมินผล ตัดสินคุณค่าของผลการเรียนรู้ ได้แก่ การวัดและประเมินผลอิงกลุ่ม อิงเกณฑ์ อิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ ขั้นตอน สุดท้ายรายงานผลการวัดและประเมินผล ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนเพื่อนำผลที่ได้จากการวัดและ ประเมินผลไปใช้พัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

กระบวนการวัดและประเมินผล

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) ได้กำหนดกระบวนการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ไว้ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดจากหลักสูตรสถานศึกษา สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายปี/ปลายภาค เกณฑ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนด ตลอดจนต้องคำนึงถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสมรรถนะต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเพื่อนำไปบูรณาการสอดแทรกในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงธรรมชาติรายวิชารวมถึงจุดเน้นของสถานศึกษา

2) จัดทำโครงสร้างรายวิชาและแผนการประเมิน

2.1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้แล้วจัดกลุ่มตัวชี้วัด เนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดจะช่วยผู้สอนในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านที่ตัวชี้วัดกำหนด หากเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ตามที่สถานศึกษากำหนด

2.2) กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยเลือกมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน หรือประเด็นปัญหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจัดเป็นหน่วยเฉพาะวิชา (Subject Unit) หรือหน่วยบูรณาการ (Integrated Unit) แต่ละหน่วยการเรียนรู้อาจนำการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มาพัฒนาในหน่วยการเรียนรู้ด้วยก็ได้ ในขณะเดียวกัน ผู้สอนควรวางแผนการประเมินที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ด้วย กรณีที่ตัวชี้วัดใดปรากฏอยู่หลายหน่วยการเรียนรู้ ควรพัฒนาตัวชี้วัดนั้นในทุกหน่วยการเรียนรู้ ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ก่อนบันทึกสรุปผล เพื่อสามารถประเมินผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม

2.3) กำหนดสัดส่วนเวลาเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างรายวิชา โดยคำนึงถึงความสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

2.4) กำหนดภาระงานหรือชิ้นงาน หรือกิจกรรมที่เป็นหลักฐานแสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถที่สะท้อนตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ การกำหนดภาระงานหรือชิ้นงาน อาจมีลักษณะดังนี้

2.4.1) บูรณาการหลายสาระการเรียนรู้และครอบคลุมหลายมาตรฐานการเรียนรู้ หรือหลายตัวชี้วัด

2.4.2) สาระการเรียนรู้เดี่ยวแต่ครอบคลุมหลายมาตรฐานการเรียนรู้หรือหลายตัวชี้วัด

2.5) กำหนดเกณฑ์สำหรับประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน/กิจกรรม โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) หรือกำหนดเป็นร้อยละ หรือตามที่สถานศึกษากำหนด

2.6) สำหรับตัวชี้วัดที่ยังไม่ได้รับการประเมินโดยภาระงาน ให้เลือกวิธีการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม

3) ชี้แจงรายละเอียดของการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ เครื่องมือ ภาระงาน เกณฑ์ คะแนน ตามแผนการประเมินที่กำหนดไว้

4) การจัดการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็น 3 ระยะ ได้แก่ ประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน ประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน และการประเมินความสำเร็จหลังเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1) ประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน การประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะและความพร้อมด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงซ่อมเสริม หรือเตรียมผู้เรียนทุกคนให้มีความพร้อมและมีความรู้พื้นฐาน ซึ่งจะช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี แต่จะไม่นำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียนมีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1.1) วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียนรู้

4.1.2) เลือกวิธีการและเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสม เช่น การใช้แบบทดสอบ การซักถามผู้เรียน การสอบถามผู้ที่เคยสอน การพิจารณาผลการเรียนเดิม หรือพิจารณาแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ที่ผ่านมา เป็นต้น

4.1.3) ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

4.1.4) นำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียน เช่น จัดการ เรียนรู้พื้นฐานสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และเตรียมแผนจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น

4.2) การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน เป็น การประเมินที่มุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนในการบรรลุมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ตาม หน่วยการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้วางแผนไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศไปพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียนที่ดำเนินการอย่างถูกหลักวิชาและต่อเนื่อง จะให้ผลการประเมินที่สะท้อนความก้าวหน้าในการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนอย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ โดยผู้สอนเลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ วิธีการประเมินที่เหมาะสมสำหรับการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้หลากหลาย ดังนี้

4.2.1) เลือกวิธีและเครื่องมือการประเมินให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เช่น การประเมินด้วยการสังเกต การซักถาม การตรวจแบบฝึกหัด การประเมินตามสภาพจริง การ ประเมินการปฏิบัติ เป็นต้น

4.2.2) สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับวิธีการประเมินที่กำหนด

4.2.3) ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2.4) นำผลไปพัฒนาผู้เรียน

4.3) การประเมินความสำเร็จหลังเรียน การประเมินความสำเร็จหลังเรียนเป็นการประเมิน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนใน 2 ลักษณะ คือ

4.3.1) การประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ เป็นการประเมินผู้เรียนในหน่วยการเรียนรู้ ที่ได้เรียนจบแล้ว เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ พัฒนาการของผู้เรียนเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน ทำให้สามารถประเมินศักยภาพใน การเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสำเร็จภายหลังการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของผู้เรียน การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนหรือซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ การประเมินความสำเร็จหลังเรียนนี้ จะสอดคล้องกับการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน ก่อนการเรียนการสอนหากใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินชุดเดียวกันหรือคู่ขนานกัน เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนได้ชัดเจน

4.3.2) การประเมินปลายปี/ปลายภาค เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไข ซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินตัวชี้วัดการประเมินปลายปี/ปลายภาคสามารถใช้วิธีการ และ เครื่องมือประเมินได้อย่างหลากหลายและเลือกใช้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดอาจใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ หรือประเมินโดยใช้ภาระงานหรือกิจกรรม

จากการศึกษาการวัดและประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่เป็นเป้าหมายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล และการดำเนินวัดและประเมินผลตามนโยบาย

ดังนั้น กรอบแนวคิดแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา จึงประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้และ 3) การวัดและการประเมินผล ซึ่งเมื่อนำแนวคิดของนักวิชาการจำนวน 4 ท่าน และสถาบันทางการศึกษา 2 สถาบัน มาวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ความถี่ พบว่า มีความสอดคล้องกัน ดังตารางที่ 2.3 ดังนี้

ตาราง 2. 3 การสรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการ

สรุป ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	รายละเอียด	นักวิชาการ				สถาบันทางการศึกษา		ความถี่
		สมาน อัครภูมิ	จามจุรี จำเือง	สุนทร โคตรบรรเทา	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	กระทรวงศึกษาธิการ	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	
การพัฒนา หลักสูตร	1.1) การวางแผน	✓			✓			2
	1.2) การวางแผนงานด้าน วิชาการ					✓		1
	1.3) การพัฒนาหรือดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการ พัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น					✓		1
	1.4) การพัฒนาหลักสูตร	✓						1
	1.5) การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา		✓	✓		✓	✓	4
การจัดการ เรียนรู้	2.1) การจัดการเรียนการสอน	✓						1
	2.2) การจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา					✓		1
	2.3) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับ การเรียนการสอน				✓			1
	2.4) การจัดการบริหารเกี่ยวกับการ เรียนการสอน				✓			1
	2.5) การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้		✓	✓		✓	✓	4
การวัดและ ประเมินผล	3.1) การวัดและประเมินผล			✓	✓			2
	3.2) การวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน					✓	✓	2
	3.3) การประเมินผลวิชาการ	✓						1
	3.4) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		✓					1

2.3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (2545) กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาทางงานวิชาการอย่างมีคุณภาพต้องมีการกระบวนการ ระบุปัญหา ลำดับความสำคัญของปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางเลือกของการแก้ปัญหา โดยอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุผล ใช้การตัดสินใจด้วยเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ในกระบวนการดังกล่าว จะต้องมีการวางแผนในขั้นตอนต่างๆ มีการลงมือปฏิบัติตรวจสอบแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างมีระบบเป็นกระบวนการ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

สันติ บุญภิรมย์ (2552) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการในเชิงพัฒนางานวิชาการ ในสถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทสามารถยกระดับให้สูงขึ้นได้ด้วยความเอาใจใส่ดูแลของผู้บริหาร ทั้งผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งหากจะมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งกระทำแทนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เพราะบุคคลที่มอบหมายไปนั้นเขาไม่มีอำนาจโดยตรงในการให้คุณหรือโทษแก่ผู้สอน โดยหลักการบริหารงานวิชาการในเชิงพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสนใจที่จะใช้ประกอบเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการให้มีความเจริญก้าวหน้า และทันสมัยต่อการบริหารงานในสถานศึกษาของตนให้บรรลุความสำเร็จในด้านวิชาการต่อไป

พิชัย เสี่ยมจิตต์ (2541) หลักและกระบวนการบริหารวิชาการ ควรเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ซึ่งต้องอาศัยความช่วยเหลือ ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันความร่วมมือและความสามัคคี ดังนั้นกระบวนการบริหารงานวิชาการจึงควรมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ร่วมทีมงาน
2. ร่วมวางแผน
3. ร่วมศึกษาข้อมูล
4. ร่วมประชุมปรึกษาหารือ
5. ร่วมวิเคราะห์
6. ร่วมปฏิบัติการ
7. ร่วมติดตามและประเมินผล
8. ร่วมปรับปรุงและพัฒนา

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องอาศัยกระบวนการเพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้มีความเจริญก้าวหน้าและทันสมัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโครงการห้องเรียนกีฬา

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความสามารถทางการกีฬาในการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งทางการกีฬา วิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยีทางการกีฬา ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการแข่งขัน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

โครงสร้างเวลาเรียน (แนบท้ายคำสั่ง สพฐ. ที่ ๖๘๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒)หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖	ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓	ม. ๔ – ๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)	๓๒๐ (๘ นก.)
● ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
● ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
● หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม										
และการดำเนินชีวิต ในสังคม										
● เศรษฐศาสตร์										
● ภูมิศาสตร์										
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒	๘๐ (๒	๘๐ (๒	๑๒๐ (๓ นก.)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖	ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓	ม. ๔ – ๖
							น.ก.)	น.ก.)	น.ก.)	
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ น.ก.)	๘๐ (๒ น.ก.)	๘๐ (๒ น.ก.)	๑๒๐ (๓ น.ก.)
การงานอาชีพ และ เทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ น.ก.)	๘๐ (๒ น.ก.)	๘๐ (๒ น.ก.)	๑๒๐ (๓ น.ก.)
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ น.ก.)	๑๒๐ (๓ น.ก.)	๑๒๐ (๓ น.ก.)	๒๔๐ (๖ น.ก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๘๐ (๒๒ น.ก.)	๘๘๐ (๒๒ น.ก.)	๘๘๐ (๒๒ น.ก.)	๑,๖๔๐ (๔๑ น.ก.)
● กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๖๐
● สาระการเรียนรู้ (เพิ่มเติม) ๑. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๖๐๐	๖๐๐	๖๐๐	๘๐๐ (๒๐ น.ก.)	๘๐๐ (๒๐ น.ก.)	๘๐๐ (๒๐ น.ก.)	๓,๐๐๐ (๗๕ น.ก.)
๒. อื่น ๆ	← โรงเรียนเล็งการจัดตามความต้องการ									๑,๐๘๐ (๔ คาบ/ สัปดาห์ ๒๗ น.ก.)
รวมเวลาเรียน ทั้งหมด	รวม ๓ ปี จำนวน ๔,๐๘๐ ชม./ปี			รวม ๓ ปี จำนวน ๔,๖๘๐ ชม./ปี			รวม ๓ ปี จำนวน ๕,๔๐๐ ชม./ปี			รวม ๓ ปี จำนวน ๕,๗๒๐ ชม./ปี

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โดยจัดวิชากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้เป็นรายวิชาเพิ่มเติม โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับ ความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

กษิณภูมิ มีพรหม (2562) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาและอาชีพในอนาคต พบว่ากรอบแนวคิดของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การ วัดและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมในทุกองค์ประกอบ ละ พบว่าแนวคิดทฤษฎีปัญหา ช่วยให้ค้นพบศักยภาพของเด็ก และรูปแบบการเรียนรู้ เกี่ยวข้องกับ กระบวนการเรียนรู้ด้วย ดังนั้นการรักษากลุ่มนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ผู้มี ความสามารถ พิเศษของทฤษฎีปัญหาแต่ละประเภท ควรได้รับการสนับสนุน สร้างเสริมศักยภาพผู้มี ความสามารถ พิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

กิตติธัช สีหะวงษ์ และคณะ. (2557). ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการประเมินตาม สภาพจริงของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 อำเภอเนินมะปราง จังหวัด พิษณุโลกพบว่าสภาพการประเมินตามสภาพจริงของครูด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้และการสร้าง เครื่องมือในการประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับเป็นบางครั้งในเรื่องการ ออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลการศึกษาวิเคราะห์นักเรียนเป็น รายบุคคลการจัดกิจกรรมหรือภาระงานที่สะท้อนจุดประสงค์การเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้วิธีศึกษาหาความรู้และแสวงหาคำตอบด้วยตนเองการมีชิ้นงานแฟ้มสะสมงาน ของผู้เรียนที่แสดงร่องรอยการวัดประเมินตามสภาพจริงการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผล การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อนและเครื่องมือในการประเมินผลที่ใช้ได้ สะดวกรวดเร็ว การศึกษาแนวทางการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริงของครูผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาทั้งทางด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้และการสร้างเครื่องมือในการประเมิน ตามสภาพจริงนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยกระบวนการกำกับดูแลและติดตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบาย ของผู้บริหารจากหน่วยงานต้นสังกัดผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระต้องปลูกฝัง พร้อมทั้งสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและวางนโยบายเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงของ ครูโดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูผู้สอนด้วยการจัดอบรมประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมกัน หาแนวทางในการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริงของครูก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและเกิดประสิทธิผลอันสูงสุดต่อผู้เรียนซึ่งสอดคล้องตามแนวปฏิบัติของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

กัลญญ เพชราและภรณ์ ชัยวัฒน์ วารี. (2554). สรุปได้ว่า คนเรานั้นมีความแตกต่างกันทั้ง ในด้านความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ ตลอดจนความแตกต่างทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในการจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงหลักสูตร ยุทธวิธีในการสอน และ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาทั้ง 8 ด้านของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านครูผู้สอน ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่นำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการสอนของครูจะมีประสิทธิภาพหรือการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ตามศักยภาพ มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนวิธีการถ่ายทอดของครูที่จะส่งไปถึงนักเรียน ฉะนั้นการที่ ครูผู้สอนได้เรียนรู้และเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็น แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน ย่อมส่งผลให้นักเรียนเหล่านั้นมีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและศักยภาพของตน

พิรพัฒน์ วัชรินทรางกูร. (2553) ศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้ง 9 ด้าน โดยพหุปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวเป็นด้านที่นักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุด รองลงมาคือ พหุปัญญาด้านภาษา ส่วนพหุปัญญาด้านที่มีนักเรียนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด คือ พหุปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์

เพ็ญศรี ศรีนุศร(2552) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่เน้นแบบฝึกเสริมทักษะกระตุ้นให้คิด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าจากการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้พหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาอยู่ในทุกขั้นของกิจกรรม จะใช้ในพหุปัญญาด้านใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของเนื้อหาและเวลา นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนได้พัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านตามศักยภาพความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล และ พหุปัญญาทั้ง 8 ด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีพื้นฐาน ด้านพหุปัญญาในแต่ละด้านควบคู่ไปกับการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

บุญส่ง พลรัตน์มงคล (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง การสอนตามแนวคิดพหุปัญญาสำหรับครูโรงเรียนในเครือตั้งตรงจิตรพณิชยการ ผลการศึกษาพบว่า ด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมี ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม

หลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจในการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Gangi (2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้ทฤษฎีการสอนแบบพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ทฤษฎีพหุปัญญาช่วยให้การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2. พหุปัญญาช่วยให้การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูสามารถสนองตอบกับความต้องการของนักเรียนเพิ่มขึ้น

Greenhawk, (1997) ได้กล่าวเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการศึกษาโดยใช้แนวคิดพหุปัญญา ดังนี้ 1) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสามารถของตนเองและของผู้อื่น 2) ช่วยให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนของตน 3) ช่วยเสริมความมั่นใจในตนเองของนักเรียนซึ่งจะช่วยให้นักเรียนกล้าทำงานที่ยาก 4) ช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้นเพราะทำให้เกิดการจดจำไม่ลืม โดยเฉพาะบทเรียนที่ใช้ฝึกปัญหาหลายๆ ด้าน 5) ช่วยในการประเมินทักษะพื้นฐานและทักษะระดับสูงของนักเรียนได้อย่างแม่นยำ

Michele Bowker. (2020) ผลการวิจัยพบว่าเมื่อนำทฤษฎีพหุปัญญามาผสมผสานเข้ากับการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีส่วนร่วมกับนักเรียนมากขึ้นและสร้างสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเพื่อเพิ่มการเรียนรู้และทำความเข้าใจในบทเรียนให้มากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยมีระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 การออกแบบวิจัย

3.1.1 ประชากร และผู้ให้ข้อมูล

1) ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 26 โรงเรียน

2) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่

2.1) ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ ครู

2.2) ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อมูลโดยการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 2 เครื่องมือ ได้แก่

1) แบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 1) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- 3) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- 5) ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{Modified}) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- 6) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 7) ฐานนิยม (Mode) ใช้วิเคราะห์แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา มี 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

1.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและครู รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 315 คน

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 5 โรงเรียน รวม 5 คน
2. รองผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 4 คน จำนวน 5 โรงเรียน รวม 20 คน
3. หัวหน้ากลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 5 โรงเรียน

โรงเรียนละ 9 คน รวม 45 คน

4. ครูผู้สอนจำนวนโรงเรียน 5 โรงเรียน จำนวน 245 คน

รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 315 คน ใน 5 โรงเรียน ที่เลือกแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีที่ให้ข้อมูลการวิจัยประกอบด้วย คือ

- 1.โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์
- 2.โรงเรียนช่องพรานวิทยา
- 3.โรงเรียนบ้านคาวิทยา
- 4.โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์
- 5.โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา

โดยเมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลจริง สามารถเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 269 คน โดยผู้ให้ข้อมูล คือ

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน
2. รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 19 คน (ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน 8 คน)
3. หัวหน้ากลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนา จำนวน 40 คน
4. ครูผู้สอนจำนวน 205 คน

1.2 เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเรื่องสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา มี 2 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชุดที่ 2 สำหรับครู ได้แก่ ครูผู้สอน

โดยแบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ณ โรงเรียนแห่งนี้

ชุดที่ 2 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ณ โรงเรียนแห่งนี้

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

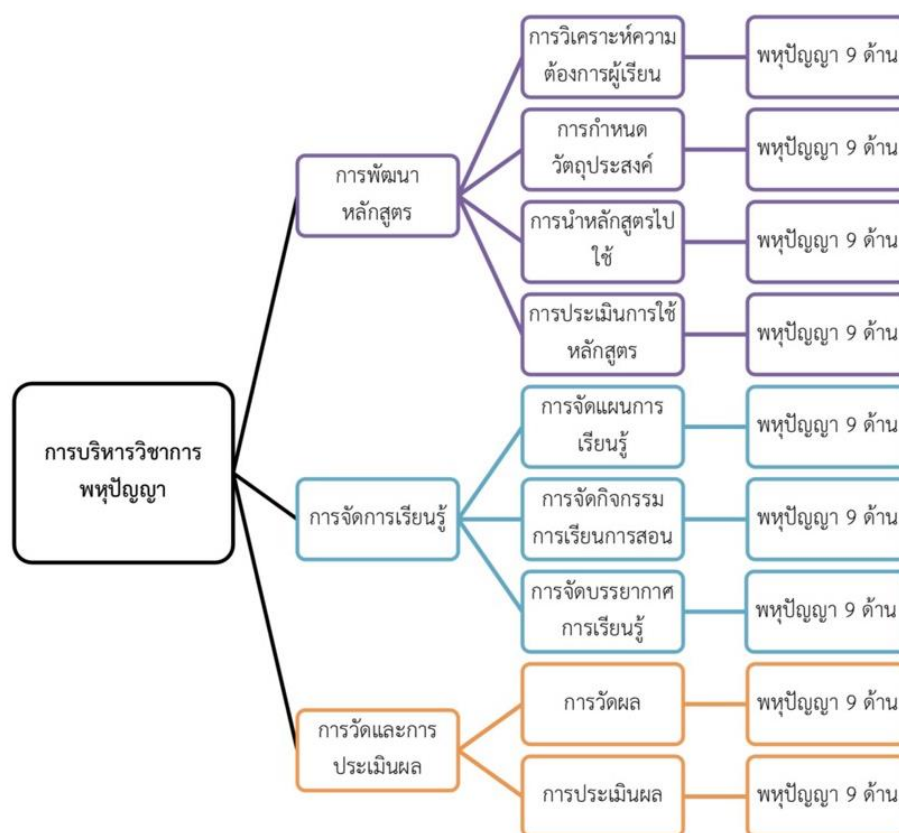
- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questions) ภายใต้กรอบแนวคิดองค์ประกอบของพหุปัญญา

2) การสร้างเครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามเรื่องสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบริหาร การบริหาร วิชาการวิชาการ และการส่งเสริมพหุปัญญา แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา และสร้างแบบสอบถามขึ้น โดยสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมขอบเขตตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย เป็นดังแผนภาพที่ 3.1

แผนภาพที่ 3.1 ผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ

4. นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพหุปัญญา 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยทางการศึกษา และ 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index-Of Consistency: IOC) โดยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) ว่ามีความครอบคลุมและถูกต้องตามนิยาม ทั้งนี้ ในการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

จากนั้นนำผลการตรวจสอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ โดยใช้

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

ΣR = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อคำถาม ดังนี้

ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ความสอดคล้องกับเนื้อหา

ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ (Index of item – objective congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 โดยข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งสามารถนำข้อคำถามมาใช้ได้ทั้งหมด
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ในการเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง
7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเรื่องสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารวิชาการ

โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎี มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ขอนหนังสือจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ดังนี้

- 1.1) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- 1.2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 โรงเรียน

2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีโดยการส่งหนังสือและแบบสอบถามทางไปรษณีย์ แบบ QR Codeการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ Google Form และแนบซองพร้อมติดแสตมป์เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างส่งคืนทางไปรษณีย์
จำนวน 5 โรงเรียน

3) ติดตามการตอบแบบสอบถาม โดยติดต่อแต่ละโรงเรียนทางโทรศัพท์และทางโปรแกรมไลน์ (Line)

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามเรื่องสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

2) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ ซึ่งมีเกณฑ์ความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ ดังนี้ (John W. Best, 1981)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ร่างมีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา

2.1 แหล่งข้อมูล

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา

2.2 สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร (Modified Priority Needs Index: $PNI_{Modified}$) (สุวิมล ร่องวางณิช, 2558) โดยมีสูตรการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

เมื่อ I คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
D คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพจริง

ระยะที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญามี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 จัดลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

1.1 แหล่งข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

1.2 สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Modified Priority Index ($PNI_{Modified}$)

ขั้นตอนที่ 2 (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาโดยผู้วิจัย

2.1 แหล่งข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์ มาจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

3.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญามีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- 1) นายธนวันธี แพทย์ชีพ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
- 2) ดร.สุรินทร์ สาลี ผู้อำนวยการโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
- 3) ดร.เกษิฏฐภูมิ มีพรหม ผู้บริหาร สถาบันเบรนนีคอะคาเดมี (ควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ) และบริษัทเบรนนียูจำกัด ที่ปรึกษาเอกชนด้านการพัฒนาองค์กรและกฎหมาย ทนายความ

3.2 เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางหลักการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางรองการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

โดยแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

2) การสร้างเครื่องมือการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยเกี่ยวข้องมาร่างเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา
2. นำร่างแนวทางดังกล่าวเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงและแก้ไข
3. นำร่างแนวทางที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เพื่อพัฒนาปรับปรุง (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา
4. นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา จากผลการแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนำเสนอจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความ
อนุเคราะห์จาก
ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร
วิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด
ราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎี
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการนำเสนอและรับคืนแบบประเมินความ
เหมาะสม
และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎี
3. เก็บรวบรวมแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ นำไปวิเคราะห์
ข้อมูลและ
ปรับปรุงแนวทางต่อไป

3.4 สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่างแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และ
ฐานนิยม (Mode) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปล
ความหมายของฐานนิยมทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎี

4.1 แหล่งข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตาม แนวคิดทฤษฎีที่นำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้แนวทางฉบับสมบูรณ์ นำเสนอสำหรับปรับใช้จริงในโรงเรียน

จากระเบียบวิธีวิจัย และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนการ ดำเนินงานวิจัยแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3. 1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการวิจัย			
		การออกแบบตัวอย่าง	การออกแบบเครื่องมือ	การออกการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่เกิดขึ้น
1.เพื่อศึกษาความต้องการ จำเป็นของพัฒนาการ บริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา	1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของ พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา	1.ประชากร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี 26 โรงเรียน 2.ผู้ให้ข้อมูล 2..1 ผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คน 2.2 รองผู้อำนวยการ โรงเรียน 20 คน 2.3 หัวหน้ากลุ่มสาระและ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 45 คน 2..4 ครูผู้สอน 245 คน รวมทั้งสิ้น 315 คน	1.1แบบสอบถามเรื่องศึกษา สภาพปัจจุบันและสภาพที่ พึงประสงค์ของพัฒนาการ บริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา <u>ตอนที่1</u> สถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบ ถาม (Checklists) <u>ตอนที่2</u> ความต้องการ จำเป็น (Rating Scale) <u>ตอนที่3</u> วิเคราะห์เนื้อหา (Open ended Question)	<u>ตอนที่1</u> การแจกแจง ความถี่, ค่าร้อยละ <u>ตอนที่2</u> ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน <u>ตอนที่3</u> วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	1.1.1 สภาพปัจจุบันและ สภาพที่พึงประสงค์ของ พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิด พหุปัญญา

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการวิจัย			ผลที่เกิดขึ้น
		การออกแบบตัวอย่าง	การออกแบบเครื่องมือ	การออกการวิเคราะห์ข้อมูล	
	1.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี	<u>แหล่งข้อมูล</u> สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	-	1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$)	1.2.1 ความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	2.1 จัดลำดับหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี	<u>แหล่งข้อมูล</u> ความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี	-	สถิติค่าความต้องการจำเป็น	2.1.1 ลำดับความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการวิจัย			ผลที่เกิดขึ้น
		การออกแบบตัวอย่าง	การออกแบบเครื่องมือ	การออกการวิเคราะห์ข้อมูล	
	2.2 (ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี	<u>แหล่งข้อมูล</u> ลำดับความต้องการจำเป็น ของพัฒนาการบริหาร วิชาการโปรแกรมห้องเรียน กีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี	-	-	2.1.2 (ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี
	2.3 ประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไป ได้ของ(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี	<u>ผู้ให้ข้อมูล</u> ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพหุปัญญา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัย ทางการศึกษา และ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการ บริหารสถานศึกษา	แบบประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไป ได้ของ(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี	ความถี่และฐานนิยม	2.3.1 ความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโปรแกรมห้องเรียน กีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการวิจัย			ผลที่เกิดขึ้น
		การออกแบบตัวอย่าง	การออกแบบเครื่องมือ	การออกการวิเคราะห์ข้อมูล	
	2.4 นำเสนอแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี	<u>แหล่งข้อมูล</u> ความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี		ความถี่และฐานนิยม และ การวิเคราะห์เนื้อหาจาก ข้อเสนอแนะ	2.4.1 แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา และ 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาจากแบบสอบถาม

4.4 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย

4.5 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

4.6 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา

4.7 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 269 ฉบับ แบ่งเป็น กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 64 ฉบับ ซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์การทำงานในโรงเรียนแห่งนี้ และครูผู้สอนจำนวน 205 ฉบับ ซึ่งจำแนกตาม เพศ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัดกลุ่มสาระ ประสบการณ์ที่ดำรงตำแหน่งครูผู้สอนและระยะเวลาการทำงานในโรงเรียนแห่งนี้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพทั่วไป	ผู้บริหาร*		ครูผู้สอน		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	เพศ						
	ชาย	21	32.81	69	33.66	90	33.46
	หญิง	43	67.19	136	66.34	179	66.54
	รวม	64	100.00	205	100.00	269	100
2	อายุ						
	ต่ำกว่า 30 ปี	4	6.25	-	-	4	6.25
	30-39 ปี	19	29.69	-	-	19	29.69
	40-49 ปี	30	46.88	-	-	30	46.88
	50 ปี ขึ้นไป	11	17.19	-	-	11	17.19
	รวม	64	100	-	-	64	100
2	อายุ						
	น้อยกว่า 25 ปี	-	-	8	3.90	8	3.90
	25 - 29 ปี	-	-	22	10.73	22	10.73
	30 - 34 ปี	-	-	36	17.56	36	17.56
	35 - 39 ปี	-	-	32	15.61	32	15.61
	40 - 44 ปี	-	-	45	21.95	45	21.95
	45 - 49 ปี	-	-	21	10.24	21	10.24
	50 - 54	-	-	22	10.73	22	10.73
	ตั้งแต่ 55 ปี	-	-	19	9.27	19	9.27
	รวม	-	-	205	100	205	100
3	ระดับการศึกษาสูงสุด						

ข้อ	สถานภาพทั่วไป	ผู้บริหาร*		ครูผู้สอน		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
	ปริญญาตรี	35	54.69	135	65.85	170	63.20
	ปริญญาโท	27	42.19	69	33.66	96	35.69
	ปริญญาเอก	2	3.13	1	0.49	3	1.12
	รวม	64	100.00	205	100.00	269	100.00
4	ตำแหน่ง						
	ผู้อำนวยการโรงเรียน	5	7.81	-	-	5	1.86
	รองผู้อำนวยการ	11	17.19	-	-	11	4.09
	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	8	12.50	-	-	8	2.97
	หัวหน้ากลุ่มสาระ	40	62.50	-	-	40	14.87
	ครู	-	-	205	100	205	76.21
	รวม	64	100	205	100	269	100
5	ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน						
	น้อยกว่า 1 ปี	9	14.06	-	-	9	14.06
	1 – 4 ปี	7	10.94	-	-	7	10.94
	5 - 8 ปี	22	34.38	-	-	22	34.38
	9 – 12 ปี	13	20.31	-	-	13	20.31
	13 – 16 ปี	10	15.63	-	-	10	15.63
	มากกว่า 16 ปี	3	4.69	-	-	3	4.69
	รวม	64	100	-	-	64	100
6	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนแห่งนี้						
	น้อยกว่า 1 ปี	17	26.56	-	-	17	26.56
	1 – 2 ปี	8	12.50	-	-	8	12.50
	3 – 4 ปี	15	23.44	-	-	15	23.44
	มากกว่า 4 ปี	24	37.50	-	-	24	37.50
	รวม	64	100	-	-	64	100
7	ประสบการณ์ที่ดำรงตำแหน่งครูผู้สอน						
	น้อยกว่า 2 ปี	-	-	15	7.32	15	7.32
	2 – 4 ปี	-	-	30	14.63	30	14.63
	5 – 8 ปี	-	-	63	30.73	63	30.73
	มากกว่า 8 ปี	-	-	97	47.32	97	47.32
	รวม	-	-	205	100	205	100

ข้อ	สถานภาพทั่วไป	ผู้บริหาร*		ครูผู้สอน		รวมทั้งหมด	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
8	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนแห่งนี้						
	น้อยกว่า 1 ปี	-	-	22	10.73	22	10.73
	1 - 4 ปี	-	-	58	28.29	58	28.29
	5 - 8 ปี	-	-	66	32.20	66	32.20
	มากกว่า 8 ปี	-	-	59	28.78	59	28.78
				205	100	205	100
9	สังกัดกลุ่มสาระ						
	ภาษาไทย	5	2.04	19	9.27	24	9.80
	คณิตศาสตร์	4	1.63	32	15.61	36	14.69
	วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	5	2.04	27	13.17	32	13.06
	ภาษาต่างประเทศ	5	2.04	43	20.98	48	19.59
	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4	1.63	25	12.2	29	11.84
	การงานอาชีพ	4	1.63	16	7.8	20	8.16
	ศิลปะ	4	1.63	13	6.34	17	6.94
	สุขศึกษาและ พลศึกษา	5	2.04	21	10.24	26	10.61
	งานกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	4	1.63	9	4.39	13	5.31
	รวม	40	16.31	205	100	245	100

*ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และ
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จากตารางที่ 4.1 สถานภาพผู้ตอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 66.54 และเพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 33.46 เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 67.19 และ ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 66.34

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมา คือ อายุอยู่ระหว่าง 40 – 44 ปีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 29.69 สำหรับครูผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 – 44 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30 – 34 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.56

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 54.69 และครูผู้สอนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 กลุ่มสาระของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน อยู่ระหว่าง 5 – 8 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ประสบการณ์ทำงาน สำหรับครูผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 8 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 43.32 รองลงมา คือ ประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 5 – 8 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 30.73

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบัน สำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบัน มากกว่า 4 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบัน สำหรับครูผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบัน มากกว่า 8 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.78 รองลงมา คือ ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบันอยู่ระหว่าง 5 – 8 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20

ตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดหุปัญญาโดยภาพรวม

การบริหารวิชาการ ตามแนวคิดหุ ปัญญา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปล ผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปล ผล	PNI _{modified}	
1. การพัฒนาหลักสูตร	4.016	0.736	มาก	4.496	0.455	มาก	0.120	(1)
2. การจัดการเรียนรู้	4.088	0.713	มาก	4.502	0.489	มากที่สุด	0.101	(3)
3. การวัดและประเมินผล	4.011	0.760	มาก	4.457	0.549	มาก	0.111	(2)
รวม	4.038	0.736	มาก	4.485	0.498	มาก	0.111	

จากตารางที่ 4.2 แสดงสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดหุปัญญาโดยภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.038 ,SD = 0.736) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย = 4.088 ,SD = 0.713) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.016 ,SD = 0.736) และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.011 ,SD = 0.760) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.485 ,SD = 0.498) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย = 4.502 ,SD = 0.489) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.496 ,SD = 0.455) และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.457 ,SD = 0.549) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดหุปัญญาในภาพรวมคือ 0.111 (PNI_{modified} = 0.111) ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเท่ากับ 0.120 (PNI_{modified} = 0.120) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเท่ากับ 0.111 (PNI_{modified} = 0.111) และด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.101 (PNI_{modified} = 0.101) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1.การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน	3.980	0.699	มาก	4.466	0.459	มาก	0.122	(2)
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.022	0.781	มาก	4.489	0.479	มาก	0.116	(3)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน	4.013	0.816	มาก	4.524	0.494	มากที่สุด	0.127	(1)
4. การประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	4.051	0.772	มาก	4.506	0.501	มากที่สุด	0.112	(4)
รวม	4.017	0.767	มาก	4.500	0.483	มากที่สุด	0.119	

จากตารางที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.017 ,SD = 0.767) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตร ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.051 ,SD = 0.772) รองลงมาคือด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.022 ,SD = 0.781) ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.013 ,SD = 0.816) และด้านการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน อยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 3.980 ,SD = 0.699) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.500 ,SD = 0.483) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน อยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.524 ,SD = 0.494) รองลงมาคือด้าน การประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.506 ,SD = 0.501) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.489 ,SD = 0.479) และด้านการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.466 ,SD = 0.459) ตามลำดับ

ต่ำดัชนีความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 0.127($PNI_{modified}=0.127$) รองลงมาคือการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 0.122($PNI_{modified}=0.122$) ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเท่ากับ 0.116($PNI_{modified}=0.116$) และด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.112($PNI_{modified}=0.112$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การจัดทำแผนการเรียนรู้	4.099	0.743	มาก	4.501	0.519	มากที่สุด	0.098	(3)
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.030	0.771	มาก	4.445	0.592	มาก	0.103	(1)
3. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้	4.136	0.737	มาก	4.560	0.498	มากที่สุด	0.102	(2)
รวม	4.088	0.750	มาก	4.502	0.536	มากที่สุด	0.101	

จากตารางที่ 4.4 แสดงสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.088 ,SD = 0.750) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.136 ,SD = 0.737) รองลงมาคือด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย = 4.099 ,SD = 0.743) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.030 ,SD = 0.771) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.502 ,SD = 0.536) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.560

,SD = 0.498) รองลงมาคือด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.501 ,SD = 0.519) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.445 ,SD = 0.592) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.103 ($PNI_{modified} = 0.103$) รองลงมาคือด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้นี้ มีค่าเท่ากับ 0.102. ($PNI_{modified} = 0.102$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 0.098 ($PNI_{modified} = 0.098$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎี ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การวัดผล	4.013	0.790	มาก	4.462	0.574	มาก	0.112	(1)
2. การประเมินผล	4.008	0.762	มาก	4.452	0.562	มาก	0.111	(2)
รวม	4.011	0.776	มาก	4.457	0.568	มาก	0.111	

จากตารางที่ 4. 5 แสดงสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของด้านการวัดและประเมินผล พบว่าสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.011 ,SD = 0.776) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการวัดผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.013 ,SD = 0.790) รองลงมาคือด้านการประเมินผล อยู่ในระดับ(ค่าเฉลี่ย = 4.008 ,SD = 0.762) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.457 ,SD = 0.568) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการวัดผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.462 ,SD = 0.574) รองลงมาคือด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.452 ,SD = 0.562) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านวัดผล มีค่าเท่ากับ 0.112 ($PNI_{modified}=0.112$) รองลงมาคือด้านการประเมินผล มีค่าเท่ากับ 0.111 ($PNI_{modified}=0.111$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การพัฒนาหลักสูตร								
1.1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	3.745	0.877	มาก	4.227	0.740	มาก	0.129	(3)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	3.902	0.801	มาก	4.335	0.676	มาก	0.111	(7)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.008	0.867	มาก	4.420	0.632	มาก	0.103	(9)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.067	0.804	มาก	4.582	0.524	มากที่สุด	0.127	(5)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	3.874	0.837	มาก	4.384	0.597	มาก	0.132	(2)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.155	0.765	มาก	4.613	0.533	มากที่สุด	0.110	(8)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.121	0.790	มาก	4.647	0.554	มากที่สุด	0.128	(4)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	3.933	0.851	มาก	4.423	0.568	มาก	0.125	(6)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.015	0.800	มาก	4.562	0.570	มากที่สุด	0.136	(1)
รวม	3.980	0.821	มาก	4.466	0.600	มาก	0.122	

จากตารางที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาด้านพัฒนาหลักสูตร (รายชื่อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการวิเคราะห์ความ

ต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.155, SD = 0.765) รองลงมาค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.121, SD = 0.790) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.067, SD = 0.804) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.015, SD = 0.800) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.008, SD = 0.867) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 3.933, SD = 0.851) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 3.902, SD = 0.801) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.874, SD = 0.837) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 3.902, SD = 0.801) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.745, SD = 0.877) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.647, SD = 0.554) รองลงมาคือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.613, SD = 0.533) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.582, SD = 0.524) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.562, SD = 0.570) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.420, SD = 0.632) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.384, SD = 0.597) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.335, SD = 0.676) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.227, SD = 0.740) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (PNImodified = 0.136) รองลงมาคือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (PNImodified = 0.132) การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (PNImodified = 0.129) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (PNImodified = 0.128) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (PNImodified = 0.127) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (PNImodified = 0.125) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (PNImodified = 0.111) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (PNImodified = 0.110) และการมีสุนทรียภาพร่วมกัน (PNImodified = 0.103) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรม
ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุ
ปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย)

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปล ผล		
1.2 โรงเรียนมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตาม แนวคิดพหุปัญญา								
1.การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง	3.876	0.892	มาก	4.320	0.716	มาก	0.115	(5)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุ เป็นผล	3.938	0.890	มาก	4.420	0.640	มาก	0.122	(3)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.049	0.878	มาก	4.495	0.595	มาก	0.110	(7)
4.การมีสมรรถภาพทางกาย แข็งแรง	4.149	0.859	มาก	4.603	0.521	มากที่สุด	0.109	(8)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสาร ความรู้สึกร่วมกัน	3.954	0.843	มาก	4.469	0.594	มาก	0.130	(1)
6.การปรับตัวในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	4.101	0.852	มาก	4.572	0.526	มากที่สุด	0.115	(5)
7.การพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	4.157	0.803	มาก	4.570	0.541	มากที่สุด	0.099	(9)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ ทางธรรมชาติ	3.961	0.836	มาก	4.430	0.600	มาก	0.118	(4)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.010	0.857	มาก	4.521	0.545	มากที่สุด	0.127	(2)
รวม	4.022	0.857	มาก	4.489	0.586	มาก	0.116	

จากตารางที่ 4.7 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหาร
วิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของสภาพปัจจุบันของ
การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.157,

SD = 0.803) รองลงมาคือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.149, SD = 0.859) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.101, SD = 0.852) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.049, SD = 0.878) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.010, SD = 0.857) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 3.961, SD = 0.836) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.954, SD = 0.843) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 3.938, SD = 0.890) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.876, SD = 0.892) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.603, SD = 0.521) รองลงมาคือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.572, SD = 0.526) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.570, SD = 0.541) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.521, SD = 0.545) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.495, SD = 0.595) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.469, SD = 0.594) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.430, SD = 0.600) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.420, SD = 0.640) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.4320, SD = 0.761) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.130$) รองลงมาคือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{\text{modified}} = 0.127$) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.122$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.118$) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง, การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความต้องการจำเป็นเท่ากัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.115$) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.110$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{\text{modified}} = 0.109$) และการพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.099$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย)

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3. โรงเรียนมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	3.851	0.934	มาก	4.407	0.650	มาก	0.144	(1)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	3.966	0.881	มาก	4.505	0.573	มากที่สุด	0.136	(3)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	3.974	0.850	มาก	4.466	0.558	มาก	0.124	(6)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.088	0.873	มาก	4.619	0.527	มากที่สุด	0.130	(4)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	3.941	0.868	มาก	4.479	0.581	มาก	0.137	(2)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.052	0.867	มาก	4.572	0.540	มากที่สุด	0.128	(5)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.106	0.867	มาก	4.552	0.588	มากที่สุด	0.109	(9)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	4.031	0.847	มาก	4.474	0.636	มาก	0.110	(8)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.113	0.837	มาก	4.601	0.559	มากที่สุด	0.119	(7)
รวม	4.014	0.870	มาก	4.520	0.580	มากที่สุด	0.126	

จากตารางที่ 4.8 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาหลักสูตร ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า

ใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย=4.113 , SD=0.837) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย=4.106 , SD=0.867) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย=4.088 , SD=0.873) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย=4.052 , SD=0.867) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย=4.031 , SD=0.847) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=3.974 , SD=0.850) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย=3.966 , SD=0.881) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=3.941 , SD=0.868) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย=3.851 , SD=0.934) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีศักยภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย=4.619 , SD=0.130) รองลงมา คือ การแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย=4.601 , SD=0.559) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย=4.572 , SD=0.540) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย=4.552 , SD=0.588) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย=4.505 , SD=0.573) การมีทักษะเป็นสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=4.479 , SD=0.581) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย=4.474 , SD=0.636) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย=4.466 , SD=0.558) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย=4.407 , SD=0.650) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ($PNI_{modified} = 0.144$) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.137$) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.136$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.130$) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.128$) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.124$) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.119$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.110$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.109$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย)

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
4.โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	3.889	0.915	มาก	4.327	0.718	มาก	0.113	(4)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	4.049	0.835	มาก	4.541	0.571	มากที่สุด	0.122	(2)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.082	0.809	มาก	4.495	0.559	มาก	0.101	(8)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.180	0.796	มาก	4.601	0.521	มาก	0.101	(8)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	4.023	0.799	มาก	4.544	0.567	มากที่สุด	0.130	(1)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.062	0.887	มาก	4.510	0.559	มากที่สุด	0.110	(6)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.101	0.815	มาก	4.590	0.552	มากที่สุด	0.119	(3)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	3.977	0.849	มาก	4.428	0.621	มาก	0.113	(4)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.098	0.788	มาก	4.515	0.573	มากที่สุด	0.102	(7)
รวม	4.051	0.833	มาก	4.506	0.582	มากที่สุด	0.112	

จากตารางที่ 4.9 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการใช้หลักสูตรในการพัฒนาหลักสูตร ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย

= 4.180, SD = 0.796) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.101, SD = 0.815) การแบ่งปันแนวทางการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.098, SD = 0.788) การมีสุนทรีภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.082, SD = 0.809) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.062, SD = 0.887) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.049, SD = 0.835) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.023, SD = 0.799) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 3.977, SD = 0.849) และ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.889, SD = 0.915) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.601, SD = 0.521) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.590, SD = 0.552) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.544, SD = 0.567) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.541, SD = 0.571) การแบ่งปันแนวทางการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.515, SD = 0.573) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.510, SD = 0.559) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.428, SD = 0.621) และ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.327, SD = 0.718) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.130$) รองลงมา คือ การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.122$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.119$) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง กับการอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ มีค่าต้องการความจำเป็นเท่ากัน คือ ($PNI_{modified} = 0.113$) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.110$) การแบ่งปันแนวทางการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.102$) และ การมีสุนทรีภาพร่วมกัน กับการมีสมรรถภาพทางกายมีค่าต้องการความจำเป็นเท่ากัน คือ ($PNI_{modified} = 0.101$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา การจัดการเรียนรู้ รายช้อย่อย

การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
2. การจัดการเรียนรู้								
2.1โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	4.000	0.857	มาก	4.412	0.663	มาก	0.103	(2)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	4.088	0.861	มาก	4.495	0.616	มาก	0.100	(4)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.070	0.818	มาก	4.477	0.568	มาก	0.100	(4)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.168	0.807	มาก	4.515	0.590	มากที่สุด	0.083	(9)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	4.041	0.831	มาก	4.459	0.594	มาก	0.103	(2)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.157	0.783	มาก	4.531	0.581	มากที่สุด	0.090	(8)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.168	0.761	มาก	4.577	0.577	มากที่สุด	0.098	(6)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	4.072	0.848	มาก	4.466	0.624	มาก	0.097	(7)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.129	0.732	มาก	4.575	0.554	มากที่สุด	0.108	(1)
รวม	4.099	0.8109	มาก	4.5008	0.596	มากที่สุด	0.103	

จากตารางที่ 4.10 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดทำแผนการ

เรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรงและการพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.168 ,SD =0.807) และ (ค่าเฉลี่ย = 4.168 ,SD =0.761) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.157 ,SD =0.783) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.129 ,SD =0.732) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.088 ,SD =0.861) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.072 ,SD = 0.848) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย =4.070 ,SD =0.818) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย =4.041 ,SD =0.831) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย =4.000 ,SD =0.857) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย =4.577 , SD =0.577) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย =4.575 , SD =0.554) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย =4.531 , SD =0.5810) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย =4.515 , SD =0.590) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย =4.495 , SD =0.616) การงานสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย =4.477 , SD =0.568) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย =4.466 , SD =0.624) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย =4.459 , SD =0.594) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย =4.412 , SD =0.663) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้าน การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.108$) ด้านการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้องและการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.103$) ด้านการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล และการมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.100$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.098$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.097$) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.090$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.083$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา การจัดการเรียนรู้ รายช้อย่อย

การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
2.โรงเรียนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	3.887	0.882	มาก	4.366	0.708	มาก	0.123	(1)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	4.041	0.809	มาก	4.433	0.661	มาก	0.097	(7)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.018	0.837	มาก	4.446	0.663	มาก	0.107	(4)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.103	0.797	มาก	4.546	0.639	มากที่สุด	0.108	(3)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	4.005	0.810	มาก	4.446	0.651	มาก	0.110	(2)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.082	0.819	มาก	4.436	0.662	มาก	0.087	(9)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.026	0.883	มาก	4.451	0.639	มาก	0.106	(5)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	4.021	0.874	มาก	4.415	0.655	มาก	0.098	(6)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.090	0.847	มาก	4.469	0.672	มาก	0.093	(8)
รวม	4.030	0.840	มาก	4.445	0.661	มาก	0.103	

จากตารางที่ 4.11 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.103, SD

= 0.797) รองลงมา คือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.090, SD = 0.847) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.082, SD = 0.819) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.041, SD = 0.809) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.026, SD = 0.883) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.021, SD = 0.874) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.018, SD = 0.837) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.005, SD = 0.810) และ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.887, SD = 0.882) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.546, SD = 0.640) รองลงมา คือ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.469, SD = 0.672) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.421, SD = 0.640) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.446, SD = 0.663) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.446, SD = 0.651) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.436, SD = 0.662) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.433, SD = 0.661) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.415, SD = 0.655) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.366, SD = 0.708) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ($PNI_{modified} = 0.123$) รองลงมาคือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.110$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.108$) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.107$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.106$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.098$) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.097$) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.093$) และการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.087$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทหุปัญหา การจัดการเรียนรู้ รายช้อย่อย

การจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3.โรงเรียนมีแนวทางในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดทหุปัญหา								
1.การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	4.021	0.889	มาก	4.454	0.643	มาก	0.108	(3)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	4.126	0.786	มาก	4.518	0.645	มากที่สุด	0.095	(6)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.224	0.770	มาก	4.580	0.539	มากที่สุด	0.084	(9)
4.การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	4.235	0.767	มาก	4.634	0.514	มากที่สุด	0.094	(7)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	4.059	0.832	มาก	4.575	0.573	มากที่สุด	0.127	(1)
6.การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.155	0.762	มาก	4.601	0.536	มากที่สุด	0.107	(4)
7.การพัฒนาศักยภาพตนเอง	4.111	0.829	มาก	4.601	0.559	มากที่สุด	0.119	(2)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	4.142	0.796	มาก	4.521	0.603	มากที่สุด	0.092	(8)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.155	0.811	มาก	4.559	0.542	มากที่สุด	0.097	(5)
รวม	4.136	0.805	มาก	4.560	0.573	มากที่สุด	0.103	

จากตารางที่ 4.12 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทหุปัญหา ด้านการจัดการเรียนรู้ (รายช้อย่อย) พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง

(ค่าเฉลี่ย = 4.235, SD = 0.767) รองลงมา คือ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.224, SD = 0.770) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.155, SD = 0.811) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.155, SD = 0.762) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.142, SD = 0.796) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.126, SD = 0.786) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.111, SD = 0.829) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.059, SD = 0.832) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.021, SD = 0.889) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.634, SD = 0.514) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.601, SD = 0.559) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.601, SD = 0.536) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.580, SD = 0.539) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.575, SD = 0.573) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.559, SD = 0.542) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.521, SD = 0.603) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.518, SD = 0.645) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.454, SD = 0.643) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.127$) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.119$) การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง ($PNI_{modified} = 0.108$) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.107$) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.097$) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.095$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.094$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.092$) และ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.084$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อย

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3.การวัดและประเมินผล								
3.1โรงเรียนมีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา								
1.การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง	3.869	0.860	มาก	4.389	0.679	มาก	0.134	(1)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุ เป็นผล	3.972	0.808	มาก	4.456	0.655	มาก	0.122	(3)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.023	0.821	มาก	4.495	0.604	มาก	0.117	(4)
4.การมีสมรรถภาพทางกาย แข็งแรง	4.113	0.809	มาก	4.552	0.575	มากที่สุด	0.107	(7)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสาร ความรู้สึกร่วมกัน	3.951	0.886	มาก	4.446	0.670	มาก	0.125	(2)
6.การปรับตัวในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	4.077	0.825	มาก	4.436	0.681	มาก	0.088	(9)
7.การพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	4.052	0.858	มาก	4.503	0.653	มากที่สุด	0.111	(6)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ ทางธรรมชาติ	4.028	0.876	มาก	4.389	0.682	มาก	0.090	(8)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.031	0.862	มาก	4.497	0.661	มาก	0.116	(5)
รวม	4.013	0.845	มาก	4.463	0.651	มาก	0.112	

จากตารางที่ 4.13 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อพบว่า สภาพปัจจุบันของการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.113, SD =

0.809) รองลงมา คือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.077, SD = 0.825) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.052, SD = 0.858) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.031, SD = 0.862) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.028, SD = 0.862) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.023, SD = 0.821) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 3.972, SD = 0.808) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.951, SD = 0.886) และ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.869, SD = 0.860) ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.552, SD = 0.575) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.503, SD = 0.653) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.497, SD = 0.661) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.495, SD = 0.604) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.456, SD = 0.655) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.446, SD = 0.670) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.436, SD = 0.681) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.389, SD = 0.682) และ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.389 , SD = 0.679) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง ($PNI_{modified} = 0.134$) รองลงมา คือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.125$) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.122$) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.117$) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.116$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.111$) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.107$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.090$) และ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.088$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อย

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
2. โรงเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา								
1.การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง	3.925	0.855	มาก	4.387	0.715	มาก	0.118	(2)
2.การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุ เป็นผล	3.941	0.797	มาก	4.423	0.607	มาก	0.122	(1)
3.การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	4.013	0.752	มาก	4.456	0.631	มาก	0.110	(5)
4.การมีสมรรถภาพทางกาย แข็งแรง	4.111	0.794	มาก	4.515	0.595	มากที่สุด	0.098	(9)
5.การมีทักษะดนตรีสื่อสาร ความรู้สึกร่วมกัน	3.977	0.840	มาก	4.402	0.658	มาก	0.107	(7)
6.การปรับตัวในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	4.052	0.818	มาก	4.513	0.612	มากที่สุด	0.114	(4)
7.การพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	4.064	0.847	มาก	4.487	0.599	มาก	0.104	(8)
8.การอธิบายปรากฏการณ์ ทางธรรมชาติ	3.969	0.819	มาก	4.405	0.626	มาก	0.110	(5)
9.การแบ่งปันแนวคิดการใช้ ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	4.021	0.838	มาก	4.482	0.612	มาก	0.115	(3)
รวม	4.008	0.818	มาก	4.452	0.628	มาก	0.111	

จากตารางที่ 4.14 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อพบว่า สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.111, SD = 0.749) รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.064, SD = 0.847) การ

ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.052, SD = 0.818) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.021, SD = 0.838) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.013, SD = 0.752) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.977, SD = 0.840) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 3.969, SD = 0.819) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 3.941, SD = 0.797) และการใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 3.925, SD = 0.855)

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย = 4.515, SD = 0.595) รองลงมา คือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.513, SD = 0.612) การพัฒนาศักยภาพตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.487, SD = 0.599) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (ค่าเฉลี่ย = 4.482, SD = 0.612) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.456, SD = 0.631) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล (ค่าเฉลี่ย = 4.423, SD = 0.607) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 4.405, SD = 0.626) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.402, SD = 0.658) และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.387, SD = 0.715)

ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ($PNI_{modified} = 0.122$) รองลงมาคือ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง ($PNI_{modified} = 0.118$) การแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{modified} = 0.115$) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.114$) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.110$) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ($PNI_{modified} = 0.110$) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.107$) การพัฒนาศักยภาพตนเอง ($PNI_{modified} = 0.104$) และการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง ($PNI_{modified} = 0.098$)

ตารางที่ 4. 15 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดทฤษฎี

บริหารวิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบแนวคิดทฤษฎีปัญญา										เฉลี่ย	ความต้องการจำเป็น	ลำดับ
		การใช้ภาษาหลากหลาย	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุ	การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่ผู้ร่วมกัน	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	การพัฒนาศักยภาพตนเอง	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				
พัฒนาหลักสูตร	D	3.840	3.964	4.028	4.121	3.948	4.093	4.121	3.976	4.059	4.017	มาก	มากที่สุด	1
	I	4.344	4.472	4.488	4.607	4.490	4.557	4.571	4.441	4.540	4.501			
	PNI _{modified}	0.125	0.123	0.110	0.117	0.132	0.116	0.114	0.117	0.121	0.120			
การจัดการเรียนรู้	D	3.969	4.085	4.104	4.169	4.035	4.131	4.102	4.078	4.125	4.088	มาก	มากที่สุด	3
	I	4.411	4.482	4.501	4.565	4.493	4.523	4.543	4.467	4.534	4.502			
	PNI _{modified}	0.111	0.097	0.097	0.095	0.113	0.095	0.108	0.096	0.099	0.101			
การวัดและประเมินผล	D	3.897	3.957	4.018	4.112	3.964	4.065	4.058	3.999	4.026	4.011	มาก	มาก	2
	I	4.388	4.440	4.476	4.534	4.424	4.475	4.495	4.397	4.490	4.457			
	PNI _{modified}	0.126	0.122	0.114	0.103	0.116	0.101	0.108	0.100	0.115	0.111			
เฉลี่ย	D	3.896	4.003	4.051	4.135	3.981	4.099	4.101	4.015	4.074	4.039			
	I	4.365	4.458	4.481	4.574	4.467	4.532	4.553	4.439	4.531	4.489			
	PNI _{modified}	0.120	0.114	0.106	0.106	0.122	0.106	0.110	0.106	0.112	0.111			
		2	3	6	6	1	6	5	6	4				

จากตารางที่ 4.15 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่า การพัฒนาหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล และการจัดการเรียนรู้มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำสุด

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร เรียงลำดับความต้องการจำเป็นคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา ตามลำดับ ด้านการวัดและประเมินผล เรียงลำดับความต้องการจำเป็นคือ การวัดผลและการประเมินผล ตามลำดับ และด้านการจัดการเรียนรู้ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ และการจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามลำดับ

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 4. 16 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จากแบบสอบถาม

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
1. การพัฒนาหลักสูตร	1.1 2 โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	3	6	9
	1.2 โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	5	2	7
	1.3 โรงเรียนควรมีการประเมินหลักสูตรที่สอดคล้องกับพหุปัญญา	5	0	5
	1.4 โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับการส่งเสริมพหุปัญญาของนักเรียน	2	2	4
	1.5 โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรและบูรณาการหลักสูตรพหุปัญญาร่วมกันทุกกลุ่มสาระ	2	4	6

จากตาราง 4.16 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

- 1) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (ความถี่ = 9)
- 2) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน (ความถี่ = 7)
- 3) โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรและบูรณาการหลักสูตรพหุปัญญาร่วมกันทุกกลุ่มสาระ (ความถี่ = 6)

ตารางที่ 4. 17 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ จากแบบสอบถาม

ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
2. การจัด การเรียนรู้	2.1 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนตามความต้องการและความถนัดของนักเรียน	5	12	17
	2.2 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมพหุปัญญาของผู้เรียน	12	2	14
	2.3 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย	11	3	11
	2.4 ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง	8	15	23
	2.5 ครูผู้สอนควรพัฒนาตนเองเพื่อการส่งเสริมพหุปัญญาแก่ผู้เรียน	7	2	9
	2.6 จัดการเรียนอย่างเชี่ยวชาญวิชาการร่วมกับวิทยากรท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ สถาบันอุดมศึกษา	3	5	8

จากตาราง 4.17 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการจัดการเรียนรู้ จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

- 1) ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (ความถี่ = 23)
- 2) ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนตามความต้องการและความถนัดของนักเรียน (ความถี่ = 17)

3) ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมพหุปัญญาของผู้เรียน (ความถี่ = 14)

ตารางที่ 4. 18 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล จากแบบสอบถาม

ขอบข่าย การบริหาร วิชาการ	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
3. การวัด และ ประเมินผล	3.1 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	13	14	27
	3.2 โรงเรียนควรวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	12	7	19
	3.3 โรงเรียนควรพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของผู้เรียน	4	1	6
	3.4 โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการวัดและประเมินผล กำหนดทิศทางและเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงไปในทิศทางเดียวกัน	5	1	5

จากตาราง 4.18 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัดและประเมินผล จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

- 1) โรงเรียนควรสนับสนุนให้ผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย (ความถี่ = 27)
- 2) โรงเรียนควรวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (ความถี่ = 19)
- 3) โรงเรียนควรพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาของผู้เรียน (ความถี่ = 6)

4.4 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา (โดยผู้วิจัย)

ตารางที่ 4. 19 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา

บริหารวิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบแนวคิดทฤษฎีปัญหา										ความต้องการจำเป็น	ลำดับ
		การใช้ภาษา หลากหลาย	การสรุปเนื้อหาเป็น เหตุ	การมีสุนทรียภาพ ร่วมกัน	การมีสมรรถภาพ ทางกายแข็งแรง	การมีทักษะทาง สื่อสารความรู้สึก	การปรับตัวในภาวะ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้	การพัฒนาศักยภาพ ตนเอง	การมีคุณธรรม และการมีจิตสำนึก	การมีวินัยในตนเอง	การมีจิตสำนึก ต่อส่วนรวม		
พัฒนาหลักสูตร	D	3.840	3.964	4.028	4.121	3.948	4.093	4.121	3.976	4.059	4.017	มาก	1
	I	4.344	4.472	4.488	4.607	4.490	4.557	4.571	4.441	4.540	4.501	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.125	0.123	0.110	0.117	0.132	0.116	0.114	0.117	0.121	0.120		
การจัดการเรียนรู้	D	3.969	4.085	4.104	4.169	4.035	4.131	4.102	4.078	4.125	4.088	มาก	3
	I	4.411	4.482	4.501	4.565	4.493	4.523	4.543	4.467	4.534	4.502	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.111	0.097	0.097	0.095	0.113	0.095	0.108	0.096	0.099	0.101		
การวัดและประเมินผล	D	3.897	3.957	4.018	4.112	3.964	4.065	4.058	3.999	4.026	4.011	มาก	2
	I	4.388	4.440	4.476	4.534	4.424	4.475	4.495	4.397	4.490	4.457	มาก	
	PNI _{modified}	0.126	0.122	0.114	0.103	0.116	0.101	0.108	0.100	0.115	0.111		
เฉลี่ย	D	3.896	4.003	4.051	4.135	3.981	4.099	4.101	4.015	4.074	4.039		
	I	4.365	4.458	4.481	4.574	4.467	4.532	4.553	4.439	4.531	4.489		
	PNI _{modified}	0.120	0.114	0.106	0.106	0.122	0.106	0.110	0.106	0.112	0.112		
		2	3	6	6	1	6	5	6	4			

เมื่อ D	คือ	ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน
I	คือ	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
$PNI_{Modified}$	คือ	ค่าความต้องการจำเป็น

จากตารางที่ 4.19 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ในภาพรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.039) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการบริหารวิชาการพบว่า การจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.088) โดยการจัดการเรียนรู้ด้านการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.169) รองลงมาคือ พัฒนาหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 4.017) โดยการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.013) โดยวัด ด้านการการพัฒนาศักยภาพตนเองและการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.121) และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.011) โดยการวัดผล ด้านการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.112)

สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.489) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.502) โดยการจัดการเรียนรู้ด้านการการพัฒนาศักยภาพตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.543) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 4.501) โดยการพัฒนาหลักสูตร ด้านการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.607) และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ อยู่ในระดับ (ค่าเฉลี่ย = 4.457) โดยการวัดและประเมินผล ด้านการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น (ค่าเฉลี่ย = 4.534) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาในภาพรวมคือ ($PNI_{modified} = 0.112$) ความต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยด้านการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน มีความต้องการจำเป็นสูงกว่าด้านอื่น ($PNI_{modified} = 0.132$) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.111$) โดยการวัดและประเมินผลด้านการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง มีความต้องการจำเป็นสูงกว่าด้านอื่น ($PNI_{modified} = 0.126$) และด้านการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.101$) โดยการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ด้านการมีทักษะดนตรีสื่อสาร มีความต้องการจำเป็นสูงกว่าด้านอื่น ($PNI_{modified} = 0.113$) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของ การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ในภาพรวม เมื่อพิจารณาตามแนวคิดพหุปัญญาพบว่า การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน มีลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นข้างต้น โดยพิจารณาจากลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุดในแต่ละองค์ประกอบของพหุปัญญา โดยพิจารณาจากกรอบแนวคิดการวิจัยทั้ง 2 กรอบ ได้แก่ การพัฒนาการบริหารวิชาการ และ แนวคิดพหุปัญญาได้ผลการสังเคราะห์ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4. 20 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการ และ พหุปัญญา

บริหาร วิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบแนวคิดพหุปัญญา										ความ ต้องการ จำเป็น	ลำดับ
		การสังเกตทางกาย	การพูดได้หรือฟังได้	การคิดเชิงนามธรรม	การเชื่อมโยงทางกาย	การเชื่อมโยงทางจิต	การเชื่อมโยงทางจิต	การเชื่อมโยงทางจิต	การเชื่อมโยงทางจิต	การเชื่อมโยงทางจิต	การเชื่อมโยงทางจิต		
พัฒนา หลักสูตร	D	3.840	3.964	4.028	4.121	3.948	4.093	4.121	3.976	4.059	4.017	มาก	1
	I	4.344	4.472	4.488	4.607	4.490	4.557	4.571	4.441	4.540	4.501	มากที่สุด	
	PN _{modified}	0.125	0.123	0.110	0.117	0.132	0.116	0.114	0.117	0.121	0.120		
การจัดการ เรียนรู้	D	3.969	4.085	4.104	4.169	4.035	4.131	4.102	4.078	4.125	4.088	มาก	3
	I	4.411	4.482	4.501	4.565	4.493	4.523	4.543	4.467	4.534	4.502	มากที่สุด	
	PN _{modified}	0.111	0.097	0.097	0.095	0.113	0.095	0.108	0.096	0.099	0.101		
การวัดและ ประเมินผล	D	3.897	3.957	4.018	4.112	3.964	4.065	4.058	3.999	4.026	4.011	มาก	2
	I	4.388	4.440	4.476	4.534	4.424	4.475	4.495	4.397	4.490	4.457	มาก	
	PN _{modified}	0.126	0.122	0.114	0.103	0.116	0.101	0.108	0.100	0.115	0.111		
เฉลี่ย	D	3.896	4.003	4.051	4.135	3.981	4.099	4.101	4.015	4.074	4.039		
	I	4.365	4.458	4.481	4.574	4.467	4.532	4.553	4.439	4.531	4.489		
	PN _{modified}	0.120	0.114	0.106	0.106	0.122	0.106	0.110	0.106	0.112	0.111		

จากตารางที่ 4.20 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่า ผลลัพธ์ของการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ผลลัพธ์ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเท่ากับ 0.120 ($PNI_{\text{modified}} = 0.120$) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเท่ากับ 0.111 ($PNI_{\text{modified}} = 0.111$) และด้านการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.101$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการแต่ละด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีองค์ประกอบ คือ การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายมีค่าเท่ากับ 0.127 ($PNI_{\text{modified}} = 0.127$) โดยข้อย่อยของพหุปัญญาที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ($PNI_{\text{modified}} = 0.144$) ด้านการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเท่ากับ 0.103 ($PNI_{\text{modified}} = 0.103$) ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเท่ากับ 0.103 ($PNI_{\text{modified}} = 0.103$)) โดยข้อย่อยของพหุปัญญาที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ($PNI_{\text{modified}} = 0.123$) และด้านการวัดและประเมินผล มีองค์ประกอบคือ การวัดผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.112$) โดยข้อย่อยของพหุปัญญาที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ($PNI_{\text{modified}} = 0.134$)

ตารางที่ 4. 21 (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย

ลำดับ	ความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการ	แนวคิดพหุปัญญา	ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา
1	การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.120$)	1.1 การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.127$)	การใช้ภาษาหลากหลาย ($PNI_{Modified} = 0.144$)	1.1.1 โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน 1.1.2 โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน 1.1.3 โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรและบูรณาการ	แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน 1.1 เน้นการนำหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่หลากหลาย <u>วิธีการ</u> 1.1.1 วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา 1.1.2 ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา 1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า <u>วิธีการ</u> 1.2.1 สสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า 1.2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
		1.2 การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ($PNI_{Modified} = 0.122$)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{Modified} = 0.136$)		

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ลำดับ	การบริหารวิชาการ	แนวคิดทฤษฎีปัญหา	ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา
ความต้องการจำเป็น	1.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.116$)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ($PNI_{Modified} = 0.127$)	หลักสูตรทฤษฎีปัญหาร่วมกันทุกกลุ่มสาระ	1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า <u>วิธีการ</u> 1.3.1 ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า 1.3.2 ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถทฤษฎีปัญหาของนักเรียนก่อนนำไปใช้ 1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน <u>วิธีการ</u> 1.4.1 นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน 1.4.2 ดำเนินการให้นักเรียนได้ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
	1.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.112$)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ($PNI_{Modified} = 0.130$)		

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ลำดับ	ความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการ	แนวคิดทฤษฎีปัญหา	ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา
		การวัดและประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.111$)	2.1 การวัดผล ($PNI_{Modified} = 0.112$)	การใช้ภาษา หลากหลาย ($PNI_{Modified} = 0.134$)	แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถทฤษฎีปัญหาของนักเรียน 2.1 เน้นการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลาย <u>วิธีการ</u> 2.1.1 วางแผน และกำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน 2.2 ดำเนินการส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน 2.2 เน้นประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล <u>วิธีการ</u>
			2.2 การประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.111$)	การสรุป เนื้อหาเป็น เหตุเป็นผล ($PNI_{Modified} = 0.122$)	2.1.3 โรงเรียนควรพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทฤษฎีปัญหาของผู้เรียน 2.2.1 ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล 2.2.2 ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล 2.2.3 นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ลำดับ	ความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการ	แนวคิดทฤษฎีปัญหา	ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา
3	การจัดการเรียนรู้ (PNI _{Modified} = 0.101)	3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (PNI _{Modified} = 0.103)	การใช้ภาษาหลากหลาย (PNI _{Modified} = 0.123)	3.1.1 ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง	แนวทางหลักที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถทฤษฎีปัญหาของนักเรียน 3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษาหลากหลาย <u>วิธีการ</u> 3.1.1 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน 3.1.2 ใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน
		3.2 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ (PNI _{Modified} = 0.102)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน (PNI _{Modified} = 0.127)	3.1.2 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียน	3.2 เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน <u>วิธีการ</u> 3.2.1 จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน 3.2.2 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน
		3.3 การจัดทำแผนการเรียนรู้ (PNI _{Modified} = 0.098)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า (PNI _{Modified} = 0.108)	3.1.3 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมทฤษฎีปัญหาของผู้เรียน	3.3 เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า <u>วิธีการ</u> 3.3.1 วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ 3.3.2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน

จากตารางที่ 4.21 แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย พบว่า (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย มีดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา

ของนักเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 1.1 เน้นการนำหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่
หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา
- 2) ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา

แนวทางรองที่ 1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปัน
แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า

แนวทางรองที่ 1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปัน
แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียนก่อนนำไปใช้

แนวทางรองที่ 1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียน
มีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
- 2) ดำเนินการให้นักเรียนได้ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน

ด้านการวัดและประเมินผล

แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา

ของนักเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 2.1 เน้นการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) วางแผน และกำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน

2) ดำเนินการส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 2.2 เน้นประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล

2) ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล

3) นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดการเรียนรู้

แนวทางหลักที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษาหลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน

2) ใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.2 เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

2) สรรหาบุคลากรเฉพาะด้านที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

3) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.3 เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ
- 2) ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน

4.5 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้วิจัย

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4. 22 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
		ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ	
ด้านการพัฒนาหลักสูตร						
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน						
<u>แนวทางหลักที่ 1</u> พัฒนาหลักสูตร						
1	สถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
<u>แนวทางรองที่ 1</u> เน้นการนำหลักสูตรไปใช้						
1.1	ในการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่ หลากหลายอย่างถูกต้อง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	เพิ่ม“ข้อมูล”/ เสนอตัดคำว่า เน้น(เขียนซ้ำ) ปรับปรุงการใช้คำ ตามความ เหมาะสม

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
		ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับการ ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
1.2	แนวทางรองที่ 1.2 เน้นการวิเคราะห์ความ ต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	สำรวจความต้องการของนักเรียนในการ จัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิด การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	เสนอปรับข้อความ “สำรวจความ ต้องการและร่วม แสดงความคิดเห็น”
(2)	เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความ คิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการ แบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	เสนอปรับข้อความ “สำรวจความ ต้องการและร่วม แสดงความคิดเห็น”
1.3	แนวทางรองที่ 1.3 เน้นการกำหนด วัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริม การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการ ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่าง รู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	1.3.2 ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของ หลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา ของนักเรียนก่อนนำไปใช้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
1.4	แนวทางย่อยที่ 1.4 เน้นการประเมินผล หลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
		ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	ดำเนินการให้นักเรียนได้ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	ปรับข้อความเป็น “ดำเนินการให้นักเรียนได้รับการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา”
ด้านการวัดและประเมินผล						
พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน						
2	<u>แนวทางหลักที่ 2</u> พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
2.1	<u>แนวทางรองที่ 2.1</u> เน้นส่งเสริมการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลายอย่างถูกต้อง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	วางแผน และกำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาที่หลากหลายอย่างถูกต้องของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	เสนอพิจารณาปรับคำ “กำหนดแนวทาง/วางแผน”ตามความเหมาะสม
(2)	ดำเนินการส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายอย่างถูกต้องของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	เสนอพิจารณาปรับคำ “ดำเนินการส่งเสริมการวัด”ตามความเหมาะสม
2.2	<u>แนวทางรองที่ 2.2</u> เน้นการส่งเสริมประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
		ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมความสามารถในการการสรุปเนื้อหา เป็นเหตุเป็นผล	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการการสรุปเนื้อหาเป็น เหตุเป็นผล	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(3)	นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมความสามารถในการการสรุปเนื้อหา เป็นเหตุเป็นผลไป	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
ด้านการจัดการเรียนรู้						
พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน						
3	<u>แนวทางหลักที่ 3</u> พัฒนาการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา ของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
3.1	<u>แนวทางรองที่ 3.1</u> เน้นการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	มาก	5	มากที่สุด	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษา หลากหลายอย่างถูกต้องของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	3.1.2 สนับสนุนสื่อการสอนที่ส่งเสริม ความสามารถการใช้ภาษาหลากหลายอย่าง ถูกต้องของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
3.2	<u>แนวทางย่อยที่ 3.2</u> เน้นการจัดบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการมี ทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	มากที่สุด	4	มาก	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อ	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
		ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	3.2.1 จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริม การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ของนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	3.2.2 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุน การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ของนักเรียน	5	มากที่สุด	4	มากที่สุด	เสนอเพิ่ม วิธีดำเนินการข้อ ย่อย ที่ 3.2.3 เพิ่ม ความสามารถครู/ สราหครูเพิ่มก่อน เตรียมอุปกรณ์
3.3	เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
วิธีการดำเนินงาน						
(1)	3.3.1 วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิด การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่าง เป็นระบบ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	
(2)	3.3.2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการ แบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของ นักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.22 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร วิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

2. ด้านการวัดและประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

3. ด้านการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินให้อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 5)

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

แนวทางหลักที่ 1 เสนอพิจารณาเสนอปรับข้อความ เป็น “ข้อมูล”/เสนอตัดคำว่า เน้น (ซ้ำ) ปรับปรุงการใช้คำตามความเหมาะสม

แนวทางรองที่ 1.2 วิธีการดำเนินงานข้อที่ 1 เสนอปรับข้อความ “สำรวจความต้องการให้มีความหมายต่างจากวิธีดำเนินการข้อที่ 2”

แนวทางรองที่ 1.2 วิธีการดำเนินงานข้อที่ 2 เสนอปรับข้อความ “ร่วมแสดงความคิดเห็นให้มีความหมายต่างจากวิธีดำเนินการข้อที่ 1”

แนวทางรองที่ 1.4 วิธีการดำเนินงานข้อที่ 2 เสนอปรับข้อความเป็น “ดำเนินการให้นักเรียนได้รับการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา”

4.2) ด้านการวัดและประเมินผล

แนวทางหลักที่ 2 เสนอพิจารณาปรับคำ “กำหนดแนวทาง/วางแผน”ตามความเหมาะสม

แนวทางย่อยที่ 2.1 วิธีการดำเนินงานข้อที่ 1 เสนอพิจารณาปรับคำ “กำหนดแนวทาง/วางแผน”ตาม ความเหมาะสม

แนวทางย่อยที่ 2.1 วิธีการดำเนินงานข้อที่ 2 เสนอพิจารณาปรับคำ “ดำเนินการส่งเสริมการวัด”ตามความเหมาะสม

4.3) ด้านการจัดการเรียนรู้

แนวทางหลักที่ 3

แนวทางรองที่ 3.2. วิธีการดำเนินงานข้อที่ 3 เสนอเพิ่มวิธีดำเนินการย่อย ที่ 3.2.2 เพิ่มความสามารถครู/สรรหาครูเพิ่มก่อนเตรียมอุปกรณ์

4.6 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

จากผลการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก 9 แนวทางย่อย 20 วิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4. 23 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิด
พหุปัญญาที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

การบริหาร วิชาการ	แนวทางหลักของ การพัฒนา การบริหารวิชาการฯ	แนวทางรองของการพัฒนา การบริหารวิชาการฯ	วิธีการพัฒนาการบริหารวิชาการฯ
ด้านการ พัฒนา หลักสูตร	1. พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาที่ ส่งเสริมความ สามารถพหุปัญญา ของนักเรียน	1.1 เน้นการนำข้อมูลหลักสูตรไปใช้ในการ พัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่ หลากหลาย	1.1.1 วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุ ปัญญา 1.1.2 ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา
		1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของ นักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการ ใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	1.2.1 สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการ แบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า 1.2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำ หลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
		1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	1.3.1 ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิด การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า 1.3.2 ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถ พหุปัญญาของนักเรียนก่อนนำไปใช้
		1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตร สถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียน มีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้ร่วมกัน	1.4.1 นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรี สื่อสารความรู้ร่วมกัน 1.4.2 ดำเนินการให้นักเรียนได้รับการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้ร่วมกัน

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	แนวทางหลักของการ พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	แนวทางรองของการ พัฒนาการบริหารวิชาการฯ	วิธีการพัฒนาการบริหารวิชาการฯ
ด้านการวัดและ ประเมินผล	2. พัฒนาการวัดและ ประเมินผลที่ส่งเสริม ความสามารถพหุปัญญา ของนักเรียน	2.1 เน้นการวัดผลการ เรียนรู้ในการใช้ภาษาที่ หลากหลาย	2.1.1 กำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาที่ หลากหลายของนักเรียน 2.2.2 ส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน
		2.2 เน้น ประเมิน ผล ความสามารถในการสรุป เนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	2.2.1 ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการ การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล 2.2.2 ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุป เนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล 2.2.3 นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุป สรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	แนวทางหลักของการ พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	แนวทางรองของการ พัฒนาการบริหารวิชาการฯ	วิธีการพัฒนาการบริหารวิชาการฯ
ด้านการจัดการเรียนรู้	3. พัฒนาการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถ พหุปัญญาของนักเรียน	3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนที่ส่งเสริม ความสามารถใช้ภาษา	3.1.1 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถใช้ ภาษาหลากหลายของนักเรียน 3.1.2 ใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของ นักเรียน
		3.2 เน้นการจัดบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถมีทักษะ ดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกัน	3.2.1 จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสาร ความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน 3.2.2.สรรหาบุคลากรที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกันของนักเรียน 3.2.3 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก ร่วมกันของนักเรียน
		3.3 เน้นการจัดทำแผนการ เรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการ แบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิต อย่างรู้คุณค่า	3.3.1 วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ 3.3.2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน

จากตารางที่ 4.23 พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ มีดังนี้

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 1.1 เน้นการนำข้อมูลหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา
- 2) ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา

แนวทางรองที่ 1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า

แนวทางรองที่ 1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียนก่อนนำไปใช้

แนวทางรองที่ 1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
- 2) ดำเนินการให้นักเรียนได้รับการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน

แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 2.1 เน้นการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) กำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน

2) ส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 2.2 เน้นประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล

2) ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล

3) นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

แนวทางหลักที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน
ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษา
ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน

2) ใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.2 เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถการมีทักษะ
ดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

2) สรรหาบุคลากรที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

3) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.3 เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปัน
แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2) ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา และ 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และครูผู้สอน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (1973) ที่ จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) การวิเคราะห์ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และฐานนิยม (mode) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา ในภาพรวม

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ใน

ระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการพัฒนา หลักสูตร อยู่ในระดับ มาก และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับ ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาในภาพรวม ความ ต้องการจำเป็นพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือด้าน การวัดและประเมินผล มีค่าเท่ากับและด้านการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

5.1.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ในรายด้าน

เมื่อพิจารณาในรายด้าน ผลการวิจัย พบว่า

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ใน ระดับ มาก รองลงมาคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการ เรียนการสอน และด้านการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือด้าน การประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร และด้านการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และด้านการ ประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายข้อย่อย ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในการ พัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแบ่งปันแนวคิด

การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การอธิบายปรากฏการณ์ทาง การมีสุนทรียภาพร่วมกัน การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีศักยภาพทางกายแข็งแรง รองลงมา คือ การแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีทักษะเป็นสื่อสารความรู้สึก ร่วมกัน การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การมีสุนทรียภาพ การใช้ภาษา หลากหลายอย่างถูกต้อง ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง รองลงมาคือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้ การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การพัฒนาศักยภาพตนเอง ตามลำดับ

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการจัดทำแผนการ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการจัดบรรยากาศ (การ) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายข้อย่อย สภาพปัจจุบันของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง รองลงมา คือ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุ

เป็น การพัฒนาศักยภาพตนเอง การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน) และ การใช้ภาษา หลากหลายอย่างถูกต้อง ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกาย แข็งแรง รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การมี สุนทรียภาพร่วมกัน การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้ คุณค่า การอธิบายปรากฏการณ์ทาง การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาพบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการมี ทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การใช้ภาษา หลากหลายอย่างถูกต้อง การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้ คุณค่า การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง การอธิบายปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ และ การมีสุนทรียภาพร่วมกันตามลำดับ

3) ด้านการวัดและประเมินผล

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญา ด้านการวัด และประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการ วัดผล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการประเมินผล ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการวัดผล รองลงมาคือด้านการ ประเมินผล ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬา ตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือด้าน รองลงมาคือด้านการประเมินผล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายข้อย่อย ด้านการวัดผลโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญา รายข้อ พบว่า สภาพปัจจุบันของการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีสมรรถภาพทางกาย แข็งแรง รองลงมา คือ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การมีสุนทรียภาพร่วมกัน) การ สรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน และ การใช้ภาษาหลากหลาย อย่างถูกต้อง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ของด้านการวัดผลโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับ มากที่สุด คือ การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง รองลงมา คือ การพัฒนาศักยภาพตนเอง การ

แบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า การมีสุนทรียภาพร่วมกัน การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึก การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของด้านการวัดผลโปรแกรมห้องเรียนก็หาตามแนวคิดหุปัญญาพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง รองลงมา คือ การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล การมีสุนทรียภาพร่วมกัน การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า การพัฒนาศักยภาพตนเอง การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และ การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตามลำดับ

5.1.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดหุปัญญา

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 1.1 เน้นการนำข้อมูลหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถหุปัญญา
- 2) ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องการส่งเสริมความสามารถหุปัญญา

แนวทางรองที่ 1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า

แนวทางรองที่ 1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 2) ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า
- 2) ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถหุปัญญาของนักเรียนก่อนนำไปใช้

แนวทางรองที่ 1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
- 2) ดำเนินการให้นักเรียนได้รับการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน

ด้านการวัดและประเมินผล

แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา
ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 2.1 เน้นการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 4) กำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน
- 5) ส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 2.2 เน้นประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
- 2) ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
- 6) นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดการเรียนรู้

แนวทางหลักที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน
ประกอบด้วยแนวทางย่อย ดังนี้

แนวทางรองที่ 3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษา ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน
- 2) ใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาหลากหลายของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.2 เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน
- 2) สรรหาบุคลากรที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

3) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน

แนวทางรองที่ 3.3 เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2) ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลครั้งนี้จัดตามลำดับชั้นความต้องการจำเป็นสูงสุดของการบริหารวิชาการ โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรมีความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 ของการพัฒนาการบริหารวิชาการ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน การพัฒนาหลักสูตรเป็นภารกิจของสถานศึกษาในการสนองความต้องการผู้เรียน หลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจของการศึกษาที่ถือเป็นสิ่งสำคัญสำคัญในการวางแผนกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่จะให้ผู้เรียนรู้ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ กำหนด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กรมสามัญศึกษา. (2543) ที่ว่า "ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ" การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาต่างๆ โดยประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการจัดการกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ ให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามรูปแบบที่เขาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาได้ สมลักษณ์ วิจบ. (2548) กล่าวว่า ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายทางปัญญาของมนุษย์ซึ่งมีหลายด้านหลายมุม แต่ละด้านก็มีอิสระในการพัฒนาตัวเองให้เจริญงอกงามในขณะเดียวกันก็มีการบูรณาการแต่ละด้านเข้าด้วยกันแสดงออกเป็น

เอกลักษณ์ทางปัญญาของแต่ละคน คนหนึ่งอาจเก่งเพียงด้านเดียวหรือเก่งหลายด้าน โดยแต่ละคนมักมีปัญญาด้านใดด้านหนึ่งโดดเด่นกว่าเสมอ นับเป็นทฤษฎีที่ช่วยจุดประกายความหวัง เปิดกระบวนทัศน์ใหม่ในการศึกษาซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ทั้งในกลุ่มเด็กปกติ เด็กที่มีความบกพร่อง และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2549) วิธีที่ดีที่สุดในการสอนที่หลากหลาย คือ การสอนโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ ความสามารถแต่ละด้านต่างก็มีนิยามที่กว้าง หลากหลายและมีการปรับเปลี่ยนได้เมื่อนำมาปรับใช้กับหลักสูตรที่มีอยู่ McCook. (2007) ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นทฤษฎีที่ทำให้ทราบว่าแท้ที่จริงแล้วความสามารถหรือความเก่งของผู้เรียนมีหลากหลาย ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ยุทธนา ปฐมวรชาติ. (2546) โดยครูต้องออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายและวิธีการเรียนรู้ ของตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่มีแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมศักยภาพเฉพาะบุคคลด้านการกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 คือ การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับที่ 2 ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาเป็นศาสตร์สาขาวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและปฏิบัติได้ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาให้เกิดศักยภาพที่หลากหลายการวัดและประเมินผล ผู้สอนควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับการวัดและประเมินผลความหลากหลายทางปัญญาที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) และจามจุรี จำเมือง (2552) ที่กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ว่าควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดย

แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน จากความหลากหลายของผู้เรียนความรู้ความสามารถที่แตกต่างจำเป็นต้องเลือกเครื่องมือที่หลากหลายนักเรียน สอดคล้องผลวิจัยของ กิตติธัช สีหะวงษ์ และคณะ (2557) ศึกษาศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริงของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลกพบว่าสภาพการประเมินตามสภาพจริงของครูด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้และการสร้างเครื่องมือในการประเมินตามสภาพจริงโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับเป็นบางครั้งในเรื่องการออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลการศึกษาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดกิจกรรมหรือภาระงานที่สะท้อนจุดประสงค์การเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่

กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้วิธีศึกษาหาความรู้และแสวงหาคำตอบด้วยตนเองการมีชิ้นงานแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนที่แสดงร่องรอยการวัดประเมินตามสภาพจริงการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อนและเครื่องมือในการประเมินผลที่ใช้ได้สะดวกรวดเร็วเนื่องจากผู้เรียนทุกคนมีความแตกต่างกัน นอกจากการประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงแล้ว ผู้สอนควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 คือ การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับที่ 3 ของการพัฒนาการบริหารวิชาการ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา คือการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายจะเป็นการสร้างมวลประสบการณ์ให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตนเอง การจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความพร้อมของผู้เรียน โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียน การสอนที่ตอบสนองต่อความพร้อมของผู้เรียน สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ

แนวทางที่ 3 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียนที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน Greenhawk, (1997) ได้กล่าวว่าการจัดการศึกษาโดยใช้แนวคิดพหุปัญญาช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสามารถของตนเองและของผู้อื่น ให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนของตน เสริมความมั่นใจในตนเองของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนกล้าทำงานที่ยาก เรียนได้ดีขึ้นเพราะทำให้เกิดการจดจำไม่ลืม โดยเฉพาะบทเรียนที่ใช้ฝึกปัญหาหลายๆ ด้าน ช่วยในการประเมินทักษะพื้นฐานและทักษะระดับสูงของนักเรียนได้อย่างแม่นยำ การบริหารวิชาการเพื่อส่งเสริมพหุปัญญาแก่ผู้เรียนมีเป็นแนวทางในการพัฒนามนุษย์เพื่อรองรับการแข่งขันทางทักษะและความสามารถ

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารและครูควรร่วมกันออกแบบพัฒนาหลักสูตรที่พัฒนาหลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดเนื้อหาและมวลประสบการณ์พัฒนาหลักสูตรเนื่องจากผลการวิจัยพบว่า พัฒนาหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นด้านที่สูงที่สุด การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมการใช้ภาษาที่หลากหลายเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความต้องการสำหรับส่งเสริมและพัฒนาทักษะพหุปัญญา

2) ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะพหุปัญญาให้มีความหลากหลาย เพราะสภาพการวัดผลและประเมินผลในปัจจุบันยังใช้การประเมินโดยใช้การวัดผลด้านองค์ความรู้มากกว่าการวัดและประเมินผลจากสภาพจริง

เนื่องจากผลวิจัยพบว่า เพื่อส่งเสริมพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

3) ผู้บริหารและครู ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงทำกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะความหลากหลายทางปัญญา เนื่องจากผลวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้องมีความต้องการจำเป็นสูงสุด การออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนให้สามารถ สื่อสารกับผู้เรียนมีความเข้าใจชัดเจน ในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนส่งเสริมพหุปัญญา

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษากรอบการบริหารวิชาการเพิ่มใน การวิจัยครั้งต่อไป เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารวิชาการที่มีความหลากหลายเพื่อสามารถพัฒนาการบริหารหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการผู้เรียนทางพหุปัญญาได้ชัดเจน เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการบริหารวิชาการมีตัวบ่งชี้การบริหารวิชาการน้อยต่อทักษะความหลากหลายทางปัญญา

2) ควรศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรพหุปัญญาในหน่วยงานอื่น หรือหลายพื้นที่เพื่อความหลากหลายและขององค์ประกอบต่อทักษะความหลากหลายทางปัญญา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กุลธิดา เหมเพชร. (2553). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์ พับลิเคชั่น.
- . (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์ พับลิเคชั่น.
- กษิณภูมิ มีพรหม. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดพหุปัญญาและอาชีพในอนาคต. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติธัช สีหะวงษ์ และคณะ. (2557). การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริงของครู. *Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University*, Vol. 8 No. 1.
- จรุณี แก้วเอี่ยม. (2555). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- เจนเนตร ประเสริฐวิทย์. (2560). แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนจิตรลดาตามแนวคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันท ธาดทอง. (2550). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). ทฤษฎีพหุปัญญา Theory of Multiple Intelligences, ค้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2563 , จ าก <http://www.happyhomeclinic.com/a01-multiple%20intelligence.htm>.
- โรมัส อาร์มสตรอง. (2543). ความเก่ง 7 ชนิด: ค้นหาและพัฒนาพหุปัญญาในตน. แปลจาก 7 Kinds of Smart: Identifying and Developing Your Multiple Intelligence โดย อาร์ลี สันทรวี. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- นวลจันทร์ สมุทรสกุลเจริญ. (2552). กระบวนการเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของผู้เรียนวิชาวิถีธรรมวิถีไทย.
- เบญจวรรณ กิสุขพันธ์. (2551). หลักสูตรกับการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2533). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ทรา ไคว์ถาวร. (2562). แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตราชบุรี 4 ตามแนวคิดนักคิดเชิงออกแบบ. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิรพัฒน์ วัชรินทรากูร. (2553). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. 22 กรกฎาคม 2553.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 62 ก, 6 กรกฎาคม 2546.
- แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579. สำนักงานเลขาธิการและสภาการศึกษา.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. “ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580”. 2561.
- รชยา เศรษฐจักร์. (2562). แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตราชนครินทร์ ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รายงานผลการผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 กาญจนบุรี-ราชบุรี.
- รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2562 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 กาญจนบุรี-ราชบุรี.
- โรงเรียนบ้านคาวีวิทยา. (2563).แผนปฏิบัติการประจำปี 2563. [คัดสำเนา].
- โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์. (2563).แผนปฏิบัติการประจำปี 2563. [คัดสำเนา].
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2553). วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ปีที่ 2 ฉบับพิเศษที่ 1 (ม.ค. 2553)

- สรเสรีญ โปรงจันทิก. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- สมศรี เณรจาที และ วัชร ชูชาติ. (2560). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21. วารสารบริหารการศึกษา มศว, 14(27): 10-20.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579.
- หนังสืออัจฉริยะสร้างได้ ของ หนูดี วนิษา เรช. (2556). โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์, ค้นหาเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2563, จาก <http://xn--e3cab9avr4b1bu5dn3a5b.blogspot.com/2013/08/>
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช (2551). (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

ภาษาอังกฤษ

- Best, John W. 1981. Research in Education. 3 rd ed. Englewood cliffs, New Jersey : Prentice. Hall Inc.
- Gardner, H. (1999a). Intelligence reframed: Multiple intelligences for the 21st century. New York: Basic Books.
- Gardner H. (2005). **Multiple intelligences**. Retrieved on September 20th, 2020, from <http://tip.psychology.org/gardner.html>
- Greenhawk, J. (1997). Multiple intelligences meet standards. Educational Leadership, 55(1), Pp.62-64.
- Michele Bowker. (2020). Benefits of Incorporating Howard Gardner’s Multiple Intelligences Theory into Teaching Practices. Capstone Projects and Master’s Theses, California State University Monterey Bay. Retrieved on December 19th, 2020, from https://digitalcommons.csumb.edu/caps_thes_all/804/
- Suzanna G. (2011). *Differentiating Instruction using Multiple Intelligences in the Elementary School Classroom*. University of Wisconsin-Stout.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและผลการวิเคราะห์ค่า IOC

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับผู้บริหาร)

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับผู้บริหาร)

ข้อ	ข้อความคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง				
2.	อายุ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป นับเป็น 1 ปี) ☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 – 39 ปี ☐ 3) 40 – 49 ปี ☐ 4) ตั้งแต่ 50 ปี				
3.	ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก				
4.	ตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 3) ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 4) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ☐ 4.1) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ☐ 4.2) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ☐ 4.3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ☐ 4.4) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ☐ 4.5) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้				

ข้อ	ข้อความถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>การงานอาชีพ</p> <p>☐ 4.6) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>☐ 4.7) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>☐ 4.8) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา</p> <p>☐ 4.9) หัวหน้ากลุ่มงานกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน</p>				
5.	<p>ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี</p> <p>☐ 2) 1 – 4 ปี</p> <p>☐ 3) 5 - 8 ปี</p> <p>☐ 4) 9 - 12 ปี</p> <p>☐ 5) 13 - 16 ปี</p> <p>☐ 6) มากกว่า 16 ปี</p>				
6.	<p>ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียน แห่งนี้ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป นับเป็น 1 ปี)</p> <p>☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี</p> <p>☐ 2) 1 – 2 ปี</p> <p>☐ 3) 3 – 4 ปี</p> <p>☐ 4) มากกว่า 4 ปี</p>				

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรม
ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

1. การพัฒนาหลักสูตร					
1.1การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น					
ข้อ	โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่ร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				
1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
ข้อ	โรงเรียนมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาให้เป็นไปตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใดแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่ร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้				

	คุณค่า				
1.3 การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน					
ข้อ	โรงเรียนมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				
1.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตร					
ข้อ	โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				

2.การจัดการจัดการเรียนรู้					
2.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้					
ข้อ	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				
2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
ข้อ	โรงเรียนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				

2.3 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้					
ข้อ	โรงเรียนมีแนวทางในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				
3. การวัดและประเมินผล					
3.1 การวัดผล					
ข้อ	โรงเรียนมีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า				

3.2 การประเมินผล					
ข้อ	โรงเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตาม แนวคิดพหุปัญญา อยู่ในระดับใด	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1)	การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง				
2)	การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล				
3)	การมีสุนทรียภาพร่วมกัน				
4)	การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง				
5)	การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน				
6)	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้				
7)	การพัฒนาศักยภาพตนเอง				
8)	การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ				
9)	การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้ คุณค่า				
ตอนที่ 3					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
1)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางพัฒนา หลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพหุ ปัญญาอย่างไร				
2)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรจัดการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีให้มีทักษะพหุ ปัญญาอย่างไร				
3)	ท่านคิดว่าโรงเรียนควรวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีให้มีทักษะพหุปัญญา อย่างไร				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญาตามหลักสูตรมาตรฐานมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 11 หน้า โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา ซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

3. ข้อมูลในแบบสอบถามใช้สำหรับการวิจัยนี้ เท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด

4. ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและมีคุณค่าต่อการวิจัยรูปแบบการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงในแต่ละตอนให้ครบถ้วน และขอได้โปรดส่งแบบสอบถามคืนผู้ประสานของโรงเรียนเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายกิตติพิชญ์ เอียดขัง

นิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทรศัพท์ (086)3448013 E-mail : kittipitch.x@gmail.com

สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน
/รองผู้อำนวยการโรงเรียน/
หัวหน้ากลุ่มสาระ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้อำนวยการโรงเรียน/รองผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหน้ากลุ่มสาระ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ (1) ชาย

☐ (2) หญิง

2. อายุ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

☐ (1) ต่ำกว่า 30 ปี

☐ (2) 31 - 39 ปี

☐ (3) 40 - 49 ปี

☐ (4) ตั้งแต่ 50 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ (1) ปริญญาตรี

☐ (2) ปริญญาโท

☐ (3) ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งปัจจุบัน

☐ (1) ผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ (2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ (3) ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ (4) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

☐ (4.1) ภาษาไทย

☐ (4.2) คณิตศาสตร์

☐ (4.3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

☐ (4.4) ภาษาต่างประเทศ

☐ (4.5) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

☐ (4.6) การงานอาชีพ

☐ (4.7) ศิลปะ

☐ (4.8) สุขศึกษาและพลศึกษา

☐ (4.9) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

☐ (1) น้อยกว่า 1 ปี

☐ (2) 1 - 4 ปี

☐ (3) 5 - 8 ปี

☐ (4) 9 - 12 ปี

☐ (5) 13 - 16 ปี

☐ (6) มากกว่า 16 ปี

6. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนแห่งนี้ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

☐ (1) น้อยกว่า 1 ปี

☐ (2) 1 - 2 ปี

☐ (3) 3 - 4 ปี

☐ (4) มากกว่า 4 ปี

สำหรับครู

ตอนที่ 1 สถานภาพของครู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ (1) ชาย ☐ (2) หญิง

2. อายุ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

- ☐ (1) น้อยกว่า 25 ปี ☐ (2) 25 - 29 ปี
- ☐ (3) 30 - 34 ปี ☐ (4) 35 - 39 ปี
- ☐ (5) 40 - 44 ปี ☐ (6) 45 - 49 ปี
- ☐ (7) 50 - 54 ปี ☐ (8) ตั้งแต่ 55 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ (1) ปริญญาตรี ☐ (2) ปริญญาโท
- ☐ (3) ปริญญาเอก

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สังกัด

- ☐ (1) ภาษาไทย ☐ (2) คณิตศาสตร์
- ☐ (3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ☐ (4) ภาษาต่างประเทศ
- ☐ (5) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ☐ (6) การงานอาชีพ
- ☐ (7) ศิลปะ ☐ (8) สุขศึกษาและพลศึกษา
- ☐ (9) งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5. ประสบการณ์ที่ท่านดำรงตำแหน่งครูผู้สอน (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

- ☐ (1) น้อยกว่า 2 ปี ☐ (2) 2 - 4 ปี
- ☐ (3) 5 - 8 ปี ☐ (4) มากกว่า 8 ปีขึ้นไป

6. ระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งครูในโรงเรียนแห่งนี้ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

- ☐ (1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ (2) 1 - 4 ปี
- ☐ (3) 5 - 8 ปี ☐ (4) มากกว่า 8 ปี

1. การอธิบายคำศัพท์ : พหุปัญญา (MULTIPLE INTELLIGENCES)

1) ด้านภาษา	หมายถึง การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง
2) ด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์	หมายถึงการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล
3) ด้านมิติสัมพันธ์	หมายถึง การมีสุนทรียภาพร่วมกัน
4)ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	หมายถึงการมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง
5) ด้านดนตรี	หมายถึง การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน
6) ด้านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น	หมายถึงการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
7) ด้านความเข้าใจตนเอง	หมายถึงการพัฒนาศักยภาพตนเอง
8) ด้านธรรมชาติวิทยา	หมายถึงการอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
9) ด้านการเข้าใจการมีชีวิต	หมายถึงการแบ่งปันแนวความคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า

2. การอธิบายคำศัพท์ : การบริหารวิชาการ

1) การบริหารวิชาการ	หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน
2) การพัฒนาหลักสูตร	หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
3) การจัดการเรียนการสอน	หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมทักษะ
4) การวัดและประเมินผล	หมายถึง การดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติและผลงานของนักเรียน

3.การอธิบายคำศัพท์ : โปรแกรมห้องเรียนกีฬา

1) โปรแกรมห้องเรียนกีฬา	หมายถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมมุ่งเน้นที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาในทุกภาคเรียนอย่างน้อย 1.0 หน่วยกิต หรือ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
-------------------------	---

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ☐ ลงในช่อง
"สภาพปัจจุบัน" และ "สภาพที่พึงประสงค์"

- 1) สภาพปัจจุบัน หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอน กำลังเป็นอยู่ หรือกำลังดำเนินการอยู่
2) สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอน คาดหวัง หรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคต
เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง "สภาพปัจจุบัน"

ระดับ 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันตามรายการนั้นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันตามรายการนั้นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันตามรายการนั้นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง "สภาพที่พึงประสงค์"

ระดับ 5 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง การตอบแบบสอบถาม

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตาม แนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	✓	1	✓	4	3	2	1

การตอบคำถามสภาพปัจจุบัน: หากท่านคิดว่าระดับการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย ให้ทำ
เครื่องหมาย ✓ ในช่อง 2 ของสภาพปัจจุบัน

การตอบคำถามสภาพที่พึงประสงค์: หากท่านคิดว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของสภาพที่พึงประสงค์

ตอนที่ 2 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
1. โรงเรียนมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
1.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. โรงเรียนมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาให้เป็นไปตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
2.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. โรงเรียนมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
3.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. โรงเรียนมีกิจกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
4.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้										
5. โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
5.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. โรงเรียนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
6.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. โรงเรียนมีแนวทางในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
7.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผล										
8. โรงเรียนมีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
8.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การบริหารวิชาการ – พหุปัญญา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. โรงเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาโปรแกรมห้องเรียนกีฬาตามแนวคิดพหุปัญญาอยู่ในระดับใด										
9.1) การใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.2) การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.3) การมีสุนทรียภาพร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.4) การมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.5) การมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.6) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.7) การพัฒนาศักยภาพตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.8) การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.9) การแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

3.1) ท่านคิดว่าโรงเรียนควรมีแนวทางพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพหุปัญญา
อย่างไร

.....

.....

.....

3.2) ท่านคิดว่าโรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพหุปัญญา
อย่างไร

.....

.....

.....

3.3) ท่านคิดว่าโรงเรียนควรวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพหุปัญญาอย่างไร

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามฉบับนี้-
หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง (ผู้วิจัย)
โทรศัพท์ (086)3448013 E-mail : kittipitch.x@gmail.com

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี
ตามแนวคิดพหุปัญญา

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

คำอธิบาย

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิด พหุปัญญาและนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

2. แบบประเมินนี้ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางซึ่งเป็นผลจากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิด พหุปัญญา มีทั้งหมด 3 ตอน

ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางนี้ใช้เพื่อการศึกษาวิจัย และมีการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบ แบบประเมินทั้งสิ้น ดังนั้น การได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนตามสภาพเป็นจริงของท่าน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งผลให้งานวิจัย มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้อ้างอิงและเกิดประโยชน์ ในการนำไปใช้พัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางเพื่อการวิจัยครั้งนี้ และขอความอนุเคราะห์ท่านส่งกลับคืนผู้วิจัย ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบ ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสม/ระดับความเป็นไปได้ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสม/ระดับความเป็นไปได้ตามรายการนั้นในระดับมาก
 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสม/ระดับความเป็นไปได้ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสม/ระดับความเป็นไปได้ตามรายการนั้นในระดับน้อย
 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสม/ระดับความเป็นไปได้ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ แนวทางหลัก ในการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มุ่งเน้นพหุปัญญา

ข้อ	การบริหาร วิชาการ	(ร่าง) แนวทางฯ	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
			ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางหลักการบริหารวิชาการที่มุ่งเน้นความสามารถพหุปัญญา													
1	ด้านการ พัฒนา หลักสูตร	พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาที่ส่งเสริม ความสามารถพหุปัญญา ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2	ด้านการวัด และ ประเมินผล	พัฒนาการวัดและ ประเมินผลที่ส่งเสริม ความสามารถพหุปัญญา ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3	ด้านการ จัดการ เรียนรู้	พัฒนาการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถ พหุปัญญาของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางรองในการพัฒนาการบริหาร
วิชาการที่มุ่งเน้นพหุปัญญา

ข้อ	(ร่าง) แนวทางฯ	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
1.1	เน้นการนำหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนา นักเรียนให้สามารถใช้ภาษาที่ หลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2	เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของ นักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิด การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3	เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปัน แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.4	เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ ดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
2.1	เน้นส่งเสริมการวัดผลการเรียนรู้ในการ ใช้ภาษาที่หลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2	เน้นส่งเสริมประเมินผลความสามารถใน การสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
3.1	เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษา หลากหลายอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2	เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมความสามารถในการมีทักษะ ดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3	เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการ ใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

**ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีการพัฒนาการบริหารวิชาการ
ที่มุ่งเน้นพหุปัญญา**

ข้อ	(ร่าง) แนวทางฯ	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
1.1 มุ่งเน้นเน้นการจัดสภาพแวดล้อมของบุคลากรที่เอื้อให้นักเรียนมีคุณลักษณะตัดสินใจอย่างมีเหตุผล												
1.1.1	วิเคราะห์ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.1.2	ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2 เน้นการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า												
1.2.1	สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2.2	เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3 เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า												
1.3.1	ออกแบบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3.2	ตรวจสอบเป้าหมายและคุณภาพของหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียนก่อนนำไปใช้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	(ร่าง) แนวทางฯ	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.4 เน้นการประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่สังคมร่วมกัน												
1.4.1	นิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่สังคมร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.4.2	ดำเนินการให้นักเรียนได้ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สู่สังคมร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. พัฒนาการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
2.1 เน้นส่งเสริมการวัดผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาที่หลากหลาย												
2.1.1	วางแผน และกำหนดแนวทางการส่งเสริมการวัดที่พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียนอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1.2	ดำเนินการส่งเสริมการวัดความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของนักเรียนอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2 เน้นส่งเสริมการประเมินผลความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล												
2.2.1	ออกแบบเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2.2	ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2.3	นำผลจากการประเมินผลการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสรุปเนื้อหาเป็นเหตุเป็นผลไปวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	(ร่าง) แนวทางฯ	ระดับผลการประเมิน										ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาของนักเรียน												
3.1 เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษาหลากหลาย												
3.1.1	ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้องของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.2	สนับสนุนสื่อการสอนที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาหลากหลายอย่างถูกต้องของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2 เน้นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกัน												
3.2.1	จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2.2	จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการมีทักษะดนตรีสื่อสารความรู้สึกร่วมกันของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3 เน้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า												
3.3.1	วางแผนการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3.2	ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแบ่งปันแนวคิดการใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่าของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและพิจารณา (ร่าง) แนวทางพัฒนา
การบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี ตามแนวคิดพหุปัญญา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและ
ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ดร.สุรินทร์ สำลี

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

3. ดร. กษิณภูมิ มีพรหม

ตำแหน่ง ผู้บริหาร สถาบันเบรนนีคอะคาเดมี (ควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ)
และบริษัทเบรนนีจำกัด ที่ปรึกษาเอกชนด้านการพัฒนาองค์กรและกฎหมาย
ทนายความ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรม ห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตาม แนวคิดทฤษฎี

1. นายธนวันธี แพทย์ชีพ

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

2. ดร.สุรินทร์ สำลี

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี

3. ดร. กษิณภูมิ มีพรหม

ตำแหน่ง ผู้บริหาร สถาบันเบรนนีคอะคาเดมี (ควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ)
และบริษัทเบรนนีจำกัด ที่ปรึกษาเอกชนด้านการพัฒนาองค์กรและกฎหมาย
ทนายความ

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ อว 64.6(2747)/199

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย สารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับท่านผู้บริหาร และครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อ ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรินทร์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง โทร. 08 6344 8013

ที่ อว 64.6(2747)/199

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนช่องพระนาวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย สารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับท่านผู้บริหาร และครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง โทร. 08 6344 8013

ที่ อว 64.6(2747)/199

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคาวีทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย สารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลยาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับท่านผู้บริหาร และครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อ ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรินทร์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง โทร. 08 6344 8013

ที่ อว 64.6(2747)/199

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย สารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับท่านผู้บริหาร และครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรินทร์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง โทร. 08 6344 8013

ที่ อว 64.6(2747)/199

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย สารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโปรแกรมห้องเรียนกีฬาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรีตามแนวคิดพหุปัญญา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับท่านผู้บริหาร และครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง โทร. 08 6344 8013

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

นายกิตติพิชญ์ เอียดช้าง เกิดเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2528 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2551 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2562 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ครู โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี